

⊕ LUMINĂ ÎN INIMA TENEBRELOR

SERIA GARDIANUL INIMII DE CRISTAL

CARTEA PATRU

AMY BLANKENSHIP, RK MELTON

Amy Blankenship
O Lumină În Inima Tenebrelor

O Lumină În Inima Tenebrelor:
ISBN 978-8-87-304604-2

Содержание

Capitolul 1	6
Capitolul 2	30
Capitolul 3	61
Capitolul 4	86
Capitolul 5	108
Capitolul 6	133
Конец ознакомительного фрагмента.	147

O lumină în Inima Tenebrelor

Seria Gardianul Inimii de Cristal

Cartea patru

Amy Blankenship, RK Melton

Translated by DDVKT CONSULTING

Copyright © 2010 Amy Blankenship

English Edition Published by Amy Blankenship

Romanian Edition Published by TekTime

All rights reserved.

Capitolul 1

Legenda Inimii Timpului

Lumea se poate schimba... dar adevăratele legende nu dispar niciodată.

Anturicul și Lumina s-au luptat constant încă de la începutul timpului. Lumile s-au format și au fost zdrobite sub piciorul creatorilor lor, totuși nevoia continuă de bine și de rău nu a fost niciodată pusă la îndoială. Cu toate acestea, uneori un element nou este aruncat în joc... singurul lucru pe care ambele părți îl doresc, dar numai unul îl poate avea.

Paradoxal, în natură, Gardianul Inimii de Cristal este o constantă pe care ambele părți și-au dorit întotdeauna să o atingă. Piatra cristalină are puterea de a crea și distruge universul cunoscut, dar poate să pună capăt tuturor suferințelor și conflictelor cu aceeași suflare. Se crede că cristalul are propria sa gândire... alții spun că zeii sunt în spatele tuturor lucrurilor.

De fiecare dată când a apărut cristalul, gardienii săi au fost mereu gata să-l apere de toți cei care l-ar fi folosit în mod egoist. Identitățile acestor gardieni rămân neschimbate și ei iubesc cu aceeași ferocitate, indiferent de lume sau timp.

O fată se află în centrul acestor gardieni băștrâni

È#i este obiectul afecÈ#iunii lor.

Ea deÈ#ine Å®n interiorul ei puterea cristalului Å®n sine. Ea este purtĂ#toarea cristalului dar È#i sursa puterii acestuia. Liniile se estompeazĂ# uneori, iar paza cristalului devine lent pĂ#zirea preotesei de ceilalÈ#i gardieni.

Acesta este vinul din care bea inima Å®ntunericului. Este momentul sĂ#-i facĂ# pe gardienii cristalului slabi È#i susceptibili de atac. Å®ntunericul doreÈ#te puterea cristalului dar È#i fata, ca un bă#rbat care doreÈ#te o femeie.

Å®n fiecare dintre aceste dimensiuni È#i realitĂ#È#i vei gă#si o grĂ#dinĂ# secretĂ# cunoscutĂ# sub numele de Inima Timpului. Acolo, Å®ngenuncheazĂ# o statuie a unei tinere preotese umane. Ea este Å®nconjuratĂ# de o veche magie care pĂ#streazĂ# o comoară# secretĂ# ascunsĂ# È#i bine pĂ#stratĂ#. MĂ#cinile fetei sunt Å®ntinse ca È#i cum ar aÈ#tepta ceva preÈ#ios sĂ# fie pus Å®n ele.

Legenda spune că# ea aÈ#teaptĂ# ca puternica piatrĂ#, cunoscutĂ# sub numele de Gardianul Inimii de Cristal, sĂ# se Å®ntoarcĂ# la ea.

Doar Gardienii cunosc adevĂ#ratele secrete din spatele statuii È#i cum a apĂ#rut. Å®nainte ca cei cinci fraÈ#i sĂ# fi inspirat prima ră#suflare, stră#moÈ#ii lor, Tadamichi È#i fratele sĂ#u geamĂ#n Hyakuhei au protejat inima timpului odatĂ# cu cel mai Å®ntunecat trecut al ei. Timp de secole, gemenii au protejat pecetea care a ferit lumea oamenilor sĂ# se cufunde Å®n lumea demonilor. Această# sarcină# era sfĂ#ntĂ#, È#i vieÈ#ile

oamenilor. Ei ale demonilor trebuiau să fie părăsite. În siguranță. Ei. În secret făceau de ceilalți.

Pe neașteptate, În timpul domniei lor, o mare de oameni a trecut În lumea demonilor din cauza cristalului sacru. În timpul unei perioade tulburi, puterile sale au sfârșit sigiliul care separa dimensiunile. Capacitatea oamenilor. Ei Tadamichi au devenit repede aliați, făcând un pact pentru a Închide ruptura din sigiliu. Ei pentru a ține cele două lumi Închise, despărțite una de cealaltă pentru totdeauna.

Dar În acel timp, Hyakuhei. Ei Tadamichi se. Într-o ocazie amândoi de fiica a capacității oamenilor.

Împotriva dorințelor lui Hyakuhei, ruptura a fost reparată de Tadamichi. Ei de tatăl fetei. Puterea sigiliului a crescut. Într-un zecit, separând periculosul triumfi de amor pentru totdeauna. Inima lui Hyakuhei a fost spulberată... A fost trădat chiar de fratele său de sângeră Tadamichi, care s-a asigurat că el. Ei preoteasa vor fi despărțite. Ei pe vecie.

Odată pierdută iubirea se poate transforma În cel mai rău dintre lucruri. Inima zdrobită a lui Hyakuhei s-a transformat Într-o furie distrugătoare. Ei geloasă, provocând o bătălie. Într-o frație gemeni, sfârșind viața lui Tadamichi. Ei despărțind sufletele lor nemuritoare. Aceste. Ei. de nemurire au creat cinci noi gardieni care vor lua În grijă sigiliul. Ei-l proteja de

Hyakuhei, care s-a alăturat demonilor din acest regat.

Întemnițat în întunericul care l-a copleșit, Hyakuhei a îndepărtat toate gândurile de protecție a inimii timpului... În schimb, și-a folosit energia pentru desființarea totală a sigiliului. Buclele sale negre ca miezul nopții, ajungându-i peste genunchi și o față din cele mai seducătoare, contraziceau adevărul rău ascuns în înfășeșarea asta angelică.

Pe măsură ce începu războiul între forțele luminii și întunericului, statuia sfîșită degajă o lumină albastră orbitoare dăcnd de țire că tîcnera preoteasă a renșcut și cristalul a reapșrut pe cealaltă parte.

O dată ce gardienii fură atrași de ea, deveniră protectorii ei, iar bătaia dintre bine și rău a început cu adevărul. Așa a apșrut intrarea din lumea luminii către o altă lume unde întunericul este stăpîn.

Aceasta este doar una din multele lor aventuri legendare...

Timp de veacuri luna roșie a fost întotdeauna un semn aducător de moarte. Cei care vedeau spectrul morții se ascundeau cu frica de a-și pierde viața în acalmia puternică de somn fără sfîșierit pe care o promitea acesta. Din depărtare și pe o mare distanță împrejur veni un strigăt înfricoșător, iar simbolul periculos stătea sus pe cer la miezul nopții.

Într-o poiană stăteau două figuri singuratice, una rănită, respirând puternic cu unul din pumnalele sale duble strănse în mână, cealaltă ridicându-se amenințător peste prima, cu un zămbet rău intenționat pe față să frumos de inumană. Ochii rubinii răpitori scânteiau în lumina lunii pline așteptând următoarea mișcare a victimei sale. Pielea nefiresc de pală a lui Hyakuhei părea să strălucească în noapte, dându-i înfășeșirea unei morți angelice.

Ne-ai ucis fără moarte! mărți Toya, dezvelindu-i colții alungii. Ochii lui de praf de aur ardeau cu ură omul care stătea în fața lui. Odată prietenul său... fratele propriului său tată... acum dușmanul său de moarte. ## Tu, nemernicule!

Spui asta acum cu convingere, dar ți-am dat viața veșnică, te-am antrenat ți am avut grijă de tine. Te-am iubit pe tine ți pe fratele tău ca pe ai mei. Ochii roșiați fulgeră cu mârnie la insolentul copil în devenire din fața lui.

Numești transformarea noastră în monștri... dragoste? Ne-ai furat viețile! M-ai transformat ca să încerci să-l forțezi pe fratele meu să devină al tău! Ne-ai minșit, spunând că poți să întorci blestemul dacă ne alături ție. Respirația-i ieșea din el într-un ăuierat nervos pe măsură ce continua.

Dacă nu ar fi fost fascinația ta perversă față

de fratele meu, am fi fost umane normale, trÄ#ind o viaÈ#Ä# normalÄ# ca o familie, nu ca niÈ#te creaturi ale nopÈ#ii Ä#nsetate de sÄ#nge, Ä#n care ne-ai transformat! Lacrimi de supÄ#rare se revÄ#rsau din ochii lui Toya, de mÄ#nie È#i trÄ#dare, transformÄ#ndu-se Ä#ntr-un argintiu strÄ#lucitor.

â## EÈ#ti un nebun crezÄ#nd cÄ# ai fi fost normal! Vocea lui Hyakuhei a avut o urmÄ# ostilÄ# de amÄ#rÄ#ciune. â## Tu È#i fratele tă#u plÄ#ngeÈ#i amarnic pentru ceva ce nu a fost niciodatÄ# sÄ# fie al vostru. â## Nu conteazÄ#. Ochii sÄ#i ardeau pe mÄ#surÄ# ce se concentra din nou pe Toya. â## EÈ#ti exact ca tatÄ#l tă#uâ#! egoist.

â## Moartea tatÄ#lui tă#u v-a lÄ#sat Ä#n grija mea! Tu È#i fratele tă#u sunteÈ#i ai mei È#i Ä#ntotdeauna am luat ce-mi aparÈ#ine. Voi avea supunerea lui dupÄ# ce voi fi terminat cu tine. Ghearele mÄ#cinii lui Hyakuhei s-au arcuit Ä#n anticipare, dornic sÄ# simtÄ# scurgerea sÄ#ngelui tă#nÄ#rului din vÄ#çrfurile mortale. â## Doar tu eÈ#ti cel care È#i-a trÄ#dat propria fiinÈ#Ä#!

Toya se roti Ä#n jur Ä#ntr-un cerc ascultÄ#nd vocea plinÄ# de urÄ# pe cÄ#nd Hyakuhei a licÄ#rit È#i a dispÄ#rut doar pentru a reapÄ#rea de cealaltÄ# parte a lui. È#tia cÄ# vampirul mortal numai s-a jucat cu el dar Toya nu se mai temu. AceastÄ# teamÄ# a murit odatÄ# cu eaâ#!

â## De ce ai omorÄ#t-o? Toya È#uierÄ# Ä#ncet plin de mÄ#nie È#i disperare.â## Credeai cÄ# omorÄ#nd-o, vei cÄ#È#tiga cristalul? NiciodatÄ#! Ea a refuzat sÄ#-È#i dea

această putere Ți te-a enervat. Nu a făcut-o Hyakuhei? strigă el Țn timp ce pivota, Țncercănd să-l urmeze pe dușmanul său, pe măsură ce Hyakuhei îl Țnconjura cu intenție de moarte.

ȚȚ Nu a fost nici un secret că ai vrut-o să fie a ta. Măcina lui Toya se strânse Țn furie pe pumnalul său când Ți-a adus aminte de privirile băntuite... de viziunea... de privirea trupului ei lipsit de viață.

ȚȚ Oricine ar putea vedea limpede felul Țn care te-ai uitat la ea când ai crezut că eu sau Kotaro nu Ți-am dat atenție. ȚȚ Respirația sa l-a lăsat cu un suspin Țn timp ce s-a legănat pentru o clipă, Țtiind că el Ți Kotaro o iubiseră amândoi... au luptat cu Hyakuhei Ți unul cu celălalt pentru ea. Nimeni nu a căștigat. ȚȚ Noi te-am văzut.

ȚȚ Kyoko a fost a mea Ți va fi Țntotdeauna a mea! a strigat Toya, furia lui de a pierde pe cea pe care a iubit-o mai mult decât aerul... se risipi. Ea a fost lumina Țn Țntunerul care a devenit această lume.

Ea a fost motivul pentru care l-a sfidat pe Hyakuhei. Acum, motivul sfidării lui a dispărut, Ți Toya a simțit că focul din sufletul lui se Țntește la un nivel fatal. El a găsit-o Țntinsă fără viață, cu un mic pumnal care îi străpungea inima. Țn adăncul său, el știa... el Ți Kotaro știa amândoi... Hyakuhei o ucisese cumva.

Ochii negri ai lui Hyakuhei deveniseră o umbră mai Țnchisă, Țn timp ce se uita la cel mai mic fiu al fratelui

să#u, cu dispre#e. ## Ah da, #el#torul Gardian al Inimii de Cristal... o asemenea putere nu apar#ine unui copil prost ca tine. Cele mai puternice fiin#e au c#utat Gardianul Inimii de Cristal... credeai c# e#ti singurul, b#iete drag? Nu numai vampirii, ci #i nemuritorii #i vr#jitorii #i chiar v#rcolacii #mp#rt#esc acea dorin# de a pune m#na pe o astfel de putere.

Nu #i dai seama ce s-ar fi #nt#mplat dac# un lican ar fi pretins-o mai #nt#ci?

Ochii lui Hyakuhei au s#ngerat la g#ndul lui Kotaro, liderul triburilor de licani, c#c#tig#nd o astfel de putere. Furia lui a #ne#pat pe m#sur# ce #i-a amintit mirosul de lican pe carnea ei #n aceea#i noapte. El n-ar sta deoparte l#s#nd s# se #nt#mple ceva at#t de trist.

Nu, b#ie#el neglijent, m-am ocupat deja de preoteasa care a purtat cristalul #n#untrul ei.! Ochii lui Hyakuhei s-au #nt#rit la g#ndul micii minciuni.

#n realitate... nu ucisese fata. Ea s-a sinucis ca s#-i #mpiedice s# ob#in# cristalul. El ar fi avut-o la #ndem#n#, gata s#-#i revendice puterea pe care o avea #n ea. Puterea despre care vorbea legenda, dac# ar putea fi crezut#... i-ar fi permis #ntunericului s# mearg# #n lumin#... #i s# se hr#neasc# cu ea.

Degetele lui #nc# furnicau de la scurta atingere a pielii ei. El st#tea #n spatele ei... sim#ind c#ldura corpului ei cu m#na rece. Ochii ei de smarald s-au #ntors #i s-au

ciocnit cu el pentru doar o secundă. În sfidare. El a avut doar gustul dorit. Prea tăceriu a văzut pumnalul în mână ei, când a dispărut rapid în piept. Ar fi putut s-o întoarcă înși să împartă cu ea totul, dar... ea a refuzat oferta sa generoasă.

Femeia curajoasă înși proastă crezuse că, prin sinuciderea ei, ea ar fi blocat puterea cristalului pentru el pentru totdeauna. Totdeauna a fost un timp atât de lung pentru a încerca să se ascundă de el.

Ea va renaște! Toya îșiipă cu durere, știind că nu a reușit să o protejeze de mânia lui Hyakuhei. Vina lui de a nu fi acolo să o salveze l-a măcinat pe dinăuntru. Știa că era vampir... o creatură a nopții... înși totuși nu a întors-o înapoi la el. Ea se împrietenise cu el.. Kyoko îi încredinșase viața ei.

Mintea lui Toya a strălucit de-a lungul timpului în care o cunoscuse... corpul i-a văzut în genunchi când s-a prăbușit la pământ, uitându-se la lacrimile care-i cădeau. ## Nu a fost destul de mult!, a îpat încet în negare.

El o cunoscuse pentru o perioadă atât de scurtă; ășe cicluri lunare. Când a întâlnit-o pentru prima dată... nu dorea decât cristalul... cristalul pe care nici măcar nu știa că-l purta cu ea la început. Dar îl vedea cum strălucește în ea... chemându-l la el. Apoi ceva s-a schimbat. Toya s-a trezit încercând să o protejeze singur,

În loc să ia cristalul de la ea.

De când fusese aruncat în lumea întunecată, Toya a găsit adevărul din spatele legendei Gardianului Inimii de Cristal, lucruri pe care chiar Hyakuhei nu le-a realizat. El voia să-i spună fratelui său secretele, dar Hyakuhei făcuse imposibil ca el să-l găsească pe Kyou la timp... acum era prea târziu.

Nu vei avea niciodată lumina sa în întineric... o să-l gășesc din nou pe Kyoko. Ești să păștrec cristalul de la tine! Vocea lui Toya era aspră. În nevoia sa de răzbunare. ## O să trăiască din nou. Ești o voi aștepta acolo. O lacrimă de argint singuratic i-a alunecat pe obraz în timp ce striga: ## Împreună! Ea. Ești eu vom găsi o altă cale de a-l elibera pe Kyou de tine!

Hyakuhei se apropie de Toya, cu un mărșărit întunecat venit din adâncul pieptului său.

Oh da, draga mea Toya, ea va trai din nou. Cristalul se va întoarce în această lume. Ești voi fi cel care să pretindă nu numai puterea sa, ci. Ești fata. În ceea ce-l privește pe preșiosul meu Kyou... sunt sigur că pot găsi ceva pentru a ocupa timpul fratelui tău până va veni acea zi.

Toya mărșăși scăzut din găț, ținând că este o sabie cu două tăieturi: ##. Ești-vă noțiunile voastre bolnave pentru voi. În. Voi găsi o cale de a fi din nou normali. Ești tu... te voi omoră!, încheiase el cu un strigăt, pe măsură ce vântul începu să se înteească,

urlănd cu răutate în poiană. Pumnalul din mână sa strălucit într-un arc de lumină de argint, abia apucând roba împodobită în tunecat de pe corpul lui Hyakuhei. Toya nu-și putea da seama cât de rapid era adversarul său, dar fruntea lui era brăzdată cu hotărâre. Un alt pumnal a apărut în cealaltă mână a sa și a aruncat cu el, urmat imediat de primul.

Hyakuhei a evitat lamele mortale cu secolele de antrenament pe care le-a îndurat. Oamenii erau niște creaturi atât de ușor de înfrânt, și Toya, deși schimbat, era încă foarte uman în modul său de gândire... încă un copil în ochii unui vampir.

El ar admite că într-un fel, protecția lui de către preoteasă a slăbit puterea lui Toya la aproape același nivel cu a unui bătrân. Luarea preotesei departe de el a servit două scopuri. Fără motivul său de a lupta... puterea lui Toya scăzuse foarte mult.

Mâna stângă a lui Hyakuhei a izbucnit, prinzând oarecum ambele încheieturi ale lui Toya într-o strângere cu strivire. Toya nu avea nici un mod de apărare atunci când ghearele drepte ale vampirilor i-au lovit cu cruzime obrazul.

Ochii de argint s-au ciocnit cu cei purpurii pentru un moment suspendat în timp ce Hyakuhei și-a retras ghearele. Buzele și arătau un zămbet stănenit, în timp ce se întinse să lovească cu ușurință rana pe care tocmai o făcuse atât de vicios. ## Mi-e frică să mărturisesc o astfel

de perfecÈ#iune... la fel ca fratele tÄ#u. El a lins picÄ#turile de sÄ#nge proaspÄ#t vÄ#rsat de pe deget Ä#nainte de a adÄ#uga: ä## Dar nu-mi pot face dragostea rÄ#zvrÄ#titÄ# sÄ#-l distragÄ# pe Kyou de la mine.

SimÈ#ind cÄ# Ä#ncheieturile Ä#i erau eliberate, Toya a fÄ#cut un pas Ä#napoi È#i a Ä#ncercat sÄ# blocheze urmÄ#torul atac venind spre torsul sÄ#u. El a murmurat de durere cÄ#nd sÄ#ngele a ieÈ#it de pe crestÄ#turile lÄ#sate pe piept. ApÄ#sÄ#nd un braÈ# pe rÄ#ni, ochii lui aurii sau lÄ#rgit, Ä#n timp ce el s-a Ä#ntors È#i, de data aceasta, Hyakuhei l-a lÄ#sat.

Toya simÈ#ea cÄ# oasele rupte din Ä#ncheietura mÄ#inii se freacÄ# unul de celÄ#lalt È#i a trebuit sÄ# se concentreze doar pentru a-È#i È#ine pumnalul sÄ# cadÄ# pe pÄ#mÄ#nt. Privind spre bÄ#rbatul pe care Ä#l urÄ#È#te mai mult decÄ#t moartea, Toya a Ä#ncercat sÄ# scape de durere È#tiind cÄ# nu era un joc... chiar È#i strigoiul putea sÄ# moarÄ#.

ä## Copil nebun, te-ai gÄ#ndit sÄ#-È#i salvezi fratele, ucigÄ#ndu-mÄ#? Abia Ä#È#i poÈ#i È#ine aripile acum, cu atÄ#t mai puÈ#in sÄ# Ä#ncerci sÄ#-mi iei viaÈ#a. Hyakuhei È#uierÄ#, apoi faÈ#a Ä#i deveni liniÈ#titÄ#, mÄ#nia dispÄ#rÄ#ndu-i brusc. Briza nopÈ#ii ridicÄ# capetele pÄ#rului sÄ#u lung de abanos, fÄ#cÄ#ndu-l sÄ# parÄ# viu.

ä## N-ai avut niciodatÄ# nici o È#ansÄ# cÄ#t de micÄ#. Te voi ajuta sÄ# te odihneÈ#ti, ca sÄ# nu mai simÈ#i durere, a murmurat Hyakuhei, cu ochii calmi spre bÄ#rbatul rÄ#nit, ca

un tatÄ# care certa un copil neastÄmpÄ#rat.

Ochii de argint s-au aprins Ä®n roÈ#u la mÄ¢nia cuvintelor lui. â## Nu-l vei avea niciodatÄ# pe fratele meu, nenorocitul! AtÄ¢ta timp cÄ¢t corpul lui respirÄ#, Kyou nu te va lÄ#sa sÄ# cÄ¢È#tigi È#i nici eu! È#ipÄ# Toya Ä®n timp ce acuza figura Ä®mbrÄ#catÄ# Ä®n negru Ä®ntr-o ultimÄ# Ä®ncercare de a-È#i salva sufletul nemuritor.

Hyakuhei a dispÄ#rut Ä®n clipa Ä®n care pumnalul lui Toya putea sÄ# pÄ#trundÄ# Ä®n inima rece ascunsÄ# adÄ¢nc Ä®n corpul sÄ#u fÄ#rÄ# vÄ¢rstÄ#. PÄ#trunderea ochilor roÈ#ii sclipitori, flÄ#mÄ¢nzi sÄ# verse sÄ¢ngele tÄ¢nÄ#rului bÄ#rbat credea cÄ#-l sfideazÄ#.

Forma lui Ä®ntunecatÄ#, levitÄ¢nd Ä®nalt deasupra... se opri o clipÄ#, Ä®nainte de a coborÄ® sÄ#-È#i atace prada.

SimÈ#urile lui Toya au strigat pericolul, simÈ#ind ameninÈ#area care se apropia pentru existenÈ#a lui, dar nu era Ä®ncÄ# suficient de priceput sÄ# stabileascÄ# de unde a venit atacatorul sÄ#u. A cÄ#utat Ä®n jur cu frenezie, dar cu simÈ#urile lui acum tocite de pierderea sÄ¢ngelui din rÄ#ni... Ä®mpreunÄ# cu rana ascunsÄ# Ä®n inima lui, Toya Ä®È#i simÈ#i teama ridicÄ¢ndu-se.

Inima Ä®i era Ä®nspÄ#imÄ¢ntatÄ# de cuvintele aruncate asupra lui de cÄ#tre aÈ#a-numitul "tatÄ#".

â## Nu te pot lÄ#sa sÄ# cÄ¢È#tigi, monstrule. ViaÈ#a fratelui meu depinde de asta. Toya È#opti cu respiraÈ#ia dificilÄ#, fÄ#cÄ¢nd cuvintele tunete Ä®n urechile lui.

Un ȚipĂ#t de fricĂ# Ȧ#i scoase la vedere coloana vertebralĂ# Ȧ#n timp ce privi Ȧ#n sus spre cerul de noapte. Ochii i s-au fĂ#cut mari de spaimĂ#, la o vedere pe care o cunoȚtea doar de dat... niciodatĂ# de primit. ȧ## Deci... aȚa este cum este. GĂ#ndul s-a filtrat prin mintea lui chinuitĂ#.

El a Ȧ#ncercat sĂ# se miȚte, dar a fost imobilizat de o forȚĂ# necunoscutĂ#. Ochii lor erau Ȧ#nchiȚi Ȧ#ntr-o stare de moarte. Ochii roȚii i-au strĂ#puns sufletul, Ți Toya Țtia cĂ# vine moartea.

StrigĂ#tul din gĂ#t a fost Ȧ#nlocuit de un sunet gĂ#lgĂ#țit. Ochii lui argintii s-au Ȧ#ntors din nou la aurii Ți s-au Ȧ#ntĂ#lnit cu ochii roȚii ai ucigaȚului sĂ#u, pe mĂ#surĂ# ce timpul pĂ#rea sĂ# se opreascĂ#. Trupul sĂ#u a Ȧ#nceput sĂ# se simtĂ# amorȚit, Ȧ#n timp ce se uita Ȧ#n jos Ȧ#ntre corpurile lor. Lacrimile au cĂ#zut din ochii lui Toya, pe mĂ#surĂ# ce culoarea auriu strĂ#lucitoare a Ȧ#nceput sĂ# se estompeze. ȧ## Am greȚit, te rog sĂ# mĂ# ierȚi... Kyoko... Kyou, au fost ultimele sale gĂ#nduri cĂ#nd Ți-a tras rĂ#suflarea finalĂ#.

Ȧ#i putea simȚi inima bĂ#tĂ#nd mai departe Ți mai departe, pe mĂ#surĂ# ce durerea a dispĂ#rut. Misterele s-au dezvĂ#luit cu ultimele bĂ#tĂ#i ale inimii, Ȧ#n timp ce, Ȧ#n tĂ#cere, a Țoptit Ȧ#n mirare neliniȚtit, ȧ## Kyoko... de cĂ#ț timp ai fost aici?

Privind cu un simÈ# bolnav de plĂ#cere, figura
Ă®mbrĂ#catĂ# Ă®n negru, cu ochi roÈ#ii aprinÈ#i, a zĂ
çmbit cu satisfacÈ#ie. Ă#i coborĂ® Ă®ncet pe amĂçndoi pe
pĂ#mĂçntul tare. MĂçna lui cu gheare s-a Ă®ngropat adĂçnc
Ă®n pieptul tĂçnĂ#rului cu ochii ca soarele.

Hyakuhei a smuls victorios inima care a Ă®ncetat sĂ# mai
batĂ#.

Privind mereu Țȃn ochii fȃrȃ viaȚȃ ai lui Toya, el Țȃopti: ȃȃȃ ȃȃntotdeauna m-am ȃȃntrebat cum ar arȃȃta ochii lui Kyou cȃȃnd ar striga... pariez cȃȃ vor fi frumoȚȃi. El s-a aplecat Țȃi a sȃȃrutat fruntea lui Toya, ȃȃnainte de a se ridica sȃȃ se ȃȃntoarcȃȃ Țȃi sȃȃ se confrunte cu omul care tocmai a aterizat la micȃȃ distanȚȃȃ ȃȃn spatele lui.

Un zȃȃmbet sadic i-a ȃȃnfrumuseȚȃt buzele, ȃȃn timp ce el a scos inima sȃȃngerȃȃndȃȃ Țȃi l-a aȚȃteptat pe Kyou sȃȃ ȃȃnchidȃȃ distanȚȃȃ ȃȃntre ei. ȃȃȃ Pentru tine, micuȚȃul meu, acum nu mai este nimic ȃȃntre noi. Vocea lui se ȃȃntindea peste briza nopȚȃii.

Ochii lui Kyou se micȚȃrau ȃȃn dezgust, uitȃȃndu-se la inima proaspȃȃt scoasȃȃ. Dacȃȃ Hyakuhei ar fi fost nemuritor de atȃȃȃt de mult, moartea lui a fost un dar?

Dezgustat, Kyou s-a ȃȃntors de la viziunea tulburȃȃtoare. El a simȚȃit durerea fratelui sȃȃu Țȃi a venit sȃȃ cerceteze. ȃȃn schimb, el Țȃi-a gȃȃsit aȚȃa-zisul "tatȃȃ" Țȃi nu mai putea simȚȃi aura fratelui sȃȃu. Ceva a fost teribil de greȚȃit Țȃi Kyou a simȚȃit nervii din corpul sȃȃu ȃȃnȚȃepenindu-i pielea ȃȃn avertisment.

El nu a putut vedea proprietarul inimii din care tocmai i-a picurat viaȚȃȃ din mȃȃȃna vampirului bȃȃtrȃȃȃn, deoarece Hyakuhei i-a blocat vederea. L-a enervat sȃȃ fie reȚȃinut sȃȃȃȃȃi caute fratele mai mic. Nu Țȃi-a pus ochii pe fratele sȃȃu de mai mult de un an, dar ȃȃn seara asta... Țȃtia cȃȃ Toya avea nevoie de el. Trebuie sȃȃ fi fost important pentru Kyou cȃȃ a

simÈ#it atĂçt de tare chemarea.

SimÈ#ind anticiparea Ă®n omul din faÈ#a lui, ochii aurii ai lui Kyou au fost fixaÈ#i Ă®n ai lui Hyakuhei. â## CĂ#rui suflet i l-aÈ#i furat de data aceasta?, a Ă®ntrebat el cu dispreÈ# Ă®n glas.â## De ce nu vii sĂ# vezi, micuÈ#ul meu? Sunt sigur cĂ# vei fi cel mai surprins. Acesta este darul meu pentru tine. Un zĂ#mbet È#tiut i-a aprins trĂ#sĂ#turile umbrite, pe mĂ#surĂ# ce Hyakuhei s-a dat la o parteâ#; lĂ#sĂ#nd o imagine clarĂ# a victimei. Ă#ntinzĂ#ndu-È#i mĂ#na Ă®ncet spre Toya, se Ă®ntoarse sĂ# priveascĂ# spre cadavrul de pe jos.

Privirea lui Kyou Ă®l urmĂ#ri pe Hyakuhei, Ă®n timp ce se apropie Ă®ncet, confuz de importanÈ#a identitĂ#È#ii acestei victime. Ochii sĂ#i aurii s-au lĂ#rgit la figura deformatĂ#, Ă®nÈ#epenitĂ# Ă®n murdĂ#rie, ca un È#oc de alarmĂ# de ră#u augur care i-a tăçrĂçt spinarea. Inima lui Ă®ncepu sĂ# o ia la goanĂ# cĂ#nd a vĂ#zut strĂ#lucirile sclipitoare ale argintului trecĂ#nd prin pĂ#rul negru la miezul nopÈ#ii, acum acoperit cu sĂ#nge È#i murdĂ#rie, pe mĂ#surĂ# ce se Ă®ntindea pe faÈ#a bă#rbatului ca È#i cum ar fi ascuns adevĂ#rata sa identitate.

El simÈ#i cĂ# Ă®ntreaga sa fiinÈ#Ă# È#ipĂ# de furie È#i negare, È#tiind cĂ# se uitĂ# acum la figura sacrificatĂ# a fratelui sĂ#u dispĂ#rut.

â## NU! Kyou È#i-a tras capul È#i a ră#cnit. Lacrimile Ă®i umpleau ochii cĂ#nd se Ă®ntoarse sĂ# se confrunte cu cel responsabil. â## Ce ai fă#cut? Ă#ntrebĂ# el, Ă®n timp

ce a lovit Ȃnainte, oprindu-se la doar cȂcȂiva centimetri de ucigaÈul fratelui sȂu. Ochii lui de aur solar au sȂngerat roÈu... colÈii alungiÈi au fost dezveliÈi ca la un cȂcine turbat. FlexȂndu-Èi mȂcna cu gheare a aÈteptat mȂrturisirea cu furie abia reÈinutȂ.

Ȃ## Doar ceea ce ar fi trebuit sȂ fac de la Ȃnceput... sȂ-l elimin pe cel care nu te-a apreciat aÈa cum fac eu. Expresia lui Hyakuhei se Ȃnmuie pentru o clipȂ ca atunci cȂnd ȂÈi privea copilul sȂu preferat.

Ȃi dȂduse lui Kyou toatȂ atenÈia Èi afecÈiunea, de vreme ce Ȃi dȂdea darul imortalitȂÈii Ȃntunecate... dar Kyou ȂncȂ nu era fericit. TristeÈea din privirea de aur a lui Kyou Ȃl atrȂgea atȂt de mult... singurȂtatea din interiorul lui era minunatȂ Èi imita melancolia lui Hyakuhei. El l-a transformat apoi pe fratele lui Kyou, Toya, Ȃn speranÈa cȂ va cȂcȂtiga devotamentul posesiei sale. Dar... asta l-a supȂrat pe Kyou mai mult.

Hyakuhei a privit lacrimile amȂrui formate Ȃn ochii lui Kyou Èi a Ètiut cȂ avea dreptate... Kyou a fost cel mai divin cȂnd a strigat.

Ȃn acel moment, ceva Ȃn adȂncul lui Kyou a cedat cu un strigȂt plin de jale, ȂnfricoÈȂtor, care se rupse de corp. Ȃntr-o furie oarbȂ, el l-a atacat pe ucigaÈul fratelui sȂu, cu colÈii dezveliÈi Èi ghearele sfȂcȂietoare. Ȃ## ȂÈi voi rupe inima Èi ȂÈi voi lȂsa trupul sȂ fie devastat de creaturile nopÈii pentru ceea ce ai fȂcut!

În mod abil, omul crud a evitat atacul. Într-o neclaritate în negru, l-a pus pe Kyou la pământ. Cu un calm care nu s-a reflectat în adâncurile lui roșii rubinii, Hyakuhei s-a aplecat în apropiere, privirea lui fiind blocată pe fața care l-a obsedat atât... pe fața fratelui său.

Am făcut ceea ce era necesar pentru noi. Toya nu a vrut ca tu să ai darul meu. Ai căutat să-l depărtezi de tine. Vei înțelege în timp, a murmurat, pe măsură ce buzele sale moi se înclențau de-a lungul celor care zburau în timp ce spunea acele cuvinte.

Cu o forță de care nu-ți dădea seama că o posedă, Kyou l-aruncă puernic pe omul ofensator la douăzeci de picioare de corpul său agitat. Îi-a mișcat antebrațul peste gură în dezgust, mărșăvindu-l periculos.

Acum, acum, micuțule, calmează-te, opti omul în timp ce s-a oprit și s-a desprins. Ochii îi ardeau de promisiune în timp ce corpul său strălucea ușor, apoi se stinsese apoi în noapte. Voi ști... așteptați-te... răsfățul meu.

Lumea lui Kyou s-a spulberat în jurul lui, în timp ce se uita în jos la trupul fărâșit viață al fratelui său. Voi răzbi moartea fratelui meu și voi trece veșnicia în căutarea ta, dacă va trebui. Când te găsesc, vei plăti pentru asta... Hyakuhei...

Se coborât în genunchi tremurând și ridică ușor corpul lui Toya la pieptul lui... ridicându-i ușor capul. Păru

fratelui său. Când a zădărnicit eforturile de a-l salva, când s-a estompat viziunea lui Kyou, în timp ce încerca să-l revitalizeze în poporul de lacrimi și succes. Părea că Toya ar fi fost doar adormit... În pace pentru prima dată de prea mult timp.

Privi cum lacrimile lui au picat pe obrazul lui Toya. Kyou și-a simțit inima frământându-se. Apucându-l strâns pe fratele său iubit către el, Kyou opta cu o voce nerăbdătoare: „Toya, te rog să mă ierți! Pentru că nu am făcut-o aici la timp. Respirația lui tremura, în timp ce strânse ochii de durere. „Ești tu cel care ai avut nevoie de mine... ar fi trebuit să te salvez.

Mintea lui Kyou a revenit la ziua în care Hyakuhei l-a transformat în ceea ce era acum... a doua zi după moartea tatălui său. Kyou care îl cunoscuse pe Hyakuhei îl dorea doar... Toya fusese doar un mic copil. Deci, pentru a-l proteja pe Toya... Kyou a plecat cu unchiul său chiar în timp ce fratele său mai mic a strigat după el și nu plece.

Aminti-mă mai bine. Neîncrederea care strălucea în ochii auri mari ai lui Toya, în timp ce se uita la Hyakuhei, pentru îndrăzneala de a-l lua fratele mai mare de lângă el. A fost amintirea acelei priviri bătute care l-a ajutat pe Kyou să stea departe de fratele său mai mic ani... să-l protejeze.

Pe măsură ce Toya devenise mai în vârstă, Kyou și-a dorit să-l vadă... vizitându-l în secret și

urmă#rindu-l de la distan#ă... uită#ndu-se la fratele să#u tră#ind via#e pe care el nu putea. Să#-l priveasc# pe Toya din umbr# a fost singura fericire a lui Kyou. În acele zile întunecate. Se dusesse adesea în dormitorul lui Toya... ca să#-l priveasc# în somn.

Dacă# l-ar fi cunoscut pe Hyakuhei l-ar fi urmat. În privit p#zindu-l pe Toya... nu l-ar fi pus niciodată# pe Toya în pericol. Unchiul s#u îl transformase pe Toya pentru că# se gă#dise că# asta voia Kyou. Era vina lui că# Toya murise prima dată#.

Toya s-a luptat cu unchiul lor, în timpul întoarcerii. După#. Pe măsur# ce argumentele lor deveneau mai vicioase, Kyou încercase să#-i re#in# aten#ia lui Hyakuhei departe de fratele s#u. Atunci Toya începuse să# vorbeasc# despre un leac pentru vampiri... Gardianul Inimii de Cristal. El a jurat că# îl va gă#si. În i va vindeca pe amândoi.

Toya. În-i-a gă#sit leacul... în moarte.

Fă#că#nd tot ce putea mai bine pentru a evita să# priveasc# acum cavitatea goală# în care fusese odată# inima fratelui s#u, Kyou stă#tea în picioare. În ducea corpul lui Toya departe de scen# pentru a-i face o înmormântare corespunzătoare.

El nu mai putea sim#i prezen#a lui Hyakuhei, dar. În tia că# era aproape, uită#ndu-se cumva... mereu urmă#rindu-l. Kyou a în#eles acum că# va trebui să# plece, să# se

ascundă# pănă# când ar fi fost suficient de puternic pentru a învinge ră#ul care a furat singurul lucru pe care l-a avut... dragul său frate. El a alunecat prin întuneric lăsând paji#tea în tăcere totală#.

Kamui a respirat cu ușurare când fra#ii au plecat. #i-au coborât bariera de invizibilitate din jurul formei dărămate de Kotaro. Privind în jos la lican, Kamui #tia că# va dura ceva timp ca ră#nile lui Kotaro să# se vindece... nu doar ră#nile care i-au fost f#cute trupului, ci #i ră#nile care se aflau acum adănc înfipte în inima lui.

Haide, #opti Kamui, trăgând unul dintre bra#ele lui Kotaro pe umerii să#i #i ajutându-l să# stea. ### Hyakuhei nu a mers departe #i trebuie să# te duc afară#. Ochii #i stră#luceau în culoarea prafului de curcubeu, încercând să#-#i re#ină# propriile lacrimi. Era zadarnic, pentru că# le sim#ea cum #i alunecă# pe obraji în urme fierbin#i.

Atât de multe au fost pierdute în perioada de doar câteva ore mortale... acum #tia ce era mai întunecat decât întunericul. Nici nu l-ar fi lăsat pe Kotaro tot a#a.

Nu l-am urât atât de mult, #opti Kotaro, uitându-se dezgustat spre locul în care corpul lui Toya stătuse cu doar câteva momente în urmă#. O iubiseră# pe Kyoko, #i ea, la rândul ei, avea afec#iune pentru amândoi... fără#-l aleagă# pe unul contra celuilalt când luptau... pănă# noaptea. Soarta #i dăduse doar câteva ore

scurte... cel puţin în Toya nu știa.

Măcina sa se ghemui  n pumn  i se str nse. Toya ar fi fost nebun... dar ar fi fost în viață.    Mai degrabă m-a  fi confruntat cu m cnia lui... nu cu asta... nu cu asta.

Am ndoi au  ncercat s-o protejeze, dar acum Toya... ochii alba tri de ghea   ai lui Kotaro, înotau în lacrimi f r  să curgă:    Nu l-am ur t niciodat .

    tie că nu ai făcut-o, a spus Kamui conduc ndu-l pe Kotaro  n direc ia singurului loc sigur pe care-l cuno tea... vrăjitorul, casa lui Shinbe. Avea nevoie să-i spună prietenului lor de soarta lui Toya...  i lui Kyoko. Shinbe  tia cumva ce să facă, mereu a  tiut.

   O să-l ucid pe ticălosul  la de Hyakuhei, bombăni Kotaro, în timp ce el se opuse  mpotriva re inerii lui Kamui, natura lui lican ie ind la suprafa  .    A ucis-o... l-a ucis pe Toya din cauza ei. C nd îl voi găsi, el va dori să se fi născut om.

Ca  i cum v ntul ar fi ie it din el, trupul lui Kotaro s-a cutremurat.  tia c  Toya era mult mai puternic dec t a recunoscut vreodat , dar fără ca Kyoko să-l protejeze... Toya  i-a pierdut voin a de a lupta. Hyakuhei  tia asta  nainte de începerea luptei.

M hnirea lui Toya  i încinsese mintea... nerăbdător. Dacă ar fi a teptat doar...  nc  c  cteva clipe. Kyou ar fi putut să-l salveze. Triste ea at r na pe fiecare silabă, pe măsură ce Kotaro  terse furios

lacrimile care, în tăcere,  i br zdaser  în jos obrajii.

   Am vrut să-i salvez pe am  ndoi... Kyoko, durerea trupului său slăbit a fost prea mult pe măsură ce    i închidea ochii alba tri strălucitori   i se pierdea   n neantul în care ar fi ameliorat durerea pentru o perioad  scurtă de timp.

Kamui dădu din cap în timp ce ridic  corpul f r  vlagă al lui Kotaro   i   l purt .     Ai făcut destul. Odihne te-te acum.       opti el. E r  ndul meu să fac izbăvirea.

Capitolul 2

În ceasul dinaintea zorilor, Kamui se ridică deasupra unui mormânt nemarcat. Cei doi bărbați care stăteau pe fiecare parte a lui erau tot ce fusese lăsat. Îl urmări pe Shinbe ca să-și folosească puterile telechinetice să scoată pământul din mormântul lui Toya și să-l lărgască suficient pentru două cadavre.

Shinbe și Kotaro aveau acum aceeași expresie... triste și putere. Încăpănată. Kamui tia că încercau să rămână puternici pentru el, dar putea să vadă prin melancolia pe care și-o ascundeau ambii.

Toși se uitau la mormânt... realitatea dureroasă că s-au scufundat. Lucrurile nu trebuiau să se termine astfel... partea bună se presupune că nu trebuia să piardă... sau să moară. Shinbe i-a ajutat să ia o decizie referitor la ce să facă. Recuperând corpul lui Kyoko, au adus-o la mormântul unde Kyō și-a pus fratele și i-a îngropat împreună.

Toya ar fi vrut asta... era singurul lucru pe care l-a simțit drept.

Kamui fusese incapabil să transporte corpul lui Kyoko la locul mormântului, odată ce l-au găsit. Săngele din jurul ei nu era ceea ce îl deranja. A fost pur și simplu sfârșietor să vezi pe cineva atât de bun și de pur, odată ce

posedă# ată#t de multă# lumină# ă#nă#untrul ei ă#ncă
tă# te doară# ochii tă# te ui#i... ă#ntinză#ndu-se acolo
ă#n ă#ntuneric, cu ochii deschi#i #i nevă#zu#i.

Sim#ind #ocul lui Kamui #i vă#ză#ndu-i mă#cinile
tremură#nd, Kotaro intrase #i o ridică# cu iubire ă#n
bra#e, ă#ncercă#nd din greu tă# ignore rigiditatea
membrelor, a#a cum o fă#cea el. Nu putea sim#i nimic el,
cu excep#ia mă#ciniei #i a triste#ii din acel moment. Dacă#
ar fi lă#sat restul ă#n... că#t de mult a iubit-o, genunchii l-ar
fi ră#sturnat... durerea că#ntă#rea ată#t de mult ă#n el.

Vă#ză#nd privirea pe fa#a lui Kamui era suficient pentru
a-l ajuta tă#-#i controleze propriile emo#ii... de asemenea,
l-a ajutat tă# între pe acea amor#ire. Kamui nu era om
#i nici creatură#... ceea ce a fost vreodată#... inima lui s-
a zdruncinat. Kotaro a hotără#t tă#-#i facă# treaba tă#-
l urmă#rească# de acum ă#nainte, chiar dacă# bă#iatul
probabil că# nu avea nevoie de asta.

Kamui #terse din ochi urmele de lacrimi, ă#ncercă#nd
tă# fie puternic ca #i Kotaro #i Shinbe. Pă#rul tă#u violet,
nedomesticit, se ă#nvă#rtea ă#n vă#nt că#nd se uita la
pă#mă#ntul proaspăt ă#ntors. El #i-a scos propria haină#
#i i-a ă#nfă##urat cu blă#nde#e ă#n ea, pentru a spori
puterea vră#jii pe care urma tă# o arunce.

ă#nchină#ndu-#i ochii stră#lucitori, ă#-#i ă#mpleti
degetele ă#mpreună#, ă#n timp ce aripile iluminate izvoră#
#eră# din spate ă#ntr-o fluturare de pene. Ele au stră#lucit

Ără culori atârnat de intense, ce erau necunoscute ochiului uman.

Shinbe și Kotaro au făcut amândoi un pas înapoi. Înspășimăntați, s-au născut brusc ce a fost Kamui. Cuvântul rănger plutea pe buzele lor, dar părrea atârnat de trist. Ca un rănger cu o inimă zdrobită... un rănger căzut.

Cu degete blânde, Kamui scoase o palmă de pe aripa sa dreaptă și o țineă mână cu palma în sus. Expresia tristă și liniștită de pe fața lui nu ovia. Ochii i-au strălucit cu o licărire de speranță, în timp ce el a scos repede până ascuțită o palmă, cauzând o tăietură superficială. Lichidul purpuriu se strângea în palmă și Kamui o țineă închise încet pumnul peste el, înainte de a se apropia de mormântul nemarcat. Picăturile sacre ale sângelui vieții sale au căzut pe pământ, făcând ca solul să strălucească de o putere albastră electrică nepământeană. Shinbe și Kotaro puteau doar să stea și să privească sub ochi în timp ce acest lucru avea loc. Nu s-au gândit să se miște de teamă de a deranja ritualul pe care îl conducea Kamui. Ambii au născut că au fost martori la ceva incredibil și, fără îndoială, nu-l vor mai vedea niciodată.

Chiar aerul din jurul lui Kamui se porni într-un vârtej care îl înconjura într-o lumină albastră fluorescentă. Vocea lui cu ecou a lăsat buzele să pară mai bătrâne și mai nălepte decât le-a avut vreodată.

Amintirilor lor. Un sunet răsunător a răsunat peste cer, care-l purta kilometri, făcând tot să fie auzit răsună cu respectul puterii sale.

O mie de ani va dura...

De data aceasta vom respecta pentru binele vostru...

Când se scurge sângele unui gardian...

Este timpul ca această profecie să se împlinească...

Numai atunci două suflete se vor revigora

Aducându-le în lumină...

Îndrăznind să lupte cu magia întunecată a nopții...

Cu această promisiune, noi nemuritorii vom lua arme...

Protejându-i pe cei răscuși de alte răni...

În mâinile de piatră și de marmură pe dumneavoastră
nostră îl vom da...

Singura dorință pe care o dorește... În lumină să trăiască.

Pe măsură ce vortexul îl înconjura pe Kamui, o pană strălucitoare de la fiecare aripă iluminată se pierd și izbucni înainte în interiorul ciclonului... Întorcându-se ca două pumnale mici pentru a trage drept în jos, aterizând pe mormânt. Penele strălucitoare au rămas blocate în solul moale pentru câteva scurte momente înainte de a se scufunda în pământ pentru a fuziona cu sufletele prietenilor săi.

Genunchii lui Kamui au lovit pământul când vraja

s-a dispersat, trimi nd o undă de  oc în toate direc iile.    P  n  ne vom  nt  ni din nou, Kyoko... Toya,  opti Kamui, sim ind c  singur tatea se apropie de el.    Poate via a viitoare va fi într-un timp mai bun  i mai strălucitor.

Shinbe rămase tăcut alături de el, fără să vrea altceva dec t s  verse lacrimi el  nsu i, dar nu  i-a putut permite luxul. Hyakuhei era încă acolo  i  tia c  vampirul cu inima neagră va veni în cele din urmă pentru el. Inamicul ar  ti ce au făcut. El ar  terge toate urmele pe care ar putea acum.

C ut nd în buzunar, Shinbe a scos o sticlă mică de ametist plină de praf magic f r  v rst . Stropind u or p m ntul, el a mers în cerc în jurul morm ntului pentru a-l proteja de to i ochii curio i. P m ntul a devenit instantaneu solid pentru a ascunde loca ia noului mormânt.

Ochii lui Shinbe s-au aprins cu aceeași culoare de ametist, pe c nd  optea cuvinte pe care doar el le putea  n elege.

El a sim it un leg m nt vechi de fra i care au luptat într-o bătălie ve nic  cu întunericul prin sufletul său pentru a deveni un simbol al protec iei asupra morm ntului.

Deasupra locului de odihnă al prietenilor săi au înflorit flori f r  să fie plantate semin e. Bujori în cinci culori au ap rut pe vi e cu spini... argint... aur... albastru de

ghea... ametist... Èi praf de curcubeu strălucitor.

Eu plec, spuse Shinbe după o tăcere lungă. Nu dorea ca prezența sa să arate locul celorlalți Èi Èi Ètia că era timpul să meargă mai departe. Privirea lui se îndreptă înapoi spre tufișurile de flori ciudat colorate. Toya Èi Kyoko erau acum protejați de Hyakuhei, iar vraja nu ar fi deranjată.

Decamdată... era tot ce le-ar putea oferi în afară de durere.

Kamui ridică privirea spre vrăjitor, ȋocat de această nouă dezvoltare. ## Ce? Dar... de ce?, Ochii i se lărgiră într-un moment de panică... l-ar lăsa toată lumea acum? Nu l-au lăsat Toya Èi Kyoko destul de rău?

Simȋnd teama lui Kamui crescȋnd, Shinbe a pus o mȋna hotărȋtă pe umărul prietenului său Èi încercă să-i explice: ## Ètii bine ca Èi mine că Hyakuhei va afla în cele din urmă ceea ce am făcut aici. Privi peste umărul lui Kamui la Kotaro Ètiind că lican ar înȋelege abandonarea lui.

Vei putea să scapi de ochii lui veghetori... dar nu am o astfel de putere. Cu toate acestea, voi putea să mă ascund, dar nu sunt sigur pentru cât timp. Shinbe scoase un oftat lung Èi privi în sus la lună, care atȋrna deasupra cerului. ## Zilele mele au un număr acum pe ele... un zȋmbet moale înclină colȋurile buzelor, ca Èi când Ètia un secret. ## !Așa să fie.

Voi urca pe următoarea navă care va merge spre vest, peste ocean. Acolo, voi avea șanse mai mari să-mi prezint identitatea. În fața lui Hyakuhei îi poate chiar să găsc o cale ca propriul meu suflet să se reîncarneze în același timp cu prietenii noștri dragi. El spera că ceea ce spune era adevărul. Ar avea nevoie de el când va fi venit timpul.

Kamui aruncă o privire spre mormântul de sub el, apoi o întoarce spre prietenul său, cu mai mult calm decât simțise de la începutul acestui coșmar. Nu voia ca Shinbe să fie următoarea victimă, așa că da, a învins. Îi-a smuls ușor o penă curcubeu din aripa sa dreaptă și o presă pe gâtul lui Shinbe.

Shinbe a început să strălucească puternic înainte de a absorbi în piele. Se uită în jos și văzu un scurt contur al penei chiar sub gulerul mantiei.

Asta te va ajuta când va veni timpul, spuse Kamui cu un zămbet îi-i dădu lui Shinbe o îmbrăcăminte strălucitoare cu în alegere. Nu l-ar pierde pe Shinbe mult timp... indiferent cât.

Ne vom vedea din nou prietenul meu, opti Shinbe înainte de a se desface din îmbrăcăminte a lui Kamui. El a dat din cap la Kotaro fiind că lican ar avea grijă de Kamui pentru toți. Shinbe privi apoi la mormânt, apoi îi întoarse ochii, lăsându-i bretonul să cadă pentru a ascunde tristețea. ## Așa să fie, a optit el din

nou, dispărând în tunericul înconjurător.##
Ești pregătit copile? Întrebă Kotaro liniștit, în timp
ce își păsra spatele la mormânt. Eștia că nu poate
rămâne. Shinbe avea dreptate... cu cât erau mai departe,
cu atât era mai bine protejată vraja.

Kamui dorea să se ferească de porecla pe care Kotaro
tocmai i-o dăduse, dar nu avea inimă. Inima lui a fost
îngropată în mizeria de la picioarele lui, dacă ar
dura până la sfârșitul timpului, ar vedea că Hyakuhei
plătește pentru crimele sale.

Da, spuse Kamui, ertegându-și un braș peste ochi.
Sunt gata.

Kotaro își așeză un braș în jurul umerilor săi
și îl conduse departe. Ican a descoperit că nu ar mai putea
vărsa lacrimi pentru femeia pe care o iubise cu întreaga
sa ființă. Sufletul său simțea că era cum cineva l-ar fi
smuls din corp, l-a rupt în bucăți și a revenit doar la
jumătate.

Dacă vraja cu care Kamui și Shinbe au venit a lucrat, îl
va vedea din nou pe iubitul său Kyoko. Nu putea decât să
zâmbească la toate anticele pe care el își reîncarnarea
lui Toya au fost legați s-o aducă pentru a-i călăștiga
afecțiunile. S-ar lupta cu bucurie cu ea în o dată,
dacă numai Toya s-ar întoarce. Până la urmă... îi
iubește pe amândoi.

Se lupta cu nevoia de a privi înapoi la mormânt. ## O

mie de ani este o lungă# perioadă# de a#teptare, dar voi fi acolo pentru tine... Kyoko.

Peste o mie de ani #n viitor... Ziua de azi.

O figură# singuratică# stă#tea pe un acoperi# al celei mai #nalte clă#diri, cu vedere spre ora#ul aglomerat de dedesubt. Caracteristica vâ#nză#rii nu a tră#dat niciodată# memoria inimii #n corpul singurului său frate, situată# singură# #i lipsită# de via#ă# pe terenul rece #i dur, cu secole #n urmă#. #ncă# o dată# caldă#, inima lui a bă#tut #n ghearele monstrului sadic care le-a creat pe amândouă#.

El fă#cea tot ce era #n puterea lui de a se separa de ră#ul care #l #nconjura #n tă#cere. La fel ca oamenii din această# lume, el s-a hră#nit numai cu animalele pe care i le-a oferit natura. Chiar dacă# #ntunericul era tot ce i se permitea, la fel ca #i blestemul unui vampir, el nu va deveni niciodată# demonul pe care-l inten#iona unchiul său.

#n ultimii câ#zeci ani ceva #n interiorul lui era agitat... o dorin#ă# pe care nu a putut-o #n#elege #i nu a fost sim#ită# #n timpul a peste o mie de ani.

#n mintea de tână#r nevinovat a lui Kyou care #i-a umplut via#a cu fericire chiar #i #ntr-o lume a #ntunericului se repetau amintiri pe care nu le-a uitat niciodată#. Toya... El a fost atâ#t de plin de via#ă#... cu ochii de aur ză#mbitori #i ignoran#a unui copil. #ncă# o dată#,

a adus Ȧn sufletul sÄ#u chinuri de vinovÄ#È#ie pentru cÄ# n-a putut sÄ#-l protejeze pe fratele sÄ#u mai mic.

Ochii din aur ca soarele, care au devenit duri Ȧn sute de ani de singurÄ#tate, au sÄ#ngerat la amintirea unei promisiuni pe care ȦncÄ# nu a Ȧndeplinit-o. Cu fiecare deceniu care trecea, Kyou devenise mult mai puternic. De multe ori se apropiase, dar obiectul urii È#i mÄ#niei lui Ȧl ocolea la fiecare Ȧntoarcere.

Nu se va odihni pÄ#nÄ# cÄ#nd creatura ticÄ#loasÄ# pe care o cÄ#uta nu se va tÄ#rÄ# Ȧn agonie la picioarele sale, È#i sufletul sÄ#u va fi aruncat Ȧn iad unde-i era locul.

Privirea lui Kyou a fost atrasÄ# de singurul loc senin din Ȧntregul oraÈ#... parcul liniÈ#tit din centru. â## Astfel de locuri n-ar trebui sÄ# fie aÈ#a de aproape de rÄ#u, a murmurat Ȧn noapte. SÄ#rind de pe clÄ#dire, Kyou È#i-a continuat cÄ#utarea aÈ#a cum a fÄ#cut atÄ#tea secole. Hyakuhei ar plÄ#ti cu viaÈ#a pentru c-a vorbit cu singura care conta pentru el, sau doar ar fi Ȧncercat. Fratele lui era pierdut pentru totdeauna È#i nu se mai Ȧntoarce niciodatÄ#.

â## Toya... È#opti Kyou dispÄ#rÄ#nd Ȧn noapte, lÄ#sÄ#nd Ȧn urmÄ# imaginea unui Ȧnger rÄ#zbunÄ#tor...

Parcul a fost Ȧntotdeauna paÈ#nic Ȧn această# parte a zilei. Era ȦncÄ# dupÄ#-amiazÄ# È#i soarele era ȦncÄ# pe cer. Kotaro se plimba leneÈ# printre copaci, aproape de centru unde era un imens bloc de marmurÄ#. Nu È#tia de unde

provine... era acolo de atÃ¢ta timp, de cÃ¢nd Ã#i putea aminti, era mai vechi decÃ¢t oraÈ#ul Ã#suÈ#i. Tot ce È#tia cu siguranÈ#Ã# era cÃ# simÈ#ea ceva copleÈ#itor de liniÈ#titor ori de cÃ¢te ori era aproape de el.

â## Cine s-ar gÃ¢ndi cÃ# o piatrÃ# pÃ#tratÃ# ar aduce gÃ¢nduri liniÈ#tite? Kotaro murmurÃ# singur.

MergÃ¢nd pe o altÃ# cale printre copaci s-a Ãndreptat spre piatrÃ# ca sÃ# poatÃ# uita la ea. Chiar dacÃ# ar fi fost complet fericit Ãn acea zi... a vrut sÃ# fie sigur cÃ# faptul cÃ# era acolo Ãl fÃ#cea sÃ# se simtÃ# mai bine.

Kotaro se opri din cÃ#utÃ#rile lui cÃ¢nd intrÃ# Ãn centru È#i se ÃncruntÃ# la individul aÈ#ezat Ãn stil indian, cu coatele pe genunchi È#i cu bÃ#rbia Ãn mÃ¢ini. PÃ#rul scurt purpuriu legÃ#nat de briza uÈ#oarÃ# Ãl fÃ#cea pe tÃ¢nÃ#rul bÃ#rbat sÃ# parÃ# foarte copilÃ#ros.

â## Ce naiba faci aici? ÃntrebÃ# Kotaro.

Kamui zÃ¢mbi fÃ#rÃ# sÃ# se uite la el. Ã#n schimb, ÃnclinÃ# din cap Ãn direcÈ#ia ieÈ#irii colegiului din depÃ#rtare. â## AÈ#tept sÃ# ÃnceapÃ# ora.

Kotaro clÃ#tinÃ# din cap È#i mai fÃ#cu cÃ¢È#iva paÈ#i Ãnainte de a se opri din nou È#i se rÃ#suci Ãn faÈ#a lui Kamui. â## Ce vrei sÃ# spui !? Nici mÃ#car nu mergi la aceastÃ# È#coalÃ#.

Kamui fÃ#cu cu ochiul Ãnainte sÃ# disparÃ# Ãntr-un vÃ¢rtej strÃ#lucitor ca un curcubeu de praf. â## È#tiu.

Kotaro se uitÃ# urÃ¢t la praful care se ÃnvÃ¢rtea

Înainte să dispară complet. Uneori băiatul este adevărat o enigmă, comentă el în spațiul gol, apoi este mută privirea în jos ca și cum ar fi mângâiat piatra. Auzi sunetul picioarelor care alergau pe trotuar, dar nu-l observă cu adevărat până când nu-l lovi pe umăr. Atunci pur și simplu sări și se învârti în jurul lui pe Hoto și Toki aplecându-se cu și odihnindu-se cu mâinile pe genunchi încercând să-și tragă sufletul.

Ce-ai petrecut de găfăci ? Întrebă Kotaro zămbind în timp ce este recăpătând calmul.

Hoto flutura o bucată de hârtie în fața lui. Pentru tine... de la poliție... important.

Kotaro luă bucata de hârtie, De la poliție, hmmm? Trebuie să fie ceva foarte important de vă făcut să alergați ca la maraton.

Toki dădu din cap înainte de a se lungi să se odihnească. Hoto pur și simplu căzu în genunchi și-și așeză capul pe iarbă.

Voi doi sunteți cei mai mari fricoși pe care i-am văzut vreodată, se plânsă Kotaro bineînțeles.

Durere laterală, se plânsă Toki. Trebuie să mă întorc... la... aer condiționat... birou.

Kotaro a oftat a resemnare și-l lăsa să se coacă în soarele arzător înainte de a citi hârtia. Măna se închise, încreșind hârtia pe care tocmai o primise de la secția de poliție, nu departe de campus. O altă fată

dispăruse fără urmă. El petrecu mult timp investigând dispariția multor fete tinere, care l-au dus în cele din urmă la colegiu, unde era acum înșeful securității.

Gândurile lui s-au îndreptat instantaneu spre iubita sa Kyoko. O găsise din nou și așa cum se așteptase... Toya nu era departe. Singurul lucru care îl surprinsese era faptul că Toya renșcuse normal... uman, sau așa prea.

Uneori putea să-l simtă pe adevăratul Toya, chiar la suprafață... fără să-și dea seama de existența lui, dar puțină acum acea parte a lui care a rămas adormită. Mulțumim lui Dumnezeu pentru micile favoruri. Kotaro îi trecu mână agitată prin părul suflat de vânt.

Și convenea că nici unul dintre ei nu-și amintea trecutul... era o amintire bună de uitat. Și dorea ca el să aibă același privilegiu de a uita... dar pentru el, amintirea a rămas... trezindu-l adesea noaptea într-o sudoare rece.

Plecând din parc se trezi stând pe trotuarul din fața campusului. Kotaro îi ridică ochii albaștri ca de gheață în direcția în care locuia Kyoko. Se îngruntă îngrijorat și simți brusc nevoia de a o verifica pe "femeia lui".

Partea lungă a părului său negru a fost legată într-o coadă atârnată jos. Restul părului, de la breton la creștet, se afla înțaiă vântului; oferindu-i aparența unui băiat rău punk, care i se potrivea foarte bine. Această înfășurare l-a ajutat de mai multe ori în ultimii ani.

Corpul lui era înalt, cu mușchii zvelți... dar înfășeșarea era înelătoare. Nu avea un strop de grăsimi de rezervă. El era mai puternic decât cincizeci de bărbați umani strânși laolalt. Singurii care ținau despre puterea sa inumană au fost cei care au ales să-i facă zile fripte sau au îndrăznit să stea în drumul lui. El acei câțiva erau prea speriați să spună un cuvânt. Nimeni din campus nu țină secretul lui Kotaro. El dorea să rămână așă.

Kotaro era responsabil pentru siguranța fiecărei persoane care trecea prin campus, fie că era vizitator, student sau membru al facultății. Femeile tinere au început să dispară din această zonă cu o lună în urmă, într-un ritm alarmant, el mai ales din împrejurimile complexului.

Un sentiment se formase adânc în pieptul său în timp ce el inhalase mirosurile din jurul lui. Aerul devenise contaminat cu un miros străvechi... rău. Se apropia de cel care era responsabil pentru mult mai mult, decât fetele dispărute... o putea simți. Dându-și la o parte acele gânduri deocamdată începu să meargă brusc în jurul apartamentelor care găzduiau mulți studenți nevinovați.

Ar merge să o verifice pe Kyoko și dacă ea l-ar lăsa, ochii lui s-au întunecat abrupt... n-ar lăsa-o singură toată ziua... sau noaptea. El spera doar ca Toya să nu fie în jurul ei azi din nou. O dorea doar pentru el. La urma urmei, ea

fusesse cu adevărat femeia lui Èi acest "băiat" ar trebui să Èi vadă de viața lui.

Pașii lui Încetinisă pentru o clipă la ironia sorii... era bucuros că cel puțin acum Toya avea o viață. Aproape s-a amuzant la gândul că amenințase mental acea viață dacă nu va renunța la hărțuirea lui Kyoko, tot timpul.

Doar gândul că-i stătea alături pe canapeaua confortabilă, mâncând popcorn Èi uitându-se la niște filme siropoase, suna ca o seara perfectă. Au împărțit ceva de genul sta cel puțin o dată pe săptămână Èi pentru el... aceasta era partea preferată a săptămânii. El Èi-a pierdut timpul neînterupt cu frumusețea părului ei roșcat. Nu a contat dacă se uitau la un film sau doar stăteau pe canapea vorbind... pur Èi simplu îi plăcea să o simtă alături de el.

Kotaro zâmbea cu satisfacție În timp ce se Întreba cum ar fi fost să fie Întotdeauna lângă ea... zi Èi noapte.

Zâmbetul i se țese la următorul gând... Kyoko nu l-a ales de fapt pe el În locul lui Toya, Încă. Cel puțin nu În această viață. ## Unele lucruri nu se schimbă niciodată. Privi În sus ca Èi cum ar trimite o mulțumire plină de sarcasm, pentru tot ajutorul cu privire la această problemă, pentru oricine asculta. Ceva i-a spus că zeii trebuie să aibă cel mai deranjant simț al umorului.

Examenene s-au terminat ȚȚn cele din urmȃ# È#i Kyoko cȃȃntase acele cuvinte toatȃ# dupȃ#-amiaza. Fusese o fatȃ# bunȃ# È#i studiasc pȃȃnȃ# cȃȃnd se sȃ#turase, dar totul a fost rȃ#splȃ#tit. È#tia doar cȃ# fusese cea mai bunȃ# la acele teste malefice. Numai acel gȃȃnd o fȃ#cea sȃ#-È#i doreascȃ# sȃ# danseze fericitȃ# tot drumul ȚȚnapoi spre apartamentul ei.

De fapt, primul lucru pe care-l fȃ#cuse de ȚȚndatȃ# ce a intrat pe uÈ#ȃ# era sȃ#-È#i arunce cȃ#rÈ#ile ȚȚn sufragerie ca È#i cum ar fi fost infectate È#i, ȚȚn cele din urmȃ#, a cedat nevoii... de a face "dansul fericirii" chiar ȚȚn uÈ#ȃ#, ca È#i cum ar mai fi avut un pic de tocilar rȃ#mas ȚȚn ea, la urma urmei.

Acesta a fost imediat urmat de propria ei interpretare a dansului victoriei pe care l-a vȃ#zut la Toya o datȃ#, unduind din fund tot drumul pȃȃnȃ# la baie, sȃ#-È#i facȃ# o baie fierbinte cu bule. Kyoko s-a decis cȃ# dacȃ# vrea sȃ# facȃ# acest lucru ar fi fȃ#cut bine sȃ#-l facȃ# cum trebuie, a mers sȃ# dea drumul la casetofon È#i sȃ#-È#i ia cȃȃteva lumȃȃnȃ#ri.

Țȃncȃ# mai scotea zgomote È#mechere de victorie ȚȚn timp ce cada se umplea È#i-È#i lȃ#sa jos ȚȚmbrȃ#cȃ#mintea, luȃȃnd-o È#i aruncȃȃnd-o oriunde ȚȚi plȃ#cea. ȃ## Cel mai probabil o sȃ#-mi gȃ#sesc lenjeria agȃ#È#atȃ# de ventilatorul de pe plafon cȃȃnd termin se gȃȃndi, apoi ridicȃ# din umeri È#i intrȃ# ȚȚn apȃ#.

S-a lăsat să alunece în cadă pentru a lăsa bulele plutitoare să-i măngâie gâtul umerii. Ochii ei verzi de smarald, care uneori erau cunoscuți că aduceau furtuna într-o clipă, străluceau de satisfacție.

Valurile ei de păr roșcat erau pliate la întămplare deasupra capului, iar pielea netedă, mătăsoasă era ascunsă acum sub bule. Era o fată fericită... Ți tot ceea ce-Ți dorea cu adevărat să facă era să se relaxeze pentru tot restul zilei. Un pic de muzică ușoară în fundal, cântăva lumânări dulci mirositoare aprinse în jurul băii era decorul perfect.

A închis ochii Țiind că imaginea lui va fi în curând punctul central... ca Ți cum ar fi așteptat-o. Era secretul ei de păstrat.

Ochii albaștri ca de gheață o priveau din mintea ei. Ea a avut de atâtea ori vise cu el în timpul nopții că acum le putea chema chiar Ți în timpul zilei. Cu cânt era mai adâncită în vis, cu atât mai real devenea, până i se părea că era într-adevăr acolo... îngenunchiat lângă cadă.

Buzele i se răsfrângeau într-un zămbet senzual în timp ce el se întindea să-i scoată prosopul de pe ea... ochii lui devenind la fel de strălucitori ca o flăcară albastră.

Visele sunt frumoase, Ți opti ea, în timp ce-Ți înclină capul într-o parte lăsându-l să facă ceea ce voia.

Ring, Ring. Unul dintre cele mai enervante sunete din lume a răsunat în tot apartamentul. Kyoko era din cadă, dislocând apa peste margini pe gresia podelei. După cându-măna la obraz, simțea că dură de acolo și roșii exact când telefonul suna din nou.

Fir-ar să fie! Se ridică repede ținând că telefonul era tocmai în sufragerie. Trecând peste apă, apucă halatul de mătase de pe blat și-l înfășură în jurul ei alergând să răspundă.

Realizând că lasă o dăruire de apă în urma ei, era și fcu o notă mentală să-și amintească să ia telefonul fără să fi în baie cu ea data viitoare.

La celălalt capăt al sunetului iritant, Suki lovește cu unghiile în blatul din bucătărie, dorindu-și ca Kyoko să se grăbească și să răspundă la telefon. Avea acest sentiment ciudat că Shinbe va ajunge în orice clipă și nu-și dorea să afle nimic din ceea ce plănuise.

A auzit clicul pe celălalt capăt. ### Așa sfârșit!

Kyoko trase telefonul înapoi de la ureche cu o privire furioasă, apoi l-a pus înapoi. ### Suki, eram în baie! Kyoko se văita în timp ce privi lung înapoi spre ușa băii unde era ea și apa era încă fierbinte și mirosea a iasomie. O tenta să se întoarcă și să se bucure... aha era visul. Și mi-ș buza de jos în timp ce-și mută privirea de la ce-și dorea.

Ești goală? Suki chicotește ținând că Kyoko

roÈ#eÈ#te uÈ#or.

â## Suki! Kyoko strigÄ# Ä®n receptor. Prietena ei avea pur È#i simplu un umor pervers, pe care probabil l-a cÄ#pÄ#tat din cauzÄ# cÄ# stÄ#tea prea mult Ä®n jurul lui Shinbe. Ea zÄ#mbi rÄ#utÄ#cios Ä®n timp ce bÄ#tea Ä®n blat: â## Ai nevoie de ceva?, am o baie fierbinte, cu aburi, care mÄ# strigÄ# pe nume È#i tu Ä®mi Ä®ntreperi mica Ä®ntÄ#lnire.

â## Ä®ntÄ#lnire? Suki se uitÄ# la telefon È#i Ä®È#i dÄ#du ochii peste cap. â## Cu siguranÈ#Ä# ai nevoie de ajutor Kyoko. Cine a auzit vreodatÄ# de o Ä®ntÄ#lnire romanticÄ# Ä®n cada de baie fÄ#rÄ# cineva acolo cu tine? Cel puÈ#in aprindeÈ#i imaginaÈ#ia È#i gÄ#ndeÈ#te-te la un bÄ#rbat sexy care sÄ# te spele pe spate Ä®n timp ce eÈ#ti acolo. Ea a oftat Ä®nt-un ton exasperat, fÄ#rÄ# sÄ# È#tie cÄ# tocmai a È#ocat-o pe Kyoko pÄ#cnÄ# Ä®n profunzime, atÄ#t de aproape era imaginea ei mentalÄ#.

â## Oricum, tu È#i cu mine o sÄ# avem o noapte a fetelor pentru a sÄ#rbÄ#tori examenele finale, a ciripit Suki. Nu voia s-o lase pe Kyoko sÄ# spunÄ# nu.

â## Nu accept un rÄ#spuns negativ, deci Ä®ncepe sÄ# te pregÄ#teÈ#ti. È#i sÄ# porÈ#i È#inuta pe care am cumpÄ#rat-o weekend-ul trecut. O sÄ# fac È#i eu acelaÈ#i lucru. Suki a inspirat adÄ#cnc È#i repede Ä®ncepu din nou Ä®nainte ca Kyoko sÄ# poatÄ# avea un cuvÄ#nt de spus. Fii gata pÄ#cnÄ# la 7:30. Te iubesc. Paaaaaaa!

Kyoko clipea cÄ#cnd telefonul semnalÄ# linia deconectatÄ#.

Buzele ei erau încă deschise, pentru că era gata să spună "nu" cu prima ocazie. Ea îi aruncă o privire tăcută la peretele îndepărtat al încăperii care separa apartamentele celor două fete, întrebându-se dacă Suki a sunat de acolo sau de la telefonul mobil de undeva.

Privind numele apelantului, ea oftă. ## Telefon mobil, a se explica. Nu e nevoie să baie în perete. Dar imaginea mâinilor sale în jurul gâtului lui Suki îi aduse un zămbet pe faţă. ## Totuşi, mă pot preface.

Aruncând telefonul fără fir înapoi pe tejghea, Kyoko se uită în jos la rochia de mătase, care se agăta acum de corpul ei umed şi gemu. Apa caldă de pe pielea ei a devenit acum rece şi friguroasă, făcând să-i apară piele de găină. S-a întors rapid să-şi reia baia.

Ring, Ring. Kyoko se răsuşi.

Învărtindu-se în jur şi cu sprânceana stângă ridicată a frustrare. ## Sper că e Suki, ca să-i pot spune cât de mult îmi place să fiu hărăzită! Înhaţă şi aruncând telefonul, spuse ea mai tare decât normal. ## Aloo?

Toya a surâs la salutul lui Kyoko. ## Haide, mama ta nu te-a învăţat niciodată să fii politicoasă când răspunzi la telefon?

Kyoko s-a simţit calmă plimbându-se până la fereastră, deschizând-o şi lăsând telefonul să-i alunece din mână în neant. ## De ce nu mă lasă nimeni să-mi termin baia? scânci, tropând picioarele şi

simÈ#ind aerul condiÈ#ionat vĂ#rĂ#ndu-se pe sub halatul ei.

RĂ#njetul lui Toya a dispĂ#rut, Ă#n timp ce imaginaÈ#ia lui o luĂ# razna È#i viziuni sĂ#lbatice È#i explicite, Ă#ncepurĂ# sĂ#-i danseze Ă#n minte. â## EÈ#ti goal... Se opri brusc, cu limba legatĂ# Ă#nainte sĂ# o Ă#ntrebe dacĂ# stĂ#tea acolo goalĂ#. ScuturĂ#ndu-È#i gĂ#ndul acela din cap, Toya respirĂ# adĂ#cnc pentru a se liniÈ#ti È#i, eventual pentru a-È#i controla hormonii rĂ#scoliÈ#i. â## La naiba, asta a fost o imagine frumoasĂ#...

Kyoko se Ă#ncruntĂ# Ă#ntrebĂ#ndu-se dacĂ# Toya a stat chiar alĂ#turi de Suki Ă#n acel moment.

Toya Ă#ncercĂ# din nou. â## Nu conteazĂ#. Uite, vin sĂ# te duc la film disearĂ#, aÈ#a cĂ# trebuie doar sĂ# te Ă#mbraci.

Kyoko È#i-a Ă#ngustat ochii Ă#ntrebĂ#ndu-se cine a spus cĂ# asta este â## Ziua Ă#mpunsĂ#turilor. â## Of, am planuri Ă#n seara asta. Desigur, planurile ei erau sĂ# se transforme Ă#ntr-o prunĂ# la baie È#i apoi sĂ# se ghemuiascĂ# pe canapea È#i sĂ# urmĂ#reascĂ# un film. Poate chiar sĂ# adoarmĂ# Ă#n acest timp, nu sĂ# fie forÈ#atĂ# de toatĂ# lumea â## sĂ# iasĂ#.

â## Ce! AnuleazĂ#, pentru cĂ# vii cu mine! a ordonat Toya, enervĂ#ndu-se cĂ# nu face ceea ce voia el sĂ# facĂ#... ca È#i cĂ#nd ar fi fĂ#cut-o vreodatĂ#.

Kyoko È#i-a Ă#nchis ochii È#i a È#inut telefonul departe de sunetul cĂ#ntecului ei: â## Nu-l voi arunca pe fereastrĂ#,

nu-l voi arunca afară pe fereastră, ## Cioc, Cioc. Kyoko se răsuci în spre ușa gândeindu-se. Dar eu îl VOI arunca în oricine este la ușa nenorocită! auzi un răș dement venind de undeva adânc înăuntru, unde locuise geniul ei rău.

Ea a mers calm la ușa. Ea a descuiat-o, apoi a privit în jurul ușii pentru a vedea cine era. ## Kotaro, Ea opti ea puțin în fărâș răsuflare, apoi închise gura sperând ca el să nu ar fi observat.

Ochii lui Kotaro se aprinseră. Ea se întunecă. În același timp când ușa se deschise. S-a bucurat că a văzut-o pe Kyoko în siguranță... Ea, evident, incomplet îmbrăcată. Coborât o sprânceană la felul în care ea îi spusese numele. Apăsând cu mâna pe ușa deasupra capului ei, a deschise larg cu zămbetul lui obișnuit încrezător în timp ce se strecură pe lângă ea... aproape atingând-o.

Cum e fata mea azi? Kotaro a mers după ea. Ea în apartament ca ea cum ar fi locuit acolo.

Nu o să fac crimă, nu o să arunc telefonul, nu o să... mintea lui Kyoko continua să cănte, în timp ce Kotaro se uita la ea cu zămbetul său fatal obișnuit. Ei i se păru brusc că aerul condiționat nu mai funcționa.

Cum se putea ca acest bărbat, care putea fi descris doar ca sex pe picioare, să o afecteze atât de tare? Întotdeauna simțea ca cum ar încerca să se oprească să-l arunce

la podea. Scuturându-și capul, ea se uita în jos și scânci când și-a văzut halatul întredeschis. Nu era suficient să arate nimic dar era suficient pentru a o face să se înroșească.

Toya se aplecă, auzind bătaia din fundal prin telefon și apoi vocea lui Kotaro. El a strigat în telefon să-i atragă atenția. ## La naiba, Kyoko! Ce naiba face Kotaro acolo? el se dezlănșește, supărat că garda de securitate se arătă din nou la apartamentul lui Kyoko.

Kyoko se crispă când iplitul din telefon se auzi tare și clar în sufragerie. Privind peste umărul lui Kotaro la ceasul de perete, a știut că trebuie să se pregătească sau Suki va fi următoarea care bate la ușă. De ajuns! Se întoarce și se îndreaptă spre teighea intenționând să închidă telefonul.

Ridicându-l înapoi la ureche, a strigat: ## Ne vedem mai târziu! 'Clic' ... unul răpus... mai avem unul.

Kotaro se piti, știind că a iplat la Toya. Ochii lui alunecară peste mătasea care se lipi de corpul frumos sculptat ca o a doua piele și nu se putea opri decât dacă ar fi încercat să meargă înainte... mai aproape de ea. Și și închise încet ochii doar pentru o secundă, în timp ce a inspirat adânc, cu tot corpul său la mai puțin de un centimetru de al ei. Gândul de a o atinge fără contact îl făcuse să-și curbeze mental corpul în jurul ei și să se strângă.

Se aplecă înainte, apropiindu-se buzele de cochilia urechii, înainte de a-i da numele. Buzele i se muieră, la fel ochii lui albastru de gheață. Deseori dădea seama amintească trecutul... că cât de aproape erau odată. Ce ar face dacă i-ar aminti că trăiau odată împreună? El, ea Toya... ca să o poată proteja.

Kyoko dădea pierdu respirația simțea un frison de-a lungul gâtului și obrazului. Era destul de greu să-și înămintea clară cu el atât de aproape, și acum simțea că o atinge, chiar dacă nu era adevărat. Amintindu-și ce făcea înainte ca telefonul să o fi întrerupt, și dădu o căldură în obraji.

Ne dorind ca el să-i observe vinovăția, și șiinea spatele spre el și încerca din greu să alunge amintirea bătăii. Închinându-și ochii, ea se luptă cu nevoia de a se întoarce spre el și a trebuit să apuce masa să se înăpe picioare.

Kotaro a vrut să-și pună mâinile pe masă de-o parte și de alta a ei... blocând-o în brațe, dar brusc se potoli. Putea să miroase săpunurile pe care le folosea în baie, dar o singură aromă și făcea drumul spre el, iar expresia lui devenise curioasă... excitare? A pășit înănapoi... simțindu-se cum se întărea.

Trecându-și mâna prin părul neamblănzit, se retrase la o distanță sigură, încercând din greu să

ignore golul din stomac... de ce a venit el aici din nou?... era important.

Îmi simți instinctul de protecție amintindu-ți semnalele recente pe care le primise. ## Vei petrece seara cu mine? Întrebarea sunând inocentă a ascuns un dublu sens, cu gust de dorință.

Kyoko i-a încetinit o dată respirația gata să se lupte cu sentimentele ei. Ea se îngrijoră știind că ar fi prea periculos fie singură cu el. Dintr-o dată, dorea să-i mulțumească lui Suki pentru că i-a impus chestii.

Văzându-i îngrijorarea, Kotaro adăugă repede: ## Putem face ce vrei tu. Să închiriem un film să stăm acasă... sau ieșim.

Să închiriem un film să stăm acasă... Kyoko repetă aprobator că era exact ceea ce voia să facă. Observând apoi cum ochii lui Kotaro se aprind, ea modifică repede: ## Cel puțin asta am vrut să fac dacă n-ai fi fost tăcătoasă în planurile altcuiva. Mi-ar fi plăcut să stau la filme cu tine. Dar îmi pare rău, Kotaro. ## Nu pot! Ai dădu un zămbet scuzat, bătând piciorul la gâtul când a pierdut o seară caldă, cu gardianul frumos.

Umerii lui Kotaro au coborât un centimetru, dar a zămbit oricum știind că nu încerca să-i rănească sentimentele. Îmi dădu seama că ea dorește ca el să rămână și se găzduia să împingă această dorință... era același lucru cu ce-și dorea el? Pentru el,

Kyoko era cel mai prețios giuvaer de pe pământ. El ar face tot ce ar fi putut pentru a o face să zâmbească. Și să o protejeze în același timp.

La urma urmei, așteptat peste o mie de ani să o vadă din nou.

Pentru a se asigura că va fi protejat, el nu s-ar abate în calea răului a întrebării: „Deci, ce planuri aveți, mă? pot alina eu distracției? El ar zămbi cel mai obraznic în speranța că va funcționa. Dacă nu, atunci ar putea să recurgă la o urmărire... colțurile buzelor lui perfecte s-au aplecat într-un zămbet secret.

Kyoko îi tăia Suki nu ar accepta niciodată asta. Noaptea fetelor însemna noaptea fetelor. Îi tăia ea că, dacă Kotaro a aflat că era doar cu Suki... el se va auto invita, apoi când într-un fel, ca de obicei, accidental. L-a văzut făcând asta de multe ori.

Dacă Toya a fost insistent, Kotaro a încercat întotdeauna să fie subtil, chiar dacă atunci când i-ai pus cei doi în aceeași cameră, pareau să se comporte la fel și se enerveze constant unul pe celălalt. Ambii tipi aveau o inimă de aur și ea o avea. Într-un fel i-a iubit pe amândoi... atât de mult încât durea, de aceea a ales să nu aleagă și să rămână singur pentru moment. Sincer, nu a vrut să-l rănească pe nici unul.

Dar Kyoko îi tăia cu siguranță un lucru și anume că

dacă Kotaro credea ea că merge cu Toya în seara asta... nu se va deranja să o urmeze. Cel puțin în asta spera ea.

Îmi pare rău Kotaro, am deja planuri cu Toya, dar îți promit că vom închiria filme sau altceva altădată. Kyoko Ți-a coborât ochii, fără să-i placă faptul că-l mințea, dar era singura modalitate de a-l lăsa să plece. Privind pe podea, ea îl observase făcând un pas înainte Ți imediat a făcut un pas înapoi mușcându-Ți buza inferioară când a simțit masa în spatele ei.

Kotaro simțea că gelozia vibrează în el, dar a ținut-o sub control. Singura lui consolare era că dacă ea era cu Toya în seara asta, măcar ar fi putut conta pe faptul nu va fi una dintre următoarele fete dispărute.

În plus, Țtia că Kamui îi urmărea în secret atât pe Toya, cât Ți pe Kyoko. Din punct de vedere mental, a trebuit să recunoască că Toya era supra-protectiv cu ea Ți o va ține în siguranță. Voia să fie el cel cu Kyoko în seara asta, să o protejeze. Dar, chiar dacă nu-i plăcea, Toya nu ar fi lăsat să i se întâmple ceva rău.

El o privea ridicându-Ți încet ochii spre el Ți putea să-i vadă îngrijorarea în privirea ei că ar încerca să o oprească... voia să o oprească, dar nu o făcea. Cu timpul, ea Ți va face propria alegere.

Cu capul ușor înclinat că acceptă, Kotaro a atins mâna ei Ți a ținut-o pentru o clipă, fixând cu ochii

lui albastru de gheață pe cei de smarald furtunos. Ți
dădu din ochi seama că ea avea o zi groaznică. Putea să
i citească întotdeauna sentimentele din culoarea ochilor...
Învăase acum peste o mie de ani. Doar dorea ca ea să
i amintească.

Atunci asta e, Kyoko! Vin să te văd măcină. Ai
grijă, frumoaso! Înclinându-se înainte, Ți lipi
buzele pe fruntea ei, apoi îi lăsa mâna, întorcându-
se să plece.

Kyoko zĂ¢mbi. ## MulĂumesc, Kotaro. Fruntea fremĂta acolo unde a atins-o buzele lui calde. S-a bucurat cĂ a fost mai uĂor cu el decĂt cu Toya. De multe ori Ăi sĂruta obrazul, fruntea sau mĂna, lĂsĂnd locul acela impresionat Ăi cald.

Se întrebă ce ar crede dacă ar fi ti că nu a fost niciodată sărutată pe buze. Nimeni nu ar fi crezut că la vârsta de optsprezece ani era încă la fel de curată ca ei... bine, pură din punct de vedere fizic. Se nroei din nou, fiind că gândurile ei nu erau chiar lipsite de pat. Ar fi dat vina pe trăsăturile din pieptul ei care se agita de fiecare dată când sa găndea la el.

Kotaro deschise ușa și plece, dar nu înainte de a arunca un zămbet peste umăr ei de a adăuga. ## Aminte-te-ei, că încă ești femeia mea. A plecat repede, închizând ușa în spatele lui, ei rânjind animalic.

Etia că ea nu va trece limita cu Toya ei nu era îngrijorat. Chiar ei în trecut, când el ei Toya se băteau cap în cap, ea îninea cu el ei nu cu Toya. Întotdeauna l-a iubit pe Toya, dar Kotaro Etia că de el era cu adevărat îndrăgostit. Viteza bătailor inimii când era el în prin preajmă au trăsdat-o întotdeauna... în această viață dar ei în trecut. El va trebui doar să aștepte ca ea să-ei dea seama nou.

Kotaro inspiră uor, savurând mirosul ei. Chiar ei acum i-ar fi putut mirosi puritatea ei Etia că ea nu e o cineva care să ia așea ceva atât de uor. Era atât de nevinovată fașă de lumea reală.

Gândul îl făcu să zămbească fad. Nu era atât de sigur că ar fi vrut ca ea să afle vreodată despre partea

~ntunecat~ a acestei lumi... nu voia s~i alunge fericirea. Chiar ~i el ~nsu~i nu era ceea ce credea c~ este. ~tia c~ ~l va accepta ~n vreun fel, dar amintindu-~i cum a ~ngropat-o i-a ~inut buzele ~nlemnite. De unele lucruri ar fi mai bine s~ nu-~i aminteasc~ niciodat~.

C~nd Kotaro ie~ea din cl~dire ~i ajunse pe trotuar, ridic~ privirea spre curtea dinspre fereastra ei, ~ntreb~ndu-se ce avea s~ fac~ atunci c~nd va afla despre el. ~i da, i-ar spune adev~rul... dar nu chiar acum. Cum explici c~ e~ti mai ~n v~rst~ dec~t orice om normal ~i c~ ai puteri pe care le-a v~zut doar ~n filme?

Kotaro cl~tin~ din cap ~n timp ce se ~ntoarse spre colegiu, g~ndindu-se la urm~toarea mutare cu privire la fetele disp~rute.

~tia ce se ~nt~mpl~ cu ele ~i c~ cel mai probabil erau deja moarte sau cel pu~in ~nviat~. Ochii lui s-au aprins de furie pentru o clip~, dezvolt~nd partea ~ntunecat~ a sufletului s~u de lican. Avea nevoie s~ prind~ mirosul acelor b~tori de s~nge nenoroci~i ~i al celor care i-au condus ~nainte s~ o g~seasc~ din nou pe Kyoko.

Capitolul 3

Kyoko răscoli prin dulap în căutarea a ceea ce Suki o convingse să cumpere weekend-ul trecut. Ea chicoti la gândul că Shinbe le urmărise la cumpărături oferindu-se le ajute dacă aveau de o opinie. Culmea a fost când s-a furișat în cabina fetelor și a vorbit cu Suki prin perdea.

Shinbe vorbea cu voce pișigăiată, ca să o convingă pe Suki că e însoțitoarea pentru cabina fetelor și se oferea să-i ridice fermoarul.

Suki spuse da ofertei de ajutor și se întoarse cu spatele spre perdea. Kyoko aproape că zuse când Shinbe zbură prin cabină și ateriză pe peretele din cealaltă parte.

O întrebă pe Suki cum și-a dat seama că era Shinbe iar ea răspunse. ## Nu cred că ar lăsa o lesbiană să lucreze la cabina fetelor, așna că atunci când și-a băgat mîna în rochie, în loc de fermoar... era un fel de revelație.

Sărutul Shinbe, exclama Kyoko, scoțând o cămașă albă scurtă, cu mîncăci de mătase, care, de la cot până la încheietura mîinii, erau în formă de clopot. De fapt, ea a crezut că e foarte drăguță. Și aducea aminte de rochia unui inger, dar mai sexy. Era suficient de scurtă ca să-i arate buricul împreună cu fusta mini neagră, cu talie joasă, pe care o cumpăraseră.

După ce s-a îmbrăcat și-a găsit ce pantofi dorea, și-a tras părul din jurul urechilor, și din spate, ridicându-l cu un elastic, lăsând restul să atârne atrăgător. Aplică o cantitate mică de machiaj și-a pus un colier cu un mic cristal picătură, crezându-se pregătită pentru tot ce îi rezervase Suki.

Și-a dorit în secret să-i fi spus lui Kotaro unde merg, dar nici măcar ea nu ți-a răspunsul la asta. Și-a mușcat buza de jos, realizând că deja îi ducea lipsa, apoi încercă să alunge sentimentul de melancolie, știind că Suki o va vedea.

Ultimul lucru de care avea nevoie în seara ar fi fost ca cea mai bună prietenă, s-o întrebe un milion de întrebări la care nu dorea să răspundă.

Shinbe îi plimbă degetele prin uvițele albastre care-i străluceau în părul său întunecat, în timp ce se aplecă asupra ei. Se îndreptase spre Suki, când primise apelul ei spunând că va pleca în această seară și că nu va mai reveni.

E nebună dacă crede că poate scăpa de mine atât de ușor, a ridicat Shinbe o sprâncenă în timp ce aștepta.

Când ea a deschis ușa cu părul încă înfășurat într-un prosop, primele cuvinte ale lui Shinbe erau. ## ... am pierdut baia, Suki? Zămbi

privind sprăncenele lui Suki arcuindu-se. De îndată ce îi întălnise pe Suki și pe Kyoko, simțea nevoia să rămână lângă ele. De multe ori au ieșit împreună cu Toya și fetele.

Suki știa că Shinbe se considera "iubitul ei" doar pentru că el era singurul cu care a ieșit, dar Suki nu a acceptat niciodată partea cu relația. Ea încercă să ascundă roșeața care amenința să se ridice pe fața ei, în timp ce răspunse: ## Mi-ar trebui un lăptos și o bilă de demolări pentru a-și curăța creierul.

Se aplecă mai aproape de ea, blocând totul, pe măsură ce ochii lui de ametist se întunecau atrăgător. Dacă mai lăsată să intru... Cred că am putea găsi un motiv pentru tine să faci o altă baie.

Suki simțea că băștile inimii sale se accelerează la sunetul vocii sale obraznice și făcuă căleșiva pași înapoi, în timp ce el a făcut căleșiva pași înainte, închizând ușa în urma lui. Hotărâtă să nu-i lase nici un avantaj și aruncă o privire plină de avertizări și a fost răsplătită când el s-a oprit. Dacă ar fi aflat vreodată căt de mult o atrăgea... s-ar fi implicat cu adevărat.

Uite Shinbe, trebuie să mă pregătesc pentru că am planuri în seara asta cu un prieten. Și-am spus deja la telefon, și-ți amintești? Știa că va veni oricum... dacă nu pentru alt motiv decât să încerce să afle unde merge.

LuĂ#ndu-È#i prosopul din cap, cu pĂ#rul ei lung Ă#ncĂ# umed, Suki se Ă#ndreptĂ# spre baie vorbind destul de tare, ca sĂ# o audĂ#. â## Putem face ceva mĂ#ine searĂ#, bine?

Shinbe se aplecĂ# de bara care despĂ#rÈ#ea bucĂ#tĂ#ria de camera de zi. Era pe punctul de a Ă#ncepe sĂ#-È#i exprime jalea cĂ#nd privirea lui cĂ#zu pe un fluturaÈ# de pe tejghea. RidicĂ#ndu-l, a scanat rapid pagina. Ambele sprĂ#ncene se iluminarĂ#.

CEL MAI MARE È#i MAI TARE CLUB DIN ORAÈ#
CLUBUL LA MIEZUL NOPÈ#II
NOAPTE DE VINERI SPECIALĂ#
SEARA DOAMNELOR

Erau Ă#ncercuite cuvintele â##seara doamnelorâ##. Shinbe ridicĂ# o sprĂ#nceanĂ#, Ă#n timp ce pune a hĂ#rtia Ă#napoi pe tejghea È#i se Ă#ndreptĂ# spre baie. Ă#È#i ascunse zĂ#mbetul Ă#n timp ce intrĂ# fĂ#rĂ# sĂ# batĂ# È#i se strecurĂ# Ă#n spatele lui Suki, Ă#n timp ce ea se pregĂ#tea sĂ#-È#i perie pĂ#rul.

â## MĂ#ine atunci, È#opti Shinbe seducĂ#tor Ă#n cochila urechii, apoi È#i-a lĂ#sat buzele Ă#n jos, ca sĂ#-i sĂ#rute umĂ#rul. Se Ă#ntoarse fĂ#rĂ# mai zicĂ# un cuvĂ#nt... ascunzĂ#ndu-È#i zĂ#mbetul mulÈ#umit.

Suki stĂ#tea nemiÈ#catĂ#, privind Ă#n oglindĂ#, fĂ#rĂ# sĂ#-i placĂ# vibraÈ#iile pe care tocmai le-a simÈ#it. Nu era genul lui Shinbe sĂ# nu cearĂ#, sĂ# nu implore. Nedorind sa caute calul de dar la dinÈ#i, se grĂ#bi cu pregĂ#tirile.

ÄngrijoratÄ cÄ Shinbe avea un plan ascuns, Suki a hotÄrÄ Ät cÄ va apÄrea la Kyoko puÈin mai devreme decÄt era planificat.

La cÄçÈiva kilometri distanÈÄ, niÈte ochi roÈii pÄtrunzÄtori de la fereastra unui apartament penthouse scrutau oraÈul. Valuri Än cascadÄ de pÄr negru mÄtÄsos cÄdeau pe un spate gol Än contrast cu pielea palidÄ ca luna. FaÈa lui angelicÄ era izbitoare, cu unghiuri ascuÈite, iar corpul sÄu era slab Èi tare ca cel al zeului Adonis.â##

Trupul gol Äi strÄlucea din lumina lunii, muÈchii dansÄ Änd cu fiecare miÈcare pe care o fÄcea. El era frumos pentru oricine se uita la el, dar sufletul lui Äntunecat era rÄu Èi fatal. Un zÄmbet Äi Ändulcea buzele perfecte, pe cÄ Änd gÄÄndurile se Ändreptau spre evenimentele din seara precedentÄ.

ÄntorcÄndu-se de la fereastrÄ, Äncepu sÄ se pregÄteascÄ pentru searÄ. Privirea lui s-a pierdut Änspre scaunul de lÄngÄ foc al reginei Ann Èi spre tÄÄra studentÄ care stÄtea Än el fÄrÄÄ viaÈÄ. Hyakuhei se rÄÄnji Än timp ce se gÄÄdi la sÄÄgele proaspÄt avut la cina de noaptea trecutÄ.

â## PÄcat, era o fatÄ atÄt de frumoasÄ. Èi-a lins buzele, amintindu-Èi plÄcerea cu care a rÄpit fata Èi s-a hrÄnit cu ea. Nu s-ar fi sÄturat niciodatÄ de tinerele femei

pe care le-a ademenit È#i pe care a pus stĂ#pĂ#nire.

Ă#n seara aceea, va vizita un renumit club de noapte pentru a-È#i vĂ#na prada È#i trebuia sĂ# fie sigur cĂ# "copiii" lui vor fi satisfĂ#cuÈ#i. "Noaptea doamnelor" a fost mereu prielnicĂ# pentru recoltĂ# È#i un bufet nesfĂ#rÈ#it de carne pentru cĂ#lĂ#torii nopÈ#ii.

Era un lord vampir puternic È#i nici unul nu Ă#ndrĂ#znea sĂ# supere sau sĂ#-i punĂ# la Ă#ndoialĂ# puterea. PlĂ#cerea a fost singura lui dorinÈ#Ă# de peste o mie de ani, dar acum el voia mai mult. El voia ceea ce i se cuvenea. O Ă#ncruntare Ă#i schimbĂ# faÈ#a, Ă#n timp ce se gĂ#ndea la È#elul lui, obiectul care devenise obsesia lui cĂ#t timp a aÈ#teptat sĂ# se nascĂ# din nou Ă#n lume. Legendarul Gardian al Inimii de Cristal.

Cristalul sacru era o bijuterie despre care s-a spus cĂ# este capabilĂ# sĂ#-i permitĂ# unui vampir sĂ# umble dincolo de noapte È#i Ă#n lumina plinĂ# a zilei. Legenda spune cĂ# o fatĂ# cu sĂ#nge neprihĂ#nit È#i inimĂ# de copil, ar È#ine bijuteria Ă#nĂ#untrul corpului ei. Ea ar fi o preteasĂ# cu cel mai Ă#nalt rang È#i putere, protectoarea È#i pĂ#zitoarea Gardianului Inimii de Cristal.

Privirea lui Ă#ntunecatĂ# se Ă#ntoarse spre cerul nopÈ#ii, unde o lunĂ# sĂ#ngerie se ridicĂ# deasupra. â## Te-am pierdut o datĂ# dragĂ# preteasĂ#, dar sĂ# nu crezi cĂ# nu te voi gĂ#si din nou. Ochii i se Ă#ngrĂ#mĂ#deau Ă#n timp ce fĂ#gĂ#duia nopÈ#ii. â## Te voi avea atĂ#t pe tine cĂ#t È#i cristalul de data asta...

Suki a fost la cumpărături cu Kyoko săptămăna trecut tocmai din acest motiv, doar că nu i-a spus prietenei despre ce era vorba. Suki îi-a cumpărat ea o înută. Trăgând-o din dulapul ei, ea se făceă cu entuziasm. Era o rochie neagră și foarte strânsă. Se îndrăgostise de ea în clipa în care a văzut-o.

Bună treabă că Shinbe nu-i aici, îi spuse Suki cu un zămbet mecher, în timp ce privi rochia în oglindă. Era foarte scurtă, dar nu arăta prea multe... suficient pentru a se facea și a lăsa imaginația să lucreze. Trăgându-i părul într-o bentiă neagră potrivită, Suki îi puse niște machiaj și-i apucă cheile, îndreptându-se spre apartamentul lui Kyoko.

Kyoko a ieșit din dormitorul ei sperând că va avea timp să ia o gustare înainte de a ieși afară, dar chiar înainte să ajungă în bucătărie cineva a bătut în ușă.

Doamne, sper că nu e Toya, zise ea și se întrebă dacă ar trebui să răspundă. Avea încă 20 de minute înainte să se întănească cu Suki, astfel încât Kyoko a ales să ignore bătăia în ușă pentru moment, de teamă că cineva era de partea cealaltă.

Este uimitor cum frica te face să te simți de cinci ani. O sprânceană a lui Kyoko s-a răsucit în timp ce îi reînea respirația.

Bătăia a devenit un pic mai tare, dar de data aceasta a urmat

o voce. ## Bine, Kyoko, #tiu c# e#ti acolo. Nu m# face s# sparg u#a! Asta a fost spus# r#z#nd.

Kyoko #i rostogoli ochii, g#ndindu-se c# Suki f#cuse ca poli#ia. Deschise u#a prietenei sale care z#mbea, #i care o apuc# imediat de m#n# s# o scoat# afar# din apartament. ## Hai s# mergem. Am un sentiment r#u c# dac# nu plec#m acum, Shinbe va ap#rea sau a# ceva. Kyoko abia a avut timp s# #ncuie u#a #nainte ca Suki s# o scoat# afar#.

Kyou trase perdelele negre grele #napoi de pe fereastr#, acum c# a venit #nserarea. Pleata lui lung#, argintie, alb#, s-a #nv#rtit #n jurul lui c#nd deschise fereastra, permi#nd v#ntului de var# s#-i m#ng#cie fa#a de #nger. #mbr#cat #n negru, p#rea un #nger dec#zut.

Bani i-au adus libertatea de a-#i stabili propriul program iar puterea l-a ajutat s# nu fie deranjat. Achizi#ionarea #ntregului etaj al celui mai scump hotel din ora# #i d#duse singur#tatea de care avea nevoie #i vederea pe care o dorea. Privind de-a lungul str#zii, v#zu c# deja se formase o coad# la Clubul Miezul Nop#ii, cel mai renumit club din ora#. Era locul perfect pentru hran# al creaturilor nocturne.

Coad# aglomerat# era plin# de tinere studente #i de tineri golani care le urmau. Ochii b#ntui#i ai lui Kyou str#luceau de mul#umire, #n timp ce #ncepu s#

scaneze coada, ÃntrebÃndu-se care dintre ei ar atrage atenÈ#ia celui pe care Ãl vÃcna. Cine ar fi urmÃ#toarea victimÃ# a lui Hyakuhei?

Kyou Ãl simÈ#ea pe Hyakuhei Ãn oraÈ# È#i se ÃntrebÃ# dacÃ# Hyakuhei ar putea simÈ#i cum Ãl urmÃ#reÈ#te moartea. De data aceasta lucrurile erau diferite. Kyou Ãl gÃ#sise prea uÈ#or, ca È#i cum Hyakuhei ar fi lÃ#sat o urmÃ# pe care sÃ# o gÃ#seascÃ#. Moartea È#i dispariÈ#ia studentelor au reprezentat o carte de vizitÃ# flagrantÃ# pentru Kyou, indicÃnd doar o singurÃ# persoanÃ#.

Nu-i plÃ#cea gÃndul cÃ# Hyakuhei l-a adus aici. â## Nu mai sunt sub controlul tÃ#u, Kyou a mÃcrÃcit cÃnd Ãi curse niÈ#te sÃnge dintre degetele ÃncleÈ#tate iar ochii lui se ÃnroÈ#irÃ#. â## Nu ai nici o putere asupra mea... deloc! CalmÃndu-È#i furia Ãn creÈ#tere, Kyou È#i-a tras din nou masca fÃ#rÃ# emoÈ#ii peste trÃ#sÃ#turile lui, ascunzÃndu-È#i aura. Era timpul ca prÃ#dÃ#torul sÃ# devinÃ# pradÃ#.

DacÃ# el a putut sÃ# simtÃ# forÈ#a de viaÈ#Ã# a lui Hyakuhei, Kyou trebuia sÃ# fie prudent pentru a-l Ãmpiedica pe creator sÃ# Ãl simtÃ# È#i el.

Kyoko a fost surprins sÃ# afle de cÃct de mare a era Ãntr-adevÃ#r clubul de noapte. StÃ#tea cu buzele deschise cÃnd Suki trase maÈ#ina Ãn parcare a imensÃ#. Suki dorea sÃ# ajungÃ# puÈ#in mai devreme pentru a evita coada, dar din ceea ce Kyoko putea sÃ# vadÃ#, o coadÃ# se formase deja, aÈ#a cÃ#

au ieșit rapid din mână. Kyoko putea să vadă fețele familiare de la colegiul la care au studiat și zâmbi, observându-l pe prietenul ei Tasuki printre ei.

Tasuki le-a văzut și el pe Kyoko și Suki din locul unde era. El a fost convins de prietenii săi și vină acum că nu aveau altceva mai bun de făcut după terminarea examenelor, și acceptase de bună voie. El era frumos și bine făcut, cu părul aten pe umeri și ochii maro de ciocolată, care topeau inimile fetelor.

El a fost, de asemenea, unul dintre cei mai populari tipi din campus, dar Tasuki a fost mai mult cunoscut pentru notele mari pe care le-a primit la toate materiile și era mai cumsecade decât majoritatea tipilor din campus. Bineînțeles, faptul că și el era unul dintre cei mai bogați oameni de la academie nu s-a comportat ca atare, i-a rămas la statutul.

Făcându-și drumul prin jurul gloatei de oameni, Tasuki se apropie de Kyoko cu un zâmbet sincer. El o cunoscuse din gimnaziu și a avut întotdeauna o pasiune ascunsă față de ea. S-au întâlnit, dar nu a fost nimic serios... mai degrabă erau buni prieteni, și a trecut ceva timp de când au făcut asta.

El ar fi scos-o mai des în oraș, dar tipul de Toya sau Eful gardienilor colii erau mereu în jurul ei în ultima vreme. Ar fi putut să jure că a auzit o mășcă cînd s-a apropiat ultima oară de ea în timp ce era cu unul din ei.

Avînd vedere acest lucru, a verificat nervos zona,

sper nd că# este singur #. Nu că# era speriat de ei... nu... niciodat #...

Suki putea să# vadă# nervozitatea lui Tasuki  #i a r #s cu voce tare.     E în regul #, Tasuki. Am venit aici singure.

Ea s-a distrat de aspectul confuz al lui Kyoko, apoi la apucat pe Tasuki de cot  #i l-a tras între ele. Ea  #i to #i ceilal #i care-l cuno #teau erau con #tien #i de faptul că# nutrea ceva pentru Kyoko... to #i, cu excep #ia lui Kyoko.

Kyoko se   nro #i c  nd Tasuki se întoarse spre ea. Nu  #i-a dat seama c  t de mult s-a   n #l #at.     Salut Tasuki, a trecut ceva timp. Am auzit că# te descurci bine cu mediile anul  #sta. Fa #a ei se lumină# fericit #, realiz  nd că# era prea mult timp de c  nd s-au v #zut.   ntotdeauna s-a sim #it at  t de în siguran # # în jurul lui... ca cei mai buni prieteni.  #i lipsea.

Un z  mbet delicat ap #ru pe buzele lui Tasuki, pl #c  ndu-i faptul că# încă# mai  #inea la el, chiar dacă# era de la distan # #. Poate încă# mai avea o  #ans # cu ea. Chiar  #i-a dorit  #ansa să#-i arate c  t de mult   i pl #cea de ea  #i c  t de mult ar fi vrut să# fie cu ea, că# era de rangul ei, a #a cum p #rea ea să# creadă#.

Din anumite motive, ea p #rea s # creadă# că# el vrea o vadă# doar pentru că# fuseseră# prieteni de mici. El inten #iona să# repare acea concep #ie gre #it #.     Da, Kyoko, dacă# ai nevoie de vreun ajutor, mă# bucur să# vină#  #i să# te meditez oric  nd. Voia să#- #i lovească# capul de

zidul de cărămidă, pentru că din nou a sunat ca un bun prieten în loc de iubit.

Suki doar clătină din cap, văzând tristețea tăcută din ochii lui Tasuki, zămbind la Kyoko. ## Sărmănușul, aș spuse ea, cu un surâs milos răspăndit peste buze. El avea nevoie doar de o mică împingere în direcția cea bună.

Ochii lui Kyou se micșorau pe măsură ce mulțimea de copii naivi creștea. ## Atât de mulți de unde să alegă Hyakuhei, spuse el. #ntotdeauna era la fel. Luarea unei vieți dar fără a fi pedepsit... la fel cum monstrul a făcut #i mai demult. Degetele lui se #ncleștară de pervazul ferestrei în frustrare, #ntrebându-se dacă ar putea opri cumva m#celul.

Trebuia să se apropie #i să se amestece în mulțime. Zămbi la gândul că parul său argintiu #i ochii ciudat de aurii se vor amesteca vreodată, Kyou #i-a #ndreptat atenția la masa de oameni.

Survolând #ncă o dată parcare, vederea #i se opri, în timp ce privirea lui strălucitoare cobor# asupra unui grup de trei în #i aduna #i mai aproape de capătul mulțimii. Aura care #nconjoară triumfiul era izbitor de diferită față de ceilalți oameni. O nuanță uoară de lumină albă pură care #nconjura grupul debusolă vederea interioară de vampir a lui Kyou.

Diminuând intensitatea privirii, Kyou clătină din cap și privi din nou la grup. Chiar și cu simțurile adormite, el putea detecta o strălucire ușoară dansând în jurul celor trei figuri. O strălucire slabă de particule de curcubeu stătea deasupra lor, umbrind lumina ca și cum ar fi ascuns-o de ochii lui.

Kyou scrută cerul deasupra lor dar văzu doar noaptea. Ochii i se îngustau în elegând mai mult decât trebuia și apoi privirea se întoarse asupra grupului.

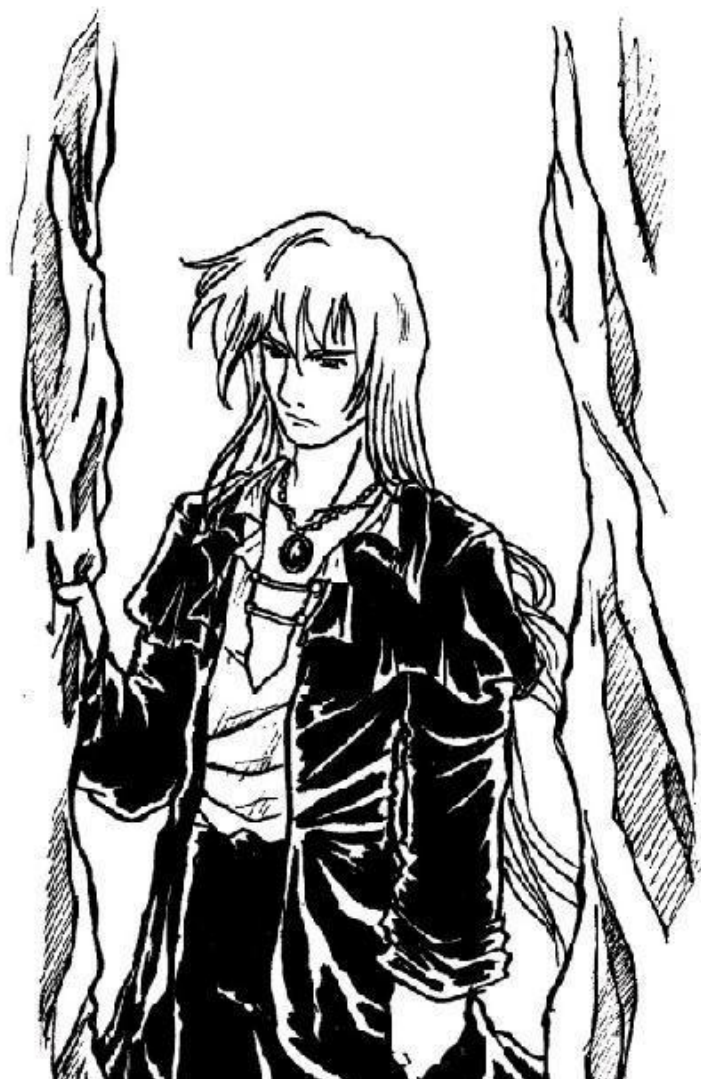
El nu văzuse niciodată așa ceva în viața lui nesfârșită. O amintire slabă îi deșira atenția, făcându-l să se holbeze la grup cu ochii larg deschiși. Și aducea aminte de cuvintele fratelui său mai mic, înainte ca Hyakuhei să-l omoare atât de crud.

###Dacă am putea găsi Gardianul Inimii de Cristal... atunci poate că am putea fi eliberați de întineric, frate...

Kyou se eschiva, spunându-i lui Toya că bijuteria era doar un mit și că era imposibil de găsit, chiar și în legende. Toya îi ignorase replica: ### Aura celui care protejează bijuteria va străluci cu lumină sfântă. Nu vrei să fii liber?

Un sentiment de melancolie se aternu asupra lui Kyou, odată cu amintirea întrebării fratelui său. El ar fi dat orice să-l elibereze fratele de viața pe care a adus-o Hyakuhei. O briză trecu prin fereastră, suflându-i părul lung din față, ca și când i-ar fi spus să

meargă, ca Ți cum Toya ȚnsuȚi Ți spunea să plece.

AdunÄnd Äntunericul ÄnconjurÄtor Än jurul corpului sÄu letal, Kyoko a ieÈit neobservat printre mulÈimea de tineri nebÄnuitori, fÄrÄ ca privirea lui intensÄ sÄ pÄrÄseascÄ locul unde strÄlucea lumina cea mai purÄ Èi mai finÄ.

Kyoko chicoti cÄnd a vÄzut-o pe Suki strÄmbÄndu-Èi sprÄncenele pe la spatele lui Tasuki. Än ultima vreme, Suki fusese prea mult Än jurul lui Shinbe. Ea Èi-a ÄncruciÈat ochii Èi a scos limba, fÄcÄnd-o pe Suki sÄ se umfle de rÄcs, apoi Èi-a redresat figura instantaneu, pe cÄnd Tasuki s-a Äntors sÄ vadÄ de ce rÄde Suki.

Aceasta a fÄcut-o pe Suki sÄ se ÈinÄ pe perete sÄ nu cadÄ, cÄnd Kyoko a ridicat din umÄr la Tasuki spunÄnd: â Cine Ètie ce a intrat Än ea? Ea nu a fost niciodatÄ normalÄ. Ea a ÄnÄlÈat o sprÄnceanÄ adÄugÄnd: â Trebuie sÄ o scot din casa de nebuni cel puÈin o datÄ pe sÄptÄmÄnÄ sau ajunge Èi mai rÄu Èi ÄncearcÄ sÄ roadÄ copacii din faÈa cÄminului.

Tasuki zÄmbi, Än timp ce se aplecÄ aproape de urechea lui Kyoko, ca sÄ ÈopteascÄ, dar apoi spuse cu o voce destul de puternicÄ ca sÄ audÄ Èi Suki: â Poate cÄ Än drum spre casÄ Än seara asta, ar trebui s-o iei Änapoi.

Kyoko aprobÄ fericit, apoi simÈi cÄ pÄrul de pe spatele gÄtului se ridicÄ de parcÄ cineva o privea. Än speranÈa

cĂ# nu-i urmĂ#rea Toya Ă#n secret, a Ă#ncercat sĂ# ignore senzaÈ#ia, menÈ#inĂ#ndu-È#i atenÈ#ia asupra lui Suki È#i Tasuki.

Ă#n sfĂ#rÈ#it, Suki nu s-a mai abÈ#inut sĂ#-i reaminteascĂ# lui Kyoko cĂ# vor avea o petrecere Ă#n pijamale Ă#n camera capitonata mai tĂ#rziu disearĂ#, È#i l-a Ă#ntrebat pe Tasuki dacĂ# ar dori sĂ# li se alĂ#ture. â##
Avem chiar È#i o cĂ#maÈ#Ă# de forÈ#Ă# pentru această# ocazie. È#i-a scos limba la ei.

â## PuneÈ#i chestia aia bine Ă#nainte sĂ# rĂ#niÈ#i pe cineva, a replicat Kyoko È#i a fost repede recompensat cĂ#nd faÈ#a lui Suki se schimonosi.

Pe mĂ#surĂ# ce coada se miÈ#ca, Kyoko Ă#È#i aruncĂ# o privire asupra umĂ#rului, Ă#ntrebĂ#ndu-se cine o privea. VĂ#zu doar luminile parcului È#i o hoardĂ# de oameni care aÈ#teptau sĂ# intre, apoi se mirĂ# de paranoia ei. Sentimentul de neliniÈ#te cĂ# cineva o supraveghea a refuzat sĂ# plece È#i o Ă#ngrijora. Ă#È#i aduce aminte de avertismentul lui Kotaro despre un hĂ#rÈ#uitor din campus È#i deodată# Ă#È#i dorea sĂ#-i fi dat o idee unde vor fi.

Suki ia apucat mĂ#na È#i a tras-o spre ea pentru cĂ# È#inea coada pe loc. Kyoko Ă#ncercĂ# sĂ# arunce senzaÈ#ia Ă#nfiorĂ#toare cĂ#nd intrarĂ# Ă#n clĂ#dire, iar atenÈ#ia Ă#i fu atrasĂ# de interiorul impunĂ#torului club de dans.

Kyou o vĂ#zu Ă#ntorcĂ#ndu-se, ca È#i cĂ#nd l-ar fi descoperit È#i se Ă#ndreptĂ# spre ei. Ochiul ei s-au deplasat

Încet spre locul unde stătea, dar ȋtia cĂ# nu putea sĂ#-l vadĂ# Ȧ#n umbrĂ#. Sub acoperirea Ȧ#ntunericului, el nu Ȧ#i-a a luat ochii de la ea cĂ#nd a intrat Ȧ#n clĂ#dire.

Privirea lui de aur se miȦ#ca peste cei din camerĂ#, Ȧ#tiind cĂ# erau mai mult decĂ#t oameni Ȧ#n spaȦ#iile slab luminate, dar erau ameninȦ#ri minore Ȧ#i nu meritau atenȦ#ia lui.

Suki i-a condus Ȧ#ntr-o zonĂ# aproape de bar, astfel Ȧ#ncĂ#t nu ar fi trebuit sĂ# meargĂ# prea departe pentru a lua bĂ#uturi Ȧ#i pentru a avea o vedere bunĂ# la ringul de dans. Muzica era deja tare, dar nu atĂ#t de tare Ȧ#ncĂ#t sĂ# strigi ca sĂ# fi auzit.

Kyoko a fost uimitĂ# de cĂ#t de frumos era Ȧ#nĂ#untru. Ea Ȧ#ncepuse sĂ# se simtĂ# bucuroasĂ# cĂ# o lĂ#sase pe Suki sĂ# o convingĂ# sĂ# vinĂ#. La urma urmei, ar trebuit sĂ# fie mai mult Ȧ#n viaȦ#a asta decĂ#t Ȧ#nvĂ#Ȧ#tura, ceea ce a fĂ#cut pĂ#nĂ# acum o sĂ#ptĂ#mĂ#nĂ#. ToatĂ# energia din acest loc era atrĂ#gĂ#toare Ȧ#i ea a zĂ#mbit emoȦ#ionatĂ#. A fost unul din acele momente rare cĂ#nd a simȦ#it cĂ# orice se poate Ȧ#ntĂ#mpla.

Ȧ#n loc de mese Ȧ#i scaune adevĂ#rate, clĂ#direa avea canapele matlasate, ici Ȧ#i colo, cu mese de sticlĂ# mici pentru a pune bĂ#uturile. Mov, albastru Ȧ#i negru erau culorile principale ale clubului, oferindu-i un aer de mister Ȧ#i magie; toate luminile schimbĂ#nd constant culorile, creĂ#nd un sentiment de pandemoniu senzual. Atmosfera clubului era aproape intoxicantĂ#.

Umbre profunde dădeau intimitate celor care o căutau, iar Kyoko se înroși, gândindu-se la toate lucrurile care uneori se întâmplau în umbră... lucruri pe care ea încă nu le-a experimentat. Minte ei se întreba ce făcea Kotaro dar atenția i se întoarse apoi către prietenii ei.

Kyou se așeză în cel mai întunecat colț, aproape de aura pură. Era intensă. Observând grupul, putea vedea acum că strălucirea provine de la unul singur. Ochii ei începură să se umezească pentru prima oară în atâția ani, numai pentru o clipă când o privea zămbind, vorbind în mărșă clubului. Era ca și cum ai privi răsăritul soarelui și așea ceva nu a mai făcut de mult.

Era frumoasă, cu un păr lung roșcat, îmbrăcată pe cămașă albă de mătase pe care o purta.

Privirea ei urmări corpul perfect, pielea expusă la talie și bluza scurtă, urmată de o pereche de picioare foarte tonifiate înainte de a se ridica spre gâtul... expus. Urmă arcu format de fața ei cu o exclamație dezaprobată. Ea era întoarsă într-o parte iar el se trezi nevoit să-i vadă ochii... ochii care erau oglinda sufletului.

Instinctul său reacționa în moduri pe care nu le-a mai experimentat până acum. Acest sentiment pe care nu-l putea descrie îl agita și îi amintea cumva de fratele său. Nu-i plăcea necunoscutul.

A întunecat umbrele din jurul lui în timp ce ea se întoarse, uitându-se pe deasupra lui, dar ei văzuse.

PriveliÈ#tea aproape cÄ# Å®i luÄ# respiraÈ#ia. Avea ochii de smaralde Å®nvÄ#luite Å®n inocenÈ#Ä#... dar putea vedea È#i neliniÈ#tea È#i puterea ascunse acolo.

Kyou Å®È#i Å®ncleÈ#ta pumnul atÃ¢t de strÃ¢ns, Å®ncÃ¢t simÈ#ea cÄ# se formeazÄ# picÄ#turi de sÃ¢nge unde unghiile ascuÈ#ite i-au perforat carnea. De ce era atÃ¢ta inocenÈ#Ä# aici, Å®ntr-un loc ca Ä#sta? N-ar trebui permisÄ#. SimÈ#i o mormÄ#ialÄ# care Å®ncepea adÃ¢nc Å®n piept È#i Å®ncercÄ# sÄ# o Å®nlÄ#ture.

DacÄ# bÄ#nuiala ar fi fost corectÄ# È#i Hyakuhei ar fi apÄ#rut, atunci lucrurile ar putea deveni foarte primejdioase, foarte repede. Era ea cea care a È#inut Å®nÄ#untrul ei Gardianul Inimii de Cristal? Cuvintele fratelui sÄ#u s-au Å®ntors sÄ#-l bÃ¢ntuie a doua oarÄ#.

Ä## ... frate, dacÄ# o gÄ#sim, atunci putem fi eliberaÈ#i de el...

BlocÃ¢nd celelalte sunete din clubul de noapte, Kyou È#i-a Å®ndreptat toate simÈ#urile spre ea, pentru a descoperi mai mult È#i pentru a se pregÄ#ti. Ochii lui aurii bÃ¢ntuiÈ#i aproape au strÄ#lucit Å®n timp ce se strecurÄ# Å®n gÃ¢ndurile grupului care stÄ#tea la masÄ#. Ascultarea gÃ¢ndurilor muritorilor era o funcÈ#ie pe care nu o folosisese de mult timp.

Tasuki sa oferit sÄ# dea prima rundÄ# de bÄ#uturi, deoarece barmanul era vÄ#rul lui. Nu avea de gÃ¢nd sÄ#-È#i piardÄ# singura È#ansÄ# s-o impresioneze pe Kyoko. È#tia cÄ# se gÃ

șndea la el ca la un prieten, dar dorea să# fie mult mai mult, doar dac# i-ar fi deschis ochii să# vad# devo#iunea pe care el i-o oferea. Nu ar fi existat niciodat# un om care să# o iubeasc# mai mult decât el. Pur #i simplu nu a fost posibil.

Suki a z#mbit c#nd a auzit c#-l cuno#tea pe barman #i i-a cerut lui Tasuki să# le aduc# la to#i c#te un ceai cu ghea# Long Island. Tasuki #i f#cu cu ochiul la Kyoko, d#nd din cap #i spun#du-le c# se va #ntoarce imediat. A plecat să# aduc# b#uturile fetelor c#t mai repede posibil.

Ochii lui Kyoko se rotunjir# #n timp ce se uit# la Suki. ## Ceai cu ghea# Long Island? Dar suntem... Suki a fluturat o m#n# de respingere pentru a o #mpiedica.

Hai Kyoko. Tr#ie#te pu#in! Examenele s-au terminat #i, #n afar# de asta... am mai b#ut #nainte, ## Suki a #ncercat să# o calmeze pe Kyoko z#mbind #i rotindu-#i ochii. #n speran#a c# va schimba subiectul, a ad#ugat: ## Trebuie să# recunosc Kyoko c# #n #nuta asta #i cu curbele tale... nu pari minor#. A r#s cu voce tare la privirea uimit# de pe fa#a lui Kyoko.

Kyoko o privi pe Suki sceptic#. ## De dou# ori, Suki. Am b#ut de dou# ori #i abia #mi amintesc de vreuna din ocazii... #i nu trebuie să# m# #mbrac a#a ca să# demonstrez v#rsta. Kyoko se #nro#i la ceea ce putea să#-#i aminteasc# de la ultima dat# c#nd a fost ziua ei de na#tere. Din cauza lui Suki, nu-#i amintea propria-i

petrecerea de aniversare.

Într-o clipă aduce totuși aminte de castronul imens de fructe pe care Suki i-l dăduse cu un zămbet nevinovat. Într-o clipă cunoștea slăbiciunea lui Kyoko pentru fructe și se profită de ea. Kyoko măcncase aproape într-un regim de vas, fără să se dea seama că a fost înmăbilit cu alcool.

Mă bagă din nou în necazuri... Țiam eu! Kyoko se lamentă în tăcere și bătu în retragere. Toată lumea a glumit despre acea noapte, ceva despre Kyoko care a uitat cum să meargă... sau să vorbească!

Suki făcu o grimasă și ridică din umeri: ## Deci, asta e a treia oară. Zămbi fericit la Tasuki care a adus băuturile, apucând cu grabă una pentru ea.

Kyoko într-o clipă mușcă buzele, apoi mormăie ceva despre "trei lovituri și ești afară", dar oricum s-a întors și i-a zămbit lui Tasuki. Există ceva ca o presiune și totuși într-un final a cedat

Trei ceaiuri cu gheață Long Island, după cum aș cerut. Tasuki se așeză între fete și luă o înghițitură. Simțea că căldura crește brusc în cameră, pentru că băutura era atât de puternică. Privind pe lângă Kyoko, se uită la vârful său din spatele barului. Fața răutăcioasă a vârfului său îi dădea de înțeles că băuturile erau mai puternice decât normal.

Tasuki clătină din cap și privi înnapoi la fete. ## Să

treceam toate examenele cu brio!, a fĂ#cut el o urare. Apoi, uitĂ#ndu-se la ochii lui Kyoko, adaugĂ#: Ă#È#i sĂ# nu pierdem niciodatĂ# legĂ#tura dintre noi, indiferent din ce cauzĂ#.

Kyoko se Ă#nroÈ#i È#i zĂ#mbi cu timiditate, Ă#n timp ce Ă#È#i luĂ# bĂ#utura din mĂ#na lui Ă#ntinsĂ#. LuĂ#nd Ă#n grabĂ# o Ă#nghieÈ#iturĂ# ochii i se lĂ#rgirĂ# cĂ#nd Ă#È#i dĂ#du seama cĂ# Ă#i plĂ#cea gustul. Ă# DacĂ# nu-i poÈ#i bate, mĂ#car sĂ# li te alĂ#turi, spuse ea cu lui Suki.

A lansat un pai Ă#n bĂ#uturĂ# È#i Ă#n urmĂ#toarele zece minute de rĂ#cs È#i maimuÈ#Ă#realĂ#, ceaiul cu gheaÈ#Ă# Long Island a dispĂ#rut. Culoarea a Ă#nflorit Ă#n obrajii lui Kyoko, pe mĂ#surĂ# ce efectele alcoolului au Ă#nceput Ă#ncet sĂ# curgĂ# prin corpul ei.

Tasuki, dupĂ# ce a bĂ#ut la fel de repede ca Kyoko, sa simÈ#it mai liniÈ#tit È#i mai Ă#ndrĂ#zneÈ#, a Ă#ntrebat fetele dacĂ# doreau sĂ# danseze. Ochii lui s-au Ă#ngustat atractiv cĂ#nd a luat mĂ#na lui Kyoko È#i a condus-o pe ringul de dans, cu Suki È#inĂ#nd cealaltĂ# mĂ#nĂ# a lui Kyoko.

È#tia cĂ# aceastĂ# noapte va fi cea mai bunĂ# noapte din toate zilele lui de colegiu È#i nu va uita niciodatĂ# nicio clipĂ#.

La o distanÈ#Ă# de cĂ#È#iva metri, Kyou Ă#l privi pe tĂ#cnĂ#rul pe nume Tasuki Ă#ntinzĂ#ndu-se È#i luĂ#nd mĂ#na fetei cu ochii verzi È#i simÈ#i nevoia sĂ# rupĂ# degetele jignitoare ale tĂ#cnĂ#rului Ă#ndrĂ#zneÈ#. Se puteau citi clar in ochii si gĂ#ndurile lui sentimentele nevinovate ale tĂ#cnĂ#rului pentru fatĂ#, dar el totuÈ#i nu avea Ă#ncredere in

el.

Kyou văzuse jocul ăsta de multe ori ărn viaă de noapte. Un tăçnr care dă fetei băutură ăi apoi profită de naivitatea ei. Ochii i s-au ărnroăit, urmărind pe băiat conducând fetele pe ringul de dans. Kyou a simăit nevoia de a lua fata cu părul roăcat ăi de o ascunde de oricine care i-ar face rău sau care ar vrea să o aibă.

Se lecui de unul singur de această posesivitate făă de fată. Dacă ea ar fi fost cea care ăine Gardianul Inimii de Cristal, atunci ce ar trebui să facă? Kyou ătia un lucru sigur... ănainte să-l lase pe Hyakuhei să o ia, o va ucide el cu mâcinile goale.

Dacă legenda era adevărată ăi Hyakuhei ar fi pus măna pe puterea Gardianului Inimii de Cristal, nu-l va mai putea opri.

Kamui stătea invizibil, pe unul dintre difuzoarele imense ărn făă DJ-ului, vizionănd ringul de dans unde Kyoko ăi Suki dansau cu un tăçnr. A ridicat o sprănceană când a observat cine era tipul ăsta. Un zămbet foarte secret i-a ănclinat buzele, văzând nuană de ametist care se lipi de băiat.

Atenăia sa revenise la celălalt bărbat care urmărea preoteasa. El ăncercase deja să oprească atracăia o dată când Kyoko era ăncă activ, dar cel mai vechi protector era la fel de ăncăpăăănat ca ăntotdeauna.

VibraÈ#ile pe care Kyou le dÄ#deau erau grele È#i puÈ#in colorate.

â## Kyou, la ce te gÄ#ndeÈ#ti? Kamui se Ä®ntrebÄ# cu voce tare È#tiind cÄ# nu putea fi auzit sau vÄ#zut. VizionÄ# çndu-l pe Kyou cum o privea pe Kyoko a recunoscut mÄ#na sorÈ#ii de Ä®ndatÄ#. Ä#ntotdeauna soarta a atras gardienii Ä®n faÈ#a preotesei lor... indiferent din ce lume sau viaÈ#Ä#.

Ä#È#i dorea pe ascuns sÄ# aranjeze ca Toya È#i Kyou sÄ# se Ä®ntÄ#lneascÄ#, dar era conÈ#tient ca nu e bine sÄ# Ä®ncerce sÄ#-È#i foloseascÄ# oricare dintre puterile lui asupra lui Kyou. SimÈ#ea frisoane reci pe braÈ#e, gÄ#ndindu-se cÄ# l-ar putea enerva pe gardianul periculos de aur.

Privirea scrutÄ# mulÈ#imea din nou, È#tiind cÄ# Kyou nu era cel de care trebuia sÄ# se Ä®ngrijoreze. Ä#n club erau alÈ#i oameni care nu erau oameni, dar putea sÄ# simtÄ# Ä®ntunericul adevÄ#rat apropiindu-se Ä®n orice moment. Se Ä®ntrebÄ# dacÄ# Kyou simÈ#ea È#i el la fel.

Kamui dÄ#du din cap lui Ä®nsuÈ#i. Cel mai bun lucru pe care l-ar fi putut face acum era sÄ# o ajute pe Kyoko sÄ#-È#i ascunde puterile de ochii curioÈ#i. Cu acest gÄ#nd a sÄ#rit de pe difuzoare, dar picioarele sale nu au atins niciodatÄ# podeaua clubului de dans.

Capitolul 4

După ce trioul a intrat în ringul de dans aglomerat, Suki și Kyoko au început să-și unduiască corpurile pe ritmul muzicii lăsându-l pe Tasuki să privească fascinat. Corpurile încălzite din jurul lor le-au făcut pielea să se înroșească pe măsură ce alcoolul le-a trecut prin vene.

Trupul lui Suki s-a apropiat de cel al lui Kyoko, și-au înfășurat brațele în jurul gâturilor și au început să se rotească. Râzând la glumele lor, dansau ca amănii pierduți în ritmul muzicii. S-au învățat una pe alta să danseze a doua, în coala primară, cu mult timp în urmă.

Prinse în vârtejul distracției pure și nepervertite, fetele au uitat pe moment de însoțitorul lor.

Tasuki le privea pe cele două prietene dansau pasional și simți căldură în obraji. Ooo. Trupul lui reacționa la scena care se juca în fața lui. Simțea că și cum respirația i-ar fi lovit plămânilor. Observând corpul lui Kyoko care se frecă de la lui Suki în timp ce mâinile li se plimbă pe trupul celeilalte, era aproape mai mult decât putea să suporte.

Dându-și seama că voia să ia el parte, Tasuki și-a forțat picioarele să se miște înainte de a-și pierde cumpătul.

Oprindu-se chiar în fa a lui Kyoko,  i putu vedea ochii  nchi i, în timp ce se mi ca l ng Suki. Privirea lui o  nt lni pe a lui Suki, în timp ce ea z mbi  i se mută  ncet în spatele lui Kyoko, m ng indu-i coapsele. Spera ca Tasuki sa aibă destul  prezen   sa danseze cu Kyoko în felul ăsta.

   De ce nu vii  i tu? E foarte tareee! r  se ea apuc   ndu-l pe Tasuki de curea  i lipindu-l de Kyoko.

Ochii lui Kyoko se lărgiseră de  oc, sim ind un trup tare, cu totul masculin, lipit de ea, într-o manieră foarte intimă. O ro ea    i aprinse obrazul c nd   i dădu seama că Tasuki o  inea aproape.    Hei, z mbi cu timiditate, hot r nd c   i plăcea cum  i simțea corpul lui fa   de al ei.  tia că poate avea  ncredere în el să nu dep  easc  limitele. El a fost  ntotdeauna un gentleman.

Sim indu-se pu in  ndr znea  , Kyoko a continuat să danseze cu Suki în spatele ei, pun nd m na pe umărul lui Tasuki...  ncuraj ndu-l pu in.

Tasuki nu mai avea nevoie dec t de o singur  mi care,  i str nse  oldurile lui Kyoko  i  ncepu să se mi te cu corpul ei. Simțea că era în rai, dans nd cu fata visurilor sale l ng el. Senza ia că fiecare trăsătură a corpului ei care se freac  de el era o tortură dulce pe care nu o trăise niciodat .

Ochii săi maro se umeziră seducător, în timp ce-

È#i simÈ#ea tot corpul ca È#i cum ar fi fost de foc È#i voia să# simtÄ# cÃt mai mult din ea. ApÄ#sÃndu-se mai aproape de Kyoko, Ãncepu să# o preseze, miÈ#cÃndu-È#i corpul ÃncÄ#lzit odatÄ# cu ea ca un iubit de mult pierdut.

Kyoko privi Ãn ochii lui Tasuki È#i observÄ# cÄ# pentru prima datÄ# erau ca niÈ#te fulgi minunaÈ#i de ametist stropiÈ#i Ãn orbitele lui de ciocolatÄ#. â## Frumos... a fost singurul cuvÃnt care a venit Ãn minte. Cu cÃt arÄ#ta mai adÃnc... cu cÃt Ãi amintea mai mult despre Shinbe.

Starea de spirit a lui Toya nu s-a ÃmbunÄ#tÄ#È#it de cÃnd a mers la dojo-ul din colegiu, sperÃnd să# facÄ# ceva forÈ#Ä#. Se gÃndise cÄ# ar fi trebuit să# plece mai repede, dupÄ# ce a spart sacul de box de cinci sute de dolari. Nu este vina lui cÄ# ÃÈ#i imaginea chipul lui Kotaro cÃnd Ãl lovea.

â## FatÄ# proastÄ#! a mÃrÃit. De ce trebuie să# fie Ãntotdeauna aÈ#a de greu de abordat? Nu privi nimic Ãn mod deosebit, gÃndindu-se la gardienii enervanÈ#i cu care Kyoko ieÈ#ise.

Se simÈ#ea ÃncÄ# afectat de cÃnd auzise mai devreme vocea lui Kotaro Ãn apartamentul lui Kyoko. Nu i-ar fi plă#cut nimic mai mult decÃt să#-i rupÄ# capul bÄ#rbatului Ä#sta È#i să#-l arunce acolo unde soarele nu ajunge niciodatÄ#. Toya avea Ãntotdeauna un al È#aselea simÈ# despre lucruri, iar simÈ#urile Ãi spuneau cÄ# Kotaro nu era ceea ce pÄ#rea a fi.

directă în camera în care locuia Kyoko, așezându-se să-l privească cu viteza sa nenaturală. De ce l-a mințit? Dacă ar fi știut că nu era cu netotul asta, ar fi urmat-o.

Toya a simțit un moment de panică când a văzut îngrijorarea în ochii rivalului său. El felul în care el a decolat cu viteză. El asta nu l-a făcut să se simtă mai bine. Ceva din el avea încredere complet în Kotaro, dar nu i-ar fi spus niciodată asta.

Fără să se mai gândească la ceea ce făcea, a plecat după Kotaro pentru a vedea unde merge. Cu ușurință și așezându-se după el, dar observând viteza pe care o foloseau amândoi, unele dintre suspiciunile lui Toya au fost confirmate. Kotaro era mai mult decât pare... au aceleași ADN sau ceva? Și scrie din nou și nu-i placea gândul.

Într-un minut, Kotaro a izbit ușa apartamentului lui Kyoko sperând să fi fost acolo. Pleznind ambele palme peste ușa nevinovată, a strigat. ## La naiba, Kyoko! Unde ești? Groaza și îngrijorarea au apărut în fiecare por al ființei sale. ## Asta nu e bine, mormăie el.

Ce nu e bine? Întrebă Toya din spatele lui Kotaro.

Vibrațiile pe care le degaja Kotaro dădeau dureri crescând în pieptul lui Toya. Dacă ar fi știut că Kyoko nu era cu Kotaro, ar fi venit doar pentru a-l îngăna ea. Ar fi trebuit să-l fi urmat instinctele și să vină oricum. Ar fi trebuit să-l pună o lesă fetei și steia mai devreme sau

mai tăcîrziu.

Kotaro a uitat de Toya cu totul. În graba lui de a ajunge la Kyoko. Acum, avînd pe cineva pe care să-îi descarce mînia, strigă: ### Am crezut că este cu tine! Kotaro. Îi strînse pumnul. Îi retrase furia. În sine. Înainte de a merge prea departe. ### Ei cum naiba ai reuîti să-îi pasul? Nu contează, nu răspunde.

Toya se uită la el, surprins că chiar a observat asta, dar ridică din umeri. ### Eu sunt doar acel netot rapid.

Calmîndu-îi jumătatea dominantă, Kotaro îi-a deschis ochii pînă trunzător de gheață, întind persoana care urma să-l ajute să-îi găsească ### Kyoko a sa. Era destul de rău că Toya nu s-a răscut ca vampir, ca să-l poată pocni, dar acum Toya îi-a recăpătat abilitățile din trecut. Ei nu tia de ce. Peste toate astea cel mai bun prieten al lui Toya era Shinbe, dar nici Shinbe nu avea nici o idee despre trecutul său.

Kotaro îi-a izbit palma de tămplă, întrebîndu-se de ce naiba avuse încredere în Toya să aibă grijă de ea... pentru a doua oară, pe cînd el a eîuat primul. Faptul că Toya nu îi-a amintit nimic nu-i dădea posibilitatea lui Kotaro strige cu voce tare. El a inspirat adînc adevărul... amîndoi au greîit. Buzele i s-au subîiat. În timp ce se uita. În tăcere.

Toya schiă un zîmbet. ### Deci, te-a minîi. Ei te-a scos din schemă spunînd că merge cu mine. Ha. Chiar

dacă # Eștia că # ar fi făcut aproape același lucru, nu i-a spus asta lui Kotaro.

Kotaro mai inspiră o data adânc, încercând să-# înă # temperamentul sub control. Era ca # cum ai vorbi cu un copil nenorocit. ## Asta nu e un joc, derbedeule. Fetele dispar de mai bine de o lună # În stănga # iă ## dreapta # din campus # din ora #. Nici unul dintre noi nu #tie unde este Kyoko. Kotaro auzi panica în vocea sa, dar o ignorase. ## Ai idee de unde ar fi putut să # se furi #eze?

Toya # # sim # pieptul zdrobit de #ngrijorare, găndindu-se că # Kyoko este # pericol. ## la naiba! Se #ntoarce spre u #a lui Suki # # #ncepu să # bată # pă # când auzi u #a cră #pă #ndu-se ceea ce-l fă #cu să-# # domolească # bătă #ile. Fă #ră # ră #spuns.

Fut-ui! Cu o stare de panică #, Toya # # că #ută # telefonul mobil, speră #d ca Shinbe să # #tie unde sunt fetele. ## Ră #spunde, nenorocitul! strigă # el la telefonul care #ncă # apela. După # cea de-a patra sonerie, Shinbe a ră #spuns #n sfă #r #it.

Shinbe! #tii unde sunt Suki # # Kyoko? #i dă #du lui Kotaro o privire rece când se apropie de parcă # a #tepta să # audă # ră #spunsul.

Pe celă #lalt capă #t al telefonului, Shinbe ză #mbi un ză #mbet iluminat, ## Poate...

Kyou a ră #mas ascuns #n #ntuneric, #n timp ce o

privea pe fată cu prietenii ei. Când aze c numele ei era Kyoko ascultând conversația. Păcină În prezent, băiatul pe nume Tasuki i-a înut mâinile pentru el, ceea ce era un lucru bun, având în vedere că Kyou a decis să îl lase să trăiască atăta timp cât nu se apropia prea mult de ea. Pare destul de inofensiv... poate puțin cam infatuat cu ea.

Se îndreptă spre ringul de dans iar fata îi prietena ei începuseră să danseze împreună. Modul în care dansau era indecent. Trebuie să fie alcoolul pe care l-a consumat atât de repede, i-a fost greu să creadă altceva.

O mormitură mică i-a vibrat în piept, deoarece vederea i-a fost blocată de un grup de idioți. Auzindu-i avertismentul îi apoi văzându-i privirea arie îi rece pe care le-a trimis-o, ei s-au retras repede în cealaltă parte a clubului. Colurile buzelor lui Kyou au lăsat un zămbet amuzat față de felul în care s-au risipit instantaneu.

Își întoarse atenția spre zona de dans concentrându-se pe tancerul care îl tulbura. Priveliștea pe care o vedea îi făcuse să ngele să fiarbă de furie. Un mărșărit furios a venit de undeva, pe când ochii aurii au pulsă în roșu cu sănge.

Băiatul inofensiv Tasuki dansa cu Kyoko ca îi cum ar fi sedus-o.

Kyoko s-a pierdut în senzația mâinilor lui Tasuki pe

Într-o zi, mângâindu-i pielea goală de pe talie, în timp ce îl conducea dansul. De fapt, el părea sexy, cu părul ciufulit dansând erotic cu ea. Un chicot a scăpat din buzele ei, ca efect al gândurilor.

În timp ce simțea că-i mângâie pielea de pe spatele ei mic, observă cum ochii lui au devenit un ametist aproape pur.

Suki, gândindu-se că fi bun ceva rece îi umed, o trase pe Kyoko de fund. ## Voi doi! Am nevoie de aprovizionare! Ea a răș de fraza ei prostescă, în timp ce tăcerea cuplului apoi la masa pe care o ocupaseră mai devreme, în speranța unei alte bătăi.

Kyou încercase cu disperare să-îi calmeze sângele fierbând. Cumpătul său obișnuit rece, de fier dispăruse complet după ce l-a văzut pe tânărul Tasuki dansând cu Kyoko ca îi cum ar fi fost iubitul ei.

În adâncurile minții sale, ȋtia că trebuie să se calmeze repede, altfel Hyakuhei i-ar fi simțit prezența dacă nu cumva deja s-a întins. Trăgând aer profund, el se certă în mod mental pentru nebunia asta.

Timp de secole fusese un demon al nopții rece îi fără emoții. Hotărârea lui era ca un munte care nu se mișca niciodată îi nu putea fi forțat să se supună. Emoțiile lui au fost bine păstrate în interiorul său rece, incasabil, pentru un motiv... ca să-îi ascundă aura de adevăratul

duÈ#man.

Ã#ntr-o noapte, prezenÈ#a unei singure fete, nevinovatÃ# È#i curatÃ#, Ã®l fÃ#cuse sÃ# se prÃ#buÈ#eascÃ# pentru prima datÃ# Ã®n viaÈ#a lui nemuritoare.

NestingheriÈ#i de vampirul furios cu pÃ#rul de argint, trio-ul a revenit la locurile anterioare. RÃ#sul nevinovat al lui Kyoko plutea cÃ#tre el, abia calmÃ#ndu-i furia. Tensiunea lui s-a domolit puÈ#in È#i s-a Ã®ntrebat de ce a reacÈ#ionat atÃ#t de posesiv faÈ#Ã# de tÃ#cnÃ#rÃ#.

Privirea lui s-a Ã®ngustat, aruncÃ#nd pumnalele cÃ#tre bÃ#iat, promiÈ#Ã#nd o moarte lentÃ#, agonizantÃ#, dacÃ# el ar fi cÃ#lcat strÃ#mb Ã®ncÃ# o datÃ#. Ea avea nevoie de un tutore.

Kyou nu a putut Ã®nÈ#elege imensa atracÈ#ie pe care o avea asupra lui, dar sÃ# priveascÃ# la ea putea deveni dependenÈ#Ã#. FrumuseÈ#ea È#i nevinovÃ#È#ia ei Ã®l fascinau È#i Ã®ncepu sÃ# se Ã®ntrebe dacÃ# pielea ei era atÃ#t de moale pe cÃ#t pÃ#rea. VÃ#zÃ#nd un alt pahar cu lichid colorat Ã®n faÈ#a ei, Ã®l Ã®nfurie.

Cu fiecare gurÃ# pe care o lua, flÃ#cÃ#rile de luminÃ# purÃ# care o Ã®nconjura pÃ#reau sÃ# se rÃ#tÃ#ceascÃ# È#i sÃ# slÃ#beascÃ#. Era deja mult mai greu de detectat. DacÃ# ea continua sÃ# bea apa diavolului din faÈ#a ei, ea se va contopi Ã®n curÃ#nd Ã®n Ã®ntuneric.

Ca È#i cum l-ar fi sfidat, el a vÃ#zut cum fata È#i-a scos paiul din pahar È#i a pus paharul la buze, golind lichidul nefast.

Kyou a fÄ#cut ceva ce nu fÄ#cuse de-a lungul secolelor... zÄ#mbi, È#tiind cÄ# secretul ei ar fi Ä#n siguranÈ#Ä# de rÄ#ul care tocmai intrase Ä#n clubul de noapte. Poate cÄ# a ascunde aura purÄ# a unei fete atÄ#t de frumoasÄ# È#i inocentÄ#, nu era aÈ#a de rÄ#u Ä#n cele din urmÄ#.

Kyou se Ä#ntoarse Ä#n Ä#ntuneric pe cÄ#nd duÈ#manul lui tocmai ieÈ#ise de acolo.

Hyakuhei a intrat prin uÈ#Ä#, fÄ#rÄ# sÄ# observe minionii care umblau Ä#n umbra lui. Ei poate cÄ#-È#i cÄ#utau propria distracÈ#ie pentru noaptea asta. I-ar fi putut zÄ#dÄ#rnici planurile doar dacÄ# le-ar fi permis sÄ# i se alÄ#ture. Ochii lui rubinii au explorat cu interes tabloul de carne cÄ#lduÈ#Ä# din faÈ#a lui.

El simÈ#i viaÈ#a aici, ascunsÄ# undeva printre oameni. Ä#l atrÄ#gea ca foamea de iubire, dar acum senzaÈ#ia de mÄ#ngÄ#iere aproape cÄ# dispÄ#ruse, stinsÄ# ca flacÄ#ra lumÄ#cnÄ#rii.

S-a hrÄ#nit bine noaptea dinainte È#i nu simÈ#ea nevoia sÄ# se hrÄ#neascÄ# din nou atÄ#t de repede. Nu... Ä#n seara asta avea altceva Ä#n minte.

Ä#n acest oraÈ# se afla puterea legendarului Gardian al Inimii de Cristal, era sigur de asta. Toate drumurile pe care mersese, cÄ#utÄ#nd lumina ascunsÄ#, l-au condus aici. Chiar È#i acum, simÈ#ea lumina evazivÄ# ascunsÄ# Ä#n Ä#ntuneric, Ä#n timp ce se aplecÄ# de perete, urmÄ#rind oamenii.

Căci iva dintre muritorii nebănuitori, Al observaseră deja Ția că vor veni la el, oferindu-i involuntar sufletele.

Atracția simplă a unui tip Analt, Antunecat Ți frumos era ceea ce Ai Anlesni mereu să-Ți captureze prada. Părul său lung Ți brunet se unduia An jurul lui An valuri ca un fundal pentru aspectul lui nemaivăzut. Putea să simtă pofta care emana din oameni, dar An seara asta nu-i dădu nici o atenție.

An seara asta, el ar căuta unul pe care să-l poată controla. Uneori el transforma un suflet ce nu bănuia nimic doar ca să-l omoare An noaptea următoare. El dădea numai darul vieții veșnice numai atunci când Ai convenea Ți asta s-a Antămplat mai puțin de o dată la secol. Dar An seara asta, căuta pe cineva care să-l ajute An scopul lui de a găsi cine are Gardianul Inimii de Cristal.

Ochii lui Hyakuhei s-au Antunecat odată cu gândurile lui. Ultima dată când ajunsese atât de aproape de cristalul misterios din legendă, i-a fost descoperită intenția de fata care-l purta. Înainte de a o opri, se sinucisese... luând cristalul cu ea Ți departe de el.

Mintea lui a alunecă An melancolie. A fost o mare pierdere... pentru că fata fusese de o frumusețe incomparabilă Ți o puritate neantănată. Corpul său uscat nu se mișca, Ți căuta cu ușurință prin mulțime cu ochii săi Antuneca.

Cristalul a reapărut numai la fiecare o mie de ani, așa cum e scris în vechile pergamente pe care le-a luat de la vrăjitorul Shinbe înainte să-îi ia viața. Buzele-i formau un zâmbet crud, după ce î-l-a amintit acea crimă specială... dar foarte delicioasă.

Numărând anii de atunci, fecioara aleasă care î-l înecă acum cristalul aproape de inima ei, ar avea douăzeci și unu de ani, poate un pic mai târziu. Hyakuhei a simțit-o în imediata vecinătate a universității și acum aici printre mulțimea de studenți de la clubul de noapte.

Faptul că acest oraș a fost construit pe același loc unde a dispărut cristalul dovedea că ar fi predestinat și pentru reapariția lui.

Dacă nu o găsea pe cea care avea Gardianul Inimii de Cristal, atunci ar trebui să recruteze pe cineva care era acceptat printre ei și l-ar fi putut ajuta în căutarea lui. Un non-om, o creatură a nopții, mai presus de toate, putea detecta puterea pe care î-l dorea pentru sine.

Un zâmbet rău îi împodobi buzele perfecte, anticipând fiorul victoriei. Apelând la copiii săi favoriți și i se alina, de data aceasta el va avea ce-îl dorea. El trăise în întineric de prea mult timp și chiar î-l lucrurile cele mai plăcute începuseră să-l plictisească.

Hyakuhei dorea ceva nou și o provocare era exact ceea ce putea să-l trezească din viața sa adormită. Putea

sĂ# simtĂ# vag o boare Ă#n aer È#i zĂ#mbi cu bunĂ# È#tiinÈ#Ă#. N-ar fi nici o grabĂ#... pentru ce era timpul... pentru un vampir.

Tasuki privea cu uimire pe Kyoko care a pus jos ultimul ceai cu gheaÈ#Ă#. Ochii lui acum maro, se uitarĂ# Ă#napoi la bĂ#utura lui care era Ă#ncĂ# plinĂ#, cu o privire Ă#grijoratĂ# pe faÈ#Ă#. â## Kyoko, dacĂ# È#i-e sete, aÈ# putea sĂ#-È#i iau ceai adevĂ#rat de la bar, dacĂ# vrei? El a zĂ#mbit Ă#n timp ce se uita la Kyoko roÈ#ind cĂ#nd Ă#È#i dĂ#du seama ce fĂ#cuse.

Suki a Ă#nĂ#lÈ#at o sprĂ#nceanĂ# cĂ#nd a observat paharul gol a lui Kyoko È#i tresĂ#ri Ă#n interior, È#tiind cĂ# Kyoko o sĂ# o omoare cu plĂ#cere mĂ#ine pentru mahmurealĂ#. DĂ#du din umeri convingĂ#ndu-se cĂ# Ă#n seara asta sĂ#rbĂ#toreau È#i cĂ# Kyoko i-ar ierta-o... Ă#n cele din urmĂ#.

Privind la Tasuki cu cea mai bunĂ# expresie a sa de â## Ajutor, am o problemĂ#, Suki a fost de acord. â## Cred cĂ# ar putea fi o idee bunĂ#. Ea Ă#l fĂ#cu cu ochiul Ă#n semn de Ă#ncurajare È#i de glumĂ# subĂ#nÈ#eleasĂ#.

Ă#i plĂ#cuse mereu de Tasuki È#i Ă#È#i dori de mult ca Kyoko sĂ#-l Ă#ntĂ#lneascĂ# mai des, Ă#n loc de Toya, pe care Ă#l plĂ#cea ea, dar el nu o trata pe Kyoko cum ar fi trebuit. Era bucuroasĂ# cĂ# Kyoko putea sĂ# dea tot aÈ#a cum a primit È#i cĂ# nu l-a lĂ#sat pe Toya sĂ# o calce-n picioare.

Apoi a fost Kotaro, care ar lua-o pe Kyoko. El se va căsători cu ea dacă i se va oferi o şansă. Era frumos. El o trata ca o zeiță, dar Suki nu se simțea în regulă cu ideea de a-l pierde cea mai bună prietenă.

Ochii lui Suki s-au aprins la gândul de a-l împinge împreună pe Tasuki și Kyoko, mai ales după cum tocmai au dansat împreună. Ea nu și-ar fi dorit să fie prinsă în fapt totuși, pentru că Kyoko putea fi înspăimântătoare când era la nervi. O fată ar fi trebuit să se descurce puțin cu cele două capete fierbinți pe care le întâlnea. Zămbetul lui Suki s-a înmuiat în timp ce se gândea la prietenul ei, deși nu ar admite niciodată un astfel de titlu.

Shinbe era la fel de nebun ca și oricare din cele două Kyoko pe care le întâlnește, dacă nu chiar mai mult.

Întorcându-se la gândurile în prezent, Suki se ridică cu un zămbet supărat. ## Am de gând să vorbesc DJ-ul să-mi cânte melodia preferată, mă întorc imediat! Cu asta, i-a lăsat pe cei doi singuri de capul lor. În taină, spera că timpul petrecut împreună ar aprinde o mică flăcărie între cei doi.

Kyoko se uită înapoi la Tasuki, simțindu-se ușoară și zămbi vinovat. ## Mi-ar plăcea un ceai... sau poate cafeaua ar fi chiar mai bună. Deși uneori agitația de la cafea este aproape la fel de rea. Ea zămbi la propria-i glumă: ## Dacă nu vă deranjează să o aduceți câț merg la

toaletă#. Luă# mănă a întins# a lui Tasuki îl lăsa# să# o ajute.

Kyoko clipi rapid, pe măsură# ce lucrurile începură# să# arate puțin în cam confuze, apoi chicoti. ## Mă# întorc imediat! Ea exploră# zidurile când direcția toaletei. Văzând-o mai aproape de ușa din fața#, se ridică#, sperând că# nu arăta atât de amețită# pe cât părea. Poate că# dacă# s-ar fi stropit cu niște apă# rece pe fața# È#i nu ar mai fi bă#ut în seara asta, poate ar fi mai bine.

Trupul lui Kyou se încordă# în timp ce privea fata îndreptându-se spre ultimul loc în care ar fi dorit ca ea să# mergă#, intrarea... È#i inamicul. Ochii lui aurii băntuie#i aveau o nuanță# roz È#i cu o mărțială# agravantă#, dispăru de parcă# nu ar fi fost niciodată# acolo.

Mintea plină# de uimire a lui Kyoko se întreba de ce au pus bă#ile departe în fața# lăngă# ușa#, în timp ce privea o găscă# de oameni care încă# intrau în clubul de noapte. Unii dintre noii veniți# păreau deja în modul petrecere, iar zgomotul din ringul de dans s-a amplificat.

Yohji, unul dintre bă#ieÈ#ii din campus, se împiedică#, făcându# să# se uite unde mergea. Fratele lui îl convinsese deja să# mergă# la câteva baruri de pe drum mai devreme È#i tocmai ieșiseră# din ultimul ca să#-l încerce È#i pe acesta. În timp ce se întoarse să#-i cheme pe fratele său# mai mic, Hitomi, se lovi de un corp moale È#i cald.

Ascultând un strigăt# feminin, Yohji se întinse

instantaneu È#i o prinse cu ambele braÈ#e. Ochii luminĂ#ndu-se vĂ#zĂ#nd faÈ#a celei pe care o È#inea, un zĂ#mbet feroce i se Ă#ntinse pe buze. â## Kyoko?...

OdatĂ# ce camera s-a hotĂ#rĂ#t sĂ# se opreascĂ# din rotaÈ#ie È#i s-a Ă#ndreptat, Kyoko a ridicat ochii la tipul care o Ă#mbrĂ#ncise, apoi jucĂ# totul Ă#ntr-o loviturĂ#. â## Yohji... Salut! Kyoko se Ă#nroÈ#i cĂ#nd el o È#inu mai aproape È#i Ă#ncercĂ# instantaneu sĂ#-È#i vadĂ# de drum.

â## Nu e bine. Nu e bineâ##, s-a auzit undeva Ă#n capul ei... avertizarea era clarĂ#.

Ea se lovi de Yohji de multe ori la È#coalĂ# È#i, deÈ#i era un fustangiu, fiind extrem de arĂ#tos È#i unul dintre cei mai populari atleÈ#i, ea a Ă#ncercat Ă#ntotdeauna sĂ# Ă#l evite. Era prea agresiv pentru gustul ei È#i a ales sĂ# stea deoparte el È#i de grupul pe care-l frecventa.

â## Sunt OK acum, Yohji, poÈ#i sĂ# mĂ# laÈ#i sĂ# plec, a zĂ#mbit ea, ascunzĂ#ndu-È#i Ă#ngrijorarea, Ă#ncercĂ#nd sĂ# fie neutrĂ# È#i sĂ# nu Ă#nceapĂ# o scenĂ#.

Yohji nu È#i-a slĂ#bit strĂ#nsoarea È#i zĂ#mbi tainic la neliniÈ#tea ei. â## De ce te-aÈ# lĂ#sa sĂ# mergi acum cĂ#nd Ă#n sfĂ#rÈ#it te-am prins, Kyoko?

Ochii Ă#i erau deja plini de pofte, iar chipul lui pĂ#rea de prĂ#dĂ#tor. I se scurserĂ# ochii dupĂ# ea de mult timp È#i ea niciodatĂ# nu i-ar fi dat apĂ# la moarĂ#. Iar acum cĂ# cei doi gardieni nu erau Ă#n preajmĂ# sĂ#-l opreascĂ#, nu ar fi scĂ#pat aÈ#a uÈ#or.

Hyakuhei a privit cu interes scena petrec ndu-se c  iva pa  i de el. Putea s  l vadă perfect pe tip, dar nu z  ri dec  t spatele femeii.     Acea fata  ! Ochii   i luară o strălucire stranie în timp ce o privea. Putea s  i miroasă nervozitatea   i puritatea at  t de mult   nc  t s  i suprasolicite sim  urile.

C  t despre tipul care o   inea, pofta lui era at  t de groasă în aer,   nc  t se putea vedea. Ochii lui Hyakuhei se mic  rau pe c  nd nevoia de a-l ucide pe nemernic   ncepu s  i ardă   n vene. El a pornit   nainte dar se lovi scut de praful de curcubeu care-i opri av  ntul. Strălucirea lini  titoare se a  ez  în timp ce el se aplec  din nou pe perete, micindu-  i încă o dată ochii cu bănuială. Era protejat  de nemuritor?

Atinse ceea ce a rămas din acel scut   i lăsă sentimentul lini  titor s  l cople  esc . Un efect a  a de calmant nu-i va opri inten  ile rele prea mult.     B  ie  i   i jocurile lor, r  nji în timp ce ochii lui plini de noapte se întorceau la fat .

Aura ei îl prinse complet nepregătit. Privirea   i dezmiarda trupul minunat iar pielea ei str  lucea ca roua pe o floare   nainte a primei lumini a zorilor. Nevoia de a o atinge   i cople  i sim  urile,   i făcu un alt pas în necunoscut spre ea... de aceast  dată ignor  nd scutul enervant al strălucirii protectoare.

Chiar c  nd urma să ia fata în propriile brațe, un alt

val de posesivitate. Al lovi ca un cioc real. Aura familiară îi măngâia simburile, așa cum nu simțise de zeci de ani. Privind ultima dată spre fata pe care o revendica mental, ochii lui întunecași se umeziră ușor în timp ce luase decizia. O va avea... în curând.

Un zămbet îi înclină buzele viclene la gândul noii aure, în timp ce se retrăgea în tăcută tăcere. Deci sfidătorul Kyou, a hotărât să intre în joc... să vedem ce intenții are cu adevărat.

Toya a pătruns în apartamentul pe care-l împărțea cu Shinbe, dar când nu îi-a văzut prietenul, a început să strige deodată. Shinbe, unde naiba ești? Furia lui era mare, din motive întemeiate, avea un sentiment foarte rău cu privire la siguranța lui Kyoko, mai ales după ce Kotaro la informat despre celelalte fete dispărute... atât de multe.

Deja nervii lui erau întinși și dac nu o va avea în fața pe Kyoko cât mai repede, era pornit să spargă ceva. Apoi, din nou, Dacă ar fi văzut-o, ea să se considere norocoasă dacă o va mai pierde din ochi din nou... vreodată. Dacă ar fi fost după el, ar fi înut-o în cătușă permanent doar pentru el.

Shinbe ieși din baie aranjându-și cămașa albastră ca gheața arătând că și cum ar merge în oraș. Sunt aici, unde arde? S-a așezat pe canapea și a început

sĂ#punĂ# pantofii ca Ă# cum n-ar fi avut nicio grijĂ# pe lumea asta.

Kotaro stĂ#tea Ă#n spatele lui Toya aĂ#teptĂ#nd sĂ# vadĂ# dacĂ# Shinbe avea idee despre unde ar fi Kyoko. LĂ#sĂ#n#du-se pe tejgheaua de la bucĂ#tĂ#rie, se uitĂ# cum Toya se ridicĂ# peste Shinbe.

DacĂ# Toya Ă#i-a adus aminte de ceea ce fĂ#cuse Shinbe pentru el Ă#n trecut, i-ar fi arĂ#tat probabil mai mul respect. Kotaro Ă#Ă#nclinĂ# capul Ă#ntr-un unghi amuzant, regĂ#ndindu-se. ## Nu ar putea, se corectĂ# el. Vederea temperamentul crescĂ#nd al bĂ#iatului ar fi fost amuzantĂ# dacĂ# nu lipsea Kyoko.

Am pierdut-o pe Kyoko Ă#i acum n-o gĂ#sesc nici pe Suki! Toya se contorsionĂ# vĂ#zĂ#nd cĂ# Shinbe nici nu se uitĂ# la el.

ZĂ#mbetul superior al lui Shinbe distruse cu siguranĂ# ultimul nerv al lui Toya. DacĂ# Shinbe nu ar fi avut creierul deja jumĂ#tate mort de la loviturile Ă#n cap date de Suki, Toya ar fi fĂ#cut ravagii. Dar acum Ă#Ă# dori prietenul conĂ#tient Ă#i Ă#n stare sĂ# rĂ#spundĂ#.

Shinbe Ă#i-a terminat legĂ#turile, Ă#tiind cĂ# Suki avea sĂ#-l urascĂ# pentru asta, dar nu-i pĂ#sa. El s-ar fi Ă#mpĂ#cat cu ea. Mereu se distrau cĂ#nd se sĂ#rutau dupĂ# o luptĂ#... ochii Ă#i strĂ#luceau la aceste gĂ#nduri plĂ#cute. SĂ#rutul ar fi distractiv...

Auzind o mormĂ#ialĂ# periculoasĂ#, Shinbe Ă#i-a

Îndreptat atenția spre prietenul său, cu ridicând calm din sprâncene. ## Ce-i?

La naiba, Shinbe! Nu mă joc! Unde naiba sunt Suki și Kyoko? Toya răbufni, cu ochii lui de aur în stare să-și strângă prietenul ca un cuțit. Dacă Shinbe nu-i răspundea în curând, ția că va exploda.

Shinbe se încruntă confuz când îl observă pe Kotaro sprijinit de bar. Toya și gardianul nici măcar nu se agreau, nu mai zic să stea împreună. Pieptul lui se strânsese. ## Nu ții sigur, dar Suki m-a lăsat baltă în seara asta spunând că iese cu prieten, dar nu a zis cine.

Când Toya începu să jure din nou, Shinbe se ridică. ## Așteaptă, nu am terminat, deci ینه-și pantalonii. În timp ce eram la apartamentul ei mai devreme, am văzut un fluturaș pe tejghea de la clubul Miezul Nopții și ziua de astăzi era încercuită de ea. El zămbi mecher. ## Mă pregăteam să merg acolo să văd dacă o gătesc.

Kotaro a oftat, în timp ce Toya a început să bată câmpii despre fetele proaste. Ca să nu-și piardă timpul se întoarse spre ușa. Aruncă peste umăr un ## Mersi, Shinbe în timp ce plecă acum mai îngrijorat ca niciodată. Spera doar că Kamui a fost cu ea... protejându-o cumva.

Shinbe și înclină capul spre lateral, privind peste umărul lui Toya pe când Kotaro plecă, apoi se îndreptă și se încruntă la Toya. ## Ce se întâ

„mplăși de ce a venit Kotaro aici? „ngrijorarea a strălucit în ochii lui ametist. „ntotdeauna îl plăcu pe Kotaro, dar nu putea să-i mărturisească asta lui Toya fără a fi considerat un trădător.

Toya îi-a luat cheile de pe bar, îi a răspuns. „ă „i spun pe drum.

Se întoarse și începu să meargă la ușa, fără să-i facă griji că Shinbe se afla în spatele lui. Ura să fie fără Kyoko. Ală cea mereu se simțea ca îi cum ar gravita buimac în jurul ei. Era timpul să o găsească și să o pună „napoi în locul ei... lăngă el.

Capitolul 5

Kyoko nu-i plăcea modul în care Yohji o înșinea roșie la față. Încing el iar acesta o simțea gata să pleznească. Împingându-se căț de tare putea, cu palmele apăsate pe pieptul lui, ochii îi aruncau scântei înfuriate, încercând din nou să-l facă să o lase să plece.

Uite, lasă-mă să merg chiar acum, Yohji! Sunt aici cu cineva. Ochii ei s-au lărgit atunci când el îi arătă doar o privire amețitoare. Este o trasee înapoi în poziția ei anterioară. ### La naiba. Fumegă Kyoko când tare cu piciorul, încercând să-l lovească pe Yohji.

În spatele camerei, Tasuki adusese un ceai obișnuit. Îl puse pe masă. Privind spre ușa pentru a vedea unde e Kyoko, ochii lui s-au întunecat, observând că Yohji o hărțuia. Cei care-l cunoșteau credeau că Tasuki este genul de american dulce, băiat de nădejde. Este cel mai popular la coală... dar el a avut tot timpul un temperament ascuns.

Yohji era pe punctul de a fi martor la dezlnuirea lui, dacă nu-și lua mășcinile de pe Kyoko.

Mășnia lui Tasuki se afișa pe fața lui, traversând camera pentru a o salva pe dulcea Kyoko. Ția din auzite, că Yohji este fratele lui erau agresivi cu fetele. Că erau chiar acuzați de viol chiar de mai multe ori.

În timp ce se apropia de ei, Ŗl vĂzu pe fratele lui Yohji, Hitomi lĂngĂ el, dar asta nu l-a oprit. Cei doi tipi erau nocivi Èi el Ètia asta. Ochii lui Tasuki au luat o nuanĂ aprinsĂ de ametist Ăn timp ce avansĂ. Adrenalina lui era la cote Ănalte Èi ĂÈi scrĂÈni dinÈii, vĂzĂnd-o pe Kyoko luptĂnd sĂ se elibereze.

SprĂnceana lui Kyoko a Ănceput sĂ tremure, pe cĂnd mĂna lui Yohji o pipĂi la spate Èi o strĂnse ferm, fĂcĂnd-o sĂ se arunce spre el. Putea sĂ-i simtĂ pofta Ăn timp ce se rĂnjea la ea.

Asta e. Ea ĂÈi ridicĂ mĂna atĂt de repede ĂncĂt Yohji nu o vĂzuse aterizĂnd, pĂnĂ cĂnd nu-i auzi pocnitura cu ecou Ăn ureche.

Fratele lui Yohji, Hitomi, a auzit sunetul Èi s-a Ăntors sĂ se uite la obrazul roÈu al fratelui sĂu. El a rĂnjit cu bunĂ ÈtiinÈĂ, dar apoi, uitĂndu-se pe deasupra lui, Ăl observĂ pe bĂiatul numit Tasuki ĂndreptĂndu-se direct spre fratele sĂu, cu o privire lividĂ pe faÈĂ.

Ètiind cĂ fratele sĂu ar putea avea grijĂ el ĂnsuÈi de fata reticentĂ, Hitomi trecu Ăn jurul lor Èi ieÈi direct Ăn calea lui Tasuki. ### Unde credeai cĂ mergi bĂieÈelule?

Tasuki privi peste Hitomi, ochii lui lovindu-se de ai lui Yohji. Putea vedea mĂna lui Yohji mĂngĂcĂnd-o pe Kyoko... fĂrĂ sĂ se gĂndeascĂ, Èi-a aruncat toatĂ greutatea Ăn pumnul care se opri direct Ăn stomacul lui Hitomi. Spre

uimirea lui, celălalt băiat abia de se mișcă.

Fiind mult mai mare decât sundenelul, cu o lovitură, Hitomi l-a împins pe Tasuki pe peretele îndepărtat al holului. Se scutură, imaginându-și că băiatul nu va reveni și se întoarce să se uite la fratele cu noua lui jucărie.

Vederea luptei fetei pentru eliberare aduse un zămbet pe buzele lui Hyakuhei. ## Deci, fetei asta nu-i voi face față atît de ușor. Mi va face plăcere să o frâng. Privind pe tăcșurul care venise să-i apere onoarea, Hyakuhei a decis cine va fi cel mai nou recrut.

Îl prinse rapid pe băiatul numit mai devreme Tasuki și îl trînti de perete.

Simțurile lui i-au spus că băiatul era încă pur... virgin... ce ciudat. Ascunzându-se rapid în întuneric pentru a-i împiedica pe ceilalți să-i vadă, Hyakuhei îl măsura din ochi. Îl urmărise interacționînd cu această fată și cu alții cășiva. Ar fi o alegere bună.

Bine ai venit în întuneric, fiule... Este opti când este înfundat colii în vena lui Tasuki. Ochii lui Hyakuhei s-au lărgit la aroma săngelui băiatului. Putere ascunsă? Cu gust de ametist. Strînse băiatul mai tare dorind mai mult.

Tasuki luase lovitura în față cu înverșunare, deoarece adrenalină multă îi pompa prin vene. Era pornit să se întoarcă, dar în acest timp năște brațele

„Înconjuraui din spate, văzu negru în fața ochilor și se simți paralizat de o teamă bruscă. O voce moale, aproape seducătoare, îi ură bun venit în întineric.

El găsea, în timp ce simțea niște dinți ascuțiți înfigându-se în carnea gâtului. Pe când viața i se scurgea, ultimele sale gânduri erau legate de Kyoko și cât de mult voia să ajungă la ea. El îi întinse mână într-o ultimă încercare dar apăsă rușitatea, luându-i ultima suflare.

Măna lui Kyoko încă ardea de la impactul cu obrazul lui Yohji. Și venea să intre în pământ de rușine acum că simțea multe priviri alintate către ea. Sunetul de împănare a palmei date a agravat situația.

La naiba. Asta a fost tot ce încercase să evite, dar nu, Yohji trebuia să fie de mândru. El încă nu-și îndepărtase mâna de pe ea. Se uită încet înapoi la el. Și dădu seama după privirea furioasă, că nu intenționa să o lase să plece.

Ea întoarse o privire aprinsă, așteptând să vadă dacă va lovi înapoi sau o va lăsa să plece. Dacă ar fi fost genul care pariază... ar fi pariat pe prima opțiune.

Kyou simțea că fiorul stă de față nu se potrivea cu pofta venită de la tipul ce o îninea atât de strâns. El îl făcu să răzme în minte pe desfrânatul stă pentru că a îndrăznit să se atingă de cea care trebuia să

fie Ȃn posesia lui. Brusc, nu mai avea nici o importanȂ pentru el dacȂ Hyakuhei Ȃl va detecta sau nu, aȂ cȂ s-a hotȂrȂt. Chiar cȂnd Kyou sa urnit sȂ iasȂ din umbre, intenȂionȂnd sȂ o ȂndepȂrteze de hȂrȂuitor, a auzit o mȂcȂrȂȂlȂ profundȂ.

Uluit pe moment, Kyou Ȃtia cȂ un astfel de mormȂtit putea veni numai de la un lican. Ochii sȂi aurii urmȂrirȂ sunetul pȂcȂnȂ la sursȂ, sunet ce continua sȂ vibreze dinspre intrare la numai cȂȂiva paȂi de fatȂ. Furia lupului a inundat holul aglomerat.

Ochii lui Kyou se micȂrau la aceastȂ scenȂ, ȂntrebȂndu-se dacȂ ar putea avea Ȃncredere Ȃntr-o astfel de forȂȂ fȂrȂ vȂcȂrstȂ aflatȂ la micȂ distanȂȂ de fatȂ. Nu mai vȂzuse un lican de cȂnd a fost transformat Ȃi atunci fuse doar de la distanȂȂ. ȂȂi aduse aminte cȂnd i-a spus lui Toya cȂ vampirii Ȃi vȂcȂrolacii nu se sufereau unii pe alȂii. Toya Ȃl Ȃntrebasese de ce iar el nu-i rȂspunsesse pentru cȂ el repeta doar cuvintele lui Hyakuhei Ȃi nu Ȃtia motivul real.

Kotaro a aruncat doar o privire asupra lui Yohji, care Ȃi Ȃopti ȂȂ Femeia lui Ȃi-Ȃi pierdu cumpȂtul. Ȃntr-o clipitȂ, Yohji a fost izbit de zid, cu mȂcȂna lui Kotaro Ȃn jurul gȂtului, ridicȂndu-l zeci de centimetri Ȃn aer. Se ocupase mai Ȃnainte de fraȂii nesimȂȂȂ Ȃi unde era unul... urma Ȃi celȂlalt.

SimȂturile lui erau Ȃn alertȂ, mirosind duhoarea lui

Hitomi È#i È#tiu cÄ# se apropie din spate. Cu o loviturÄ# bine plasatÄ#, Kotaro la proiectat pe Hitomi prin aer, ca sÄ# aterizeze grÄ#madÄ# pe podea pe hol. Oamenii s-au Å®mprÄ#È#tiat È#i holul s-a eliberat repede.

Kyoko stÄ#tea acolo unde ajunsese pe podea cu ochii mari... aproape cÄ# pierduse faza, deoarece se Å®ntÄ#mplase atÄ#t de repede. Privirea ei patrula de la mogÄ#ldeaÈ#a Å®nfricoÈ#atÄ# a lui Hitomi pÄ#nÄ# la forma furioasÄ# a lui Kotaro, ce-l È#inea de gÄ#t pe Yohji care se Å®nvineÈ#ea Å®ncet.

È#tiind cÄ# a trebuit sÄ#-l opreascÄ# pe Kotaro Å®nainte sÄ# rÄ#neascÄ# pe cineva, Kyoko gÄ#fÄ#ci È#i Å®ncepu sÄ# se ridice. ApÄ#sÄ#ndu-È#i mÄ#cinile pe podea, se Å®mpiedicÄ# pÄ#nÄ# Å®n spatele lui Kotaro, punÄ#ndu-i o mÄ#nÄ# pe umÄ#r, Å®ncercÄ#nd sÄ#-l liniÈ#teascÄ#.

â## Mersi, Kotaro, dar acum sunt Å®n regulÄ#, lÄ#sÄ#-l pe Yohji sÄ# plece. OK? Vocea ei era moale, dar panica se amplificÄ# pe mÄ#surÄ# ce degetele lui Kotaro se strÄ#ngeau Å®n jurul gÄ#tului lui Yohji. Kotaro È#i-a Å®tors faÈ#a spre Kyoko care tresÄ#ri Å®nspÄ#imÄ#ntatÄ# la vederea culorii roÈ#ii din jurul ochilor lui albaÈ#tri.

â## Am vÄ#zut unde-i era mÄ#na, Kyoko, È#i cred cÄ# e timpul sÄ# aruncÄ#m gunoiul! MormÄ#i Kotaro Å®n timp ce se Å®ntoarse spre Yohji È#i ascultÄ# cu fascinaÈ#ie morbidÄ# sunetele guturale produse de bÄ#iat care se transformÄ# Å®ntr-o nuanÈ#Ä# Å®nfricoÈ#Ä#toare de albastru.

Mășina lui Kotaro era mult umerită de culoarea asta întunecată, oferindu-i suficient control pentru a realiza că Kyoko îl urmărea ȋncet. Nevoind să-i potolească frica, el îl apucă pe Yohji de gulerul cămășii ȋi se ȋndreptă cu el spre ușa pentru a-l ȋnvășa pe ticălos niște bune maniere. Nu trebuia ca ea să vadă restul.

Kyoko clipi când ușa se izbi după Kotaro. Stupefiată, ea era ȋncă ȋntr-o amețelă ȋncet. Ia te uită, Kotaro putea fi cu adevărat ȋnficoșător la nervi. Pe moment, chiar i-a părut rău de Yohji.

Privind peste umăr, îl văzu pe fratele lui Yohji, Hitomi, ȋncă zăcând pe podea unde îl lăsase Kotaro. Cel puțin acum, nu o deranjă că Kotaro era așea de protector. Ea s-a cutremurat ȋi a ȋncercat să nu se găndească la ce s-ar fi ȋntâmpplat dacă Kotaro nu ar fi apărut atunci.

Kyou se uita cum ȋși roase buza ei de jos, neștiind ce să facă. ȋn timp ce privirea ei se ȋntoarce spre ușa, se ȋngăduiește. Deci are protecția licanului. Se ȋntreba ce alte mistere ȋnconjurau fata. Așta nu era un lup normal, putea să-l simtă pe cel pe care ea îl numi Kotaro, era la fel de bătrân ca el ȋnsuși.

Kyoko se apropie de ușile din sticlă, privindu-se la parcare ȋntunecată, ȋntrebându-se unde a plecat Kotaro. Cu mâna pe mâner, ea vru să deschidă ușa, dar un băiat pășii ȋn fașa ei, blocându-i drumul. A

stat nemiÈ#catÄ# pentru o clipÄ#, Ä®n timp ce bÄ#iatul o fixÄ# cu privirea. Era cea mai ciudatÄ# senzaÈ#ie pe care o experimentase vreodatÄ#.

BÄ#iatul avea pÄ#rul alb È#i culoarea pielii aproape la fel de albÄ#. Dar asta nu era cea mai rea parte. Ochii lui erau atÄ#t de negri, Ä®ncÄ#t pÄ#reau sÄ# afunde la nesfÄ#rÈ#it, dÄ#ndu-i lui Kyoko sentimentul de cÄ#dere. BÄ#iatul zÄ#mbi Ä®ncet, fÄ#rÄ# sÄ#-È#i arate colÈ#ii inumani pe care, pentru o clipÄ#, Kyoko credea cÄ# i-a vÄ#zut.

O mÄ#cnÄ# a ieÈ#it de nicÄ#ieri È#i a prins umÄ#rul lui Kyoko, fÄ#cÄ#nd-o sÄ# È#ipe Ä®nfricoÈ#atÄ#, Ä®n timp ce se Ä®ntoarse sÄ# vadÄ# cui Ä®i aparÈ#inea mÄ#çna.

Kyou a ieÈ#it din Ä®ntuneric cÄ#nd l-a vÄ#zut pe minionul de Hyakuhei de cealaltÄ# parte a sticlei. Ä#l cunoÈ#tea pe bÄ#iatul Ä®nÈ#elÄ#tor. TÄ#cnÄ#rul cel mai nevinovat a fost adesea cel mai fatal.

AlunecÄ#nd Ä®n spatele lui Kyoko, ochii lui au sÄ#ngerat È#i colÈ#ii s-au alungit sugerÄ#ndu-i bÄ#iatului fantomÄ# cÄ# nu va muÈ#ca aceastÄ# fatÄ#, fÄ#rÄ# a-È#i pierde propria viaÈ#Ä# nemuritoare.

MÄ#çna lui Kyoko se liniÈ#ti pe uÈ#Ä# nesigurÄ# dacÄ# dorea sÄ# o deschidÄ#. Ceva despre tÄ#cnÄ#rul bÄ#iat o Ä®ngrozise cu adevÄ#rat. Chiar cÄ#nd Ä®ncepu sÄ# facÄ# un pas Ä®napoi, o mÄ#cnÄ# grea a ieÈ#it de nicÄ#ieri È#i o prinse de umÄ#r. Un È#ipÄ#t Ä®nfricoÈ#at Ä®i izbucni din

găseai se întoarce să vadă cine era.

Kyoko uita să respire privind sus la ochii de aur zdrobitori. Părul alb lung îi încadra fața umerii. Era cu câțiva ani mai vârstă și părul nu îi era nchis la culoare sub ușurile argintii, dar aproape că părea...

Toya?... Kyoko opta ezitant, fiindcă se învârttea în jurul, dar mai important... de ce se învârttea camera?

De îndată ce ochii lor se întâlniră, Kyoko se simți atrasă de el. Se uita la el ca și cum l-ar fi cunoscut-o. Dar asta nu era așa de jenant ca atunci când a optat numele fratelui său mort. Brațele i-au alunecat din jurul ei, văzând-o amețită de lichidul contaminat pe care îl consumase mai devreme.

În timp ce mâinile îi alunecau pe pielea goală, unde cămașa era prea scurtă ca să o acopere, simți o fierbere din sângele lui vampir, optându-i să o păstreze.

Vederea lui Kyoko a decis că nu era destul de bună pentru asta în momentul de față. Părea să-i sfideze voința, iar omul începuse să se estompeze în timp ce se uita curios la el. Chiar dacă nu putea să vadă bine, putea simți încă corpul care o îneca.

Ajunzând cu degetele să atingă obrazul, ea întrebă. ## Tu nu ești Toya... Cine ești? Înainte de a putea obține un răspuns, Buddha sau oricare alt zeu îi făcea trucuri, aprindea luminile pe când ea a intrat în stare

de inconștiență.

Kyou a strâns-o tare la el, în timp ce corpul ei i-a căzut moale în brațe. Ea a leșinat, dar cel puțin nu în brațele unui dușman. Capul îi căzu pe spate, expunând coloana fină a gâtului, iar Kyou îi blocă instinctele. Se întreba în tăcere dacă ea nu era totuși în brațele dușmanului. Colții lui au început să se lungească în senzația a trecut în... asta era prea curat pentru astfel de lucruri întunecate.

Apoi simți furia aprinzându-se la față naivă. Dacă nu ar fi fost aici să o protejeze, ce s-ar fi întâmplat cu ea? Îi-a uitat propriile dorințe cu doar câteva momente înainte. Dacă lupul ar fi fost un protector adecvat, nu ar fi părăsit-o. Se uită în jur în dădu-seama că în prietenii cu care fusese mai devreme o abandonaseră.

Folosindu-și simțurile, Kyou putea încă să-și simtă propriul rival, Hyakuhei, în cadrul clădirii. Simțind răul care venea deasupra lui, ȋtia că Hyakuhei era undeva deasupra în camerele de la etajul al doilea.

Shinbe a sărit din mână înainte să se oprească. Un lucru l-a împins înainte direct spre intrarea principală a clubului în fugă. Nu putea să-și alunge din cap gândul că Suki în Kyoko o să ajungă unele dintre fetele dispărute în asta îl teroriza.

Toya îl puse la curent cu privire la ceea ce îi spusese

Kotaro È#i odatÄ# ce-È#i va fi pus mÄ#cinile din nou pe Suki, avea sÄ# le È#inÄ# foarte bine acolo. Unde anume pe corpul ei nu ar fi putut spune, dar trebuia sÄ# o gÄ#seascÄ# mai Ä®ntÄ# çi.

Shinbe sa oprit brusc pe traiectoria lui cÄ#nd a È#Ä#È#nit prin uÈ#ile din faÈ#Ä# ale clubului Miezul NopÈ#ii

Chiar acolo, Ä®n mijlocul holului, era un bÄ#rbat care o È#inea pe Kyoko È#i ea nu arÄ#ta prea bine. Era nemiÈ#catÄ# È#i foarte palidÄ#. De altfel, nici omul nu arÄ#ta chiar atÄ#t de normal. Palid nu ar fi fost o subestimare pentru el... ceea ce l-a fÄ#cut pe Shinbe sÄ# se opreascÄ# nervos cÄ#nd È#i-a dat seama cÄ# omul Ä®i amintea de cel mai bun prieten al sÄ#u.

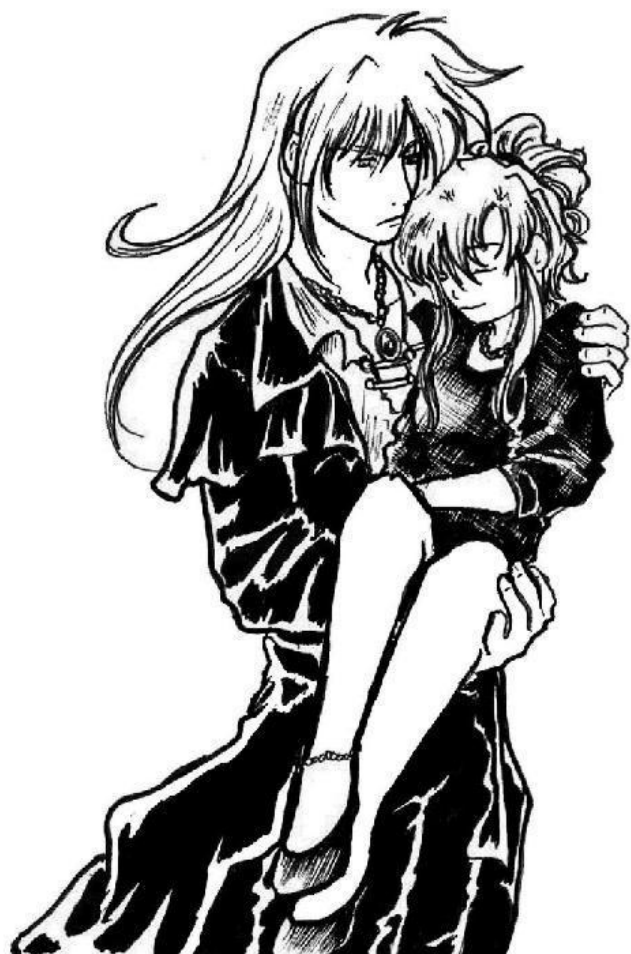
PÄ#rul argintiu È#i ochii aurii... PÄ#rul lui Toya era negru ca noaptea, dar conÈ#inea aceleaÈ#i dungi argintii ca ale omului din faÈ#a lui. Acestea erau caracteristici foarte neobiÈ#nite È#i È#tia doar de Toya cÄ# ar avea o astfel de combinaÈ#ie neobiÈ#nitÄ#.

ObservÄ#nd bÄ#rbatul cÄ# se miÈ#ca sÄ# plece cu ea, Shinbe Ä®È#i alungÄ# senzaÈ#ia de neliniÈ#te. Toya l-ar ucide dacÄ# nu va opri rÄ#pirea lui Kyoko.

â## Ce dracu faci cu Kyoko? Ochii de ametist s-au luminat Ä®n timp ce Shinbe strigÄ#, simÈ#indu-È#i picioarele miÈ#cÄ# çndu-se fÄ#rÄ# sÄ# se gÄ#ndeascÄ#. Poate cÄ# nu este prietena lui, dar Ä®i era foarte dragÄ# el... mai dragÄ# decÄ#t ar recunoaÈ#te el È#i, Ä®n plus, era cea mai bunÄ# prietenÄ# a lui Suki. tipul Ä#sta n-avea cum sÄ# plece cu Kyoko Ä®n

ghearele lui.

Kyou È#i-a alunecat braÈ#ul sub genunchii lui Kyoko È#i a ridicat-o fÄ#rÄ# efort. A legÄ#nat-o ca pe un copil, È#i i-a pus capul pe umÄ#rul lui, cu grijÄ# sÄ# nu o deranjeze. Å#n momentul Å®n care capul Å®i atinse umÄ#rul, ea se Å®ncolÄ#ci Å®n braÈ#ele lui, suspinÅ#nd Å®ncet.

Putea să simtă încrederea ei mulțumirea ce se elibera din aura ei, în timp ce i se așezase în brațe. Acest copil-femeie îl tulbura foarte mult cu cât se uita mai mult la somnul ei, cu atât mai mult dorea să o ascundă de toată lumea. Dacă ar fi putut cu adevărat... iar tentația a fost mare într-adevăr. Nu a transformat niciodată pe cineva în ceea ce era el... dar dacă ar fi vrut... ar fi putut.

Protecția lui față de fată, precum și nevoia posesivă de a o ține îl surprinse și Kyou mășcă și încet la acțiunile sale. Cum putea această fată să-l afecteze în așa hal? Smulgându-și privirea de la fața ei angelică, se uită în sus cum un tăcunos strigă la el. Parcă-i tot ieșeau în cale alți bărbați care o doreau.

Ochii aurii întiră alții de ametist și el simți o familiaritate ciudată. ## Nu tu hotărâșiți vrăjitorule, avertiză Kyou pe un ton jos dar mortal.

În acel moment tia că Hyakuhei însuși nu ar fi putut să o ia de la el, ea era a lui. Brațele i se strângeau în jurul ei, fără să-i placă dragostea pe care o simțea crescând pentru fată dar radiind din aura puternică a celui alt om.

Răpindu-se dintre gândurile răătăitoare, Kyou a mormăit din nou încet. Nu ar fi lăsat fata să ajungă la el, dar... nu era gata să renunțe încă la ea. Avea prea multe întrebări și ea i-ar fi răspuns, indiferent dacă

„Îi plăcea sau nu.

Sigur că era stăpân pe el însuși din nou, Kyô a hotărât că e timpul să plece.

Shinbe se îndrepta spre Kyô când bărbatul s-a mișcat. S-a mișcat? Poate că nu a fost cuvântul potrivit. A plăpădit și a dispărut, apoi a reapărut de nicăieri chiar în fața lui era mai potrivit.

Ce nai! Shinbe derapă, se opri și privi fața asta care avea scris moarte peste tot.

Ochii i se lărgiseră de la ooc, și simți că cum inima i s-ar fi oprit. Așa de aproape de el... putu să vadă clar cum bărbatul avea o piele albă de porcelan și arăta prea mult ca Toya ca să fie o glumă. Clipind, putu să jure că a văzut colii ieșind din gura bărbatului și că în jurul lor zvâcnea un avertisment.

Shinbe stătea plantat, în timp ce omul îi întinse un deget și-l împinse în piept. Următorul lucru pe care la simți Shinbe era că se căzută pe fundul lui, în mijlocul pardoselii. Clipi din nou, rămase confuz, în timp ce bărbatul cu părul argintiu îmbracă în negru pur și simplu și peste el, și apoi dispăru brusc.

Suki a ajuns în hol la timp să vadă cum Shinbe nu a lovit podeaua prea ușor iar un bărbat înalt, cu părul de argint, dispăru cu Kyô. A clipi o dată și erau dispăruși... aici o clipă, apoi dispăruși în celălalt clipă.

Shinbe, ce părăsea din zona crepusculară, se rămasese o clipă în plus, clipind confuz. Cum dracu'?

Alergând la Shinbe, mâinile lui Suki se împreunară, încercând să-l ajute să se ridice. Cine a fost la care a dispărut cu Kyoko? Se uită la Shinbe îngrijorat, în timp ce amândoi s-au întors. Ei s-au grăbit pe ușa afară pentru a-i găsi. Chiar a dispărut ea?

Au ieșit din clădire. Ei au căutat frenetic dar nu au găsit nici ieri nici o urmă a omului sau a lui Kyoko.

Întorcându-se spre Shinbe, ochii lui Suki pălăiau. Simțea că era pe punctul de a da în lacrimi. Unde au plecat? Omul acela a răpit-o pe Kyoko! Ea tremura de frică. Ceea ce începuse ca o noapte de distracție între fete se transformase într-un coșmar.

Calmează-te, Suki. O găsim noi. E Toya aici. Shinbe. Ei căuta neliniștit prietenul. Am crezut că e chiar în spatele meu!

Îngrijorarea s-a transformat rapid în mânie, acum că era o tânăra pe Suki în siguranță alături de el. O umbră de milă îi străbătu ochii băntuiei, gândindu-se la trecut. Ei la ce naiba te-ai gândit? Ceva s-ar fi putut întâmpla cu tine. Ei puteam să nici să nu îți unde erai! O apucă el aspru de brațe, pe când ochii lui de ametist s-au întunecat posesiv.

Buzele lui Suki se subțiră de mânia lui. Care era problema lui? Nu era că ei cum nu a ieșit niciodată cu

prietenii ei. Privirea ei o fixă pe a lui, pe mâsură ce propria ei furie începu să crească. Ce vrei să smmm? Cuvintele ei fost blocate de buzele lui care s-au prăbușit pe fața ei, într-un sărut de infarct.

Shinbe fusese atât de îngrijorat de ea încât nu-și putu opri sentimentele care se precipitaseră. Voia să se asigure că ea va simți orice emoție care-i curge prin vene chiar atunci când e acolo. El o îmbrășcă strâns, jurându-și că nu o va mai pierde niciodată din ochi.

Suki murmură încet la tăria sărutului lui Shinbe. Era ca și cum și-ar fi îngropat orice sentiment brut în sufletul său. Aproape putea să le simtă cu degetele în timp ce îi prinse umerii în mâini. Țiind dacă se va desprinde, nu va putea să stea în picioare, văzându-și picioarele transformate în piftie, ea se agășe disperată de el.

Mintea i se goli pentru o clipă și uita că era supărată pe el sau că Kyoko tocmai dispăruse. Tot ce putea simți era Shinbe și o dragoste care, fără să ăndoială, ar fi depășit-o.

Cu blândete, și-a relaxat strânsoarea, sfăcărind sărutul cu o frecare a nasului de al ei. Ochii ei erau plini de urare, dar erau încă atât de dorinți. Când ușor capul, încercă să se concentreze asupra situației prezente și, cel puțin acum, mintea lui destrăbălată nu o lăsa răna la simțul corpului moale al

lui Suki. În brațele lui... la urma urmei, ea a fost acolo mai multe vieți.

S-au întâlnit copleșit de lucruri. Ei ar trebui să-ți fie tu. Nu a fost sigur că tu ești Kyoko și ieșii singure în seara asta. Ei voi explica în timp ce-l căutam Toya. Cred că Kotaro e el aici pe undeva. Shinbe încolăci un braț protector în jurul ei în timp ce se îndreptau spre parcare pentru a-l găsi pe Toya.

Suki a fost prea uimită pentru o clipă ca să facă ceva, dar a dat din cap.

Toya traversă parcare și-l blestemă pe Shinbe pentru că ajunse înaintea lui. A trebuit să iasă din mașină pe partea pasagerului după ce și-a dat seama că nu putea să iasă pe partea lui. În graba lui de a ajunge la Kyoko, parcase prea aproape de un zid de cărămidă. Din nefericire, și-a dat seama de asta când a încercat să deschidă portiera și a lovit-o de perete făcând o ciobitură pe înălțimea lui.

Asta nu a fost totuși ceea ce la încetinit. Când a luat-o de-a lungul parcurii într-o viteză violentă, i-a ieșit în cale un băiat scund ieșise de nicieri și se ciocni de el. Impactul a fost atât de brusc, încât l-a măturat din picioare. Când s-a îndreptat suficient pentru a se ridica în picioare, i-a oferit imediat băiatului o mâină de ajutor să se ridice.

Hei, pu#tiu... e#ti #n regul#? Toya #È#i smulse m#na #napoi, c#nd b#iatul È#uier# la el È#i o rupse #n direcÈ#ia opus#, ca È#i cum l-ar fi urm#rit Satana #n persoan#.

Toya scutura senzaÈ#ia #nfior#toare pe care i-o l#sase b#iatul, #n timp ce privi #n sus la clubul de noapte cu dou# etaje. Sentimentul ciudat se #nzeci observ#nd umbra unui om care purta pe cineva prin in din ferestrele de la etaj de sus. Au fost at#t de multe lucruri #n neregul# la acea mic# situaÈ#ie.

Ochii #i str#luceau argintii... sim#urile lui È#tiau lucruri pe care el #nc# nu le #nÈ#elega. Totul #i l#s# sentimentul c# cineva tocmai i-a c#lcat pe morm#nt.

C#nd s-a apropiat de club, Toya a m#cr#cit c#nd a #nÈ#eles c# erau dou# intr#. Una p#rea s# fie intrarea principal#, dar cealalt# era la fel de aglomerat#. Hot#r#t s# intre prin cea principal#, È#i-a f#cut drum prin mul#ime.

Ar fi bine s# fie bine... C#nd o voi g#si, o voi lega tot timpul de mine de vrea ori de nu vrea... Pic#È#ele de argint #ncepur# s# se aprind# #n aurul ochilor lui #n timp ce #l c#uta pe Kyoko.

Kyou #È#i continu# drumul pe alee #n spatele clubului, str#ng#nd-o pe Kyoko #n braÈ#e. S-a decis s#

ia fata Ã©n casa lui temporarÃ# ca sÃ# se recupereze. Se uitÃ# Ã©n sus spre penthouse, chiar de-a lungul drumului principal dinspre club. Ea va fi Ã©n siguranÃ# cu el... dar ar trebui sÃ# fie atent. Putea sÃ# simtÃ# minionul lui Hyakuhei Ã©n Ã©ntunericul care Ã©nconjura clubul.

Maxilarul i se Ã©ncleÈ#tÃ#, Ã©n timp ce auzi un strigÃ#t slab Ã©n depÃ#rtare È#i È#tiu cÃ# o altÃ# victimÃ# fusese gÃ#sitÃ#. Privind Ã©n jos la fata adormitÃ#, ochii lui de aur se Ã©nmuiarÃ#. Pentru moment... ea era secretul lui. Era uÈ#oarÃ# ca o panÃ# È#i pÃ#rea atÃ¢t de fragilÃ#.

Nu putea sÃ# Ã©nÈ#eleagÃ# cum aceastÃ# fÃ¢È#Ã# de fatÃ# avea un asemenea spirit focos, È#i un suflet atÃ¢t de curat. Iar "Toya", Ã©l numise ca pe fratele ei mort ca È#i cum l-a fi recunoscut. Cum ar putea fi posibil?

GÃ¢ndurile i se risipirÃ#, simÈ#ind Ã©n faÈ#Ã# o creaturÃ# puternicÃ# a nopÈ#ii, È#i Ã©n acelaÈ#i timp un miros greu de sÃ¢nge Ã©l lovi Ã©n nas. Ã#ncordÃ¢ndu-se, recunoscu aura licanului care a protejat-o pe Kyoko mai devreme de tembelul care o hÃ#rÈ#uia doar pentru a o abandona mai apoi... lÃ#sÃ¢nd-o Ã©n calea pericolului.

Nedorindu-È#i ca fata sÃ# fie rÃ#nitÃ# dacÃ# ar trebui sÃ# lupte, Kyou a pus-o uÈ#or pe alee È#i urmÃ# mirosul de sÃ¢nge, care se afla chiar dupÃ# colÈ#. DacÃ# lupul ar fi omorÃ¢t un om, fata nu putea fi Ã©n siguranÃ# cu el. Se È#tia cÃ# unii vÃ¢rcolaci se pierd cu firea, odatÃ# ce turbarea le-a intrat Ã©n sÃ¢nge, È#i nu È#i-ar fi permis ca fata sÃ# fie protejatÃ#

de o creaturĂ# aÈ#a de periculoasĂ#.

FĂ#cĂçnd colÈ#ul tiptil, ochii lui Kyou vĂ#zu o scenĂ# pe care nu o mai vĂ#zuse de secole. Lupul, Ă®ncĂ# Ă®n formĂ# umanĂ#, stĂ#tea mĂçrĂçind, cu colÈ#ii atĂçrnĂçnd. Ochii strĂ#lucitori i s-au aprins cĂçnd a mĂçrĂçit fioros la ceea ce pĂ#rea a fi un trup Ă®n braÈ#ele sale.

Toya se opri cĂçnd se apropie de uÈ#Ă#. AdulmecĂçnd, se Ă®ntoarse repede È#i se Ă®ndreptĂ# Ă®n direcÈ#ia opusĂ# intrĂ#rii. Putea sĂ#-i miroasĂ#... deÈ#i Ă®n mintea lui nu putea sĂ#-È#i dea seama cum È#i de ce putea. LuĂçnd-o la goanĂ# pe alea din stĂçnga clĂ#dirii, inima-i bă#tea cu putere Ă®n piept, iar gĂçnduri morbide Ă®i zburau prin minte.

Fete dispĂ#rute È#i locuri Ă®ntunecate... Kyoko trebuia sĂ# n-aibĂ# vreun fir de pĂ#r deranjat ori...

IntrĂçnd Ă®n umbre, Toya se opri alunecat, Ă®n timp ce teama Ă®i blocĂ# respiraÈ#ia din plĂ#mĂçni. Acolo, Ă®ncolĂ#citĂ# lĂçngĂ# zidul murdar de cĂ#rĂ#midĂ#... era Kyoko. AceeaÈ#i fricĂ# care l-a È#intuit l-a Ă®mpins sĂ# facĂ# o miÈ#care. Cu urmĂ#toarea respiraÈ#ie, era lĂçngĂ# ea.

Ă#ngenunchind, o atinse, cĂ#utĂçnd viaÈ#a care i-ar permite inimii lui sĂ# Ă®nceapĂ# sĂ# batĂ# din nou.

De Ă®ndatĂ# ce degetul Ă®i atinse gĂçtul, inima lui s-a pornit deodatĂ# cu a ei È#i a rĂ#suflat uÈ#urat. MulÈ#umesc lui Dumnezeu... era Ă®n viaÈ#Ă#. O clipĂ# de dĂ©jĂ# vu se

reflectă# Țntr-o amintire nedorită# Ți el o alungă# repede de teamă#. SimȚindu-i alȚii oameni Țn apropiere, nu a pierdut timpul Ți o ridică# să# o ducă# la adăpost. Pe cȚnd o Ținea aproape de el, Toya ȚȚi folosea viteza sa supranaturală# pentru ai scoate pe amȚndoi din Țntuneric.

Kotaro Țl Ținu pe Yohji lipit de zidul de cȃră#mizi, dorind să#-i ră#corească# să#ngele. Continuarea pedepsei nu mai merita, avȚnd Țn vedere cȃ# bă#iatul a leȚinat din nou. Nu l-a lȃsat prea uȚor pe pȃmȃnt, dar simȚi o perturbare a energiei din jurul lui.

Capul i se smuci Țn lateral, cu ochii lui albaȚtri ȚngheȚaȚi.

Kyou privea cum lupul l-a lȃsat pe bă#iat pe pȃmȃnt, fȃră# să#-l ucidă#. A recunoscut imediat omul care o hȃrȚui pe Kyoko. SchimbȚndu-Ți pȃrerea de mai Țnainte, buzele-i se Țncovoiau# Țntr-un mormȃnit uȚor. Dacă# l-ar fi Ținut el de gȃt pe bă#iat, acesta din urmă# n-ar mai fi ră#mas Țntreg.

Ca Ți cum l-ar fi simȚit, licanul Ți-a Țntors capul Ți-Ți fixă# privirea mortală# pe el. Kyou putu simȚi puterea imensă# provenind de la lup. O afiȚa ca pe un avertisment.

Țn trecut, lupii Ți vampirii s-au evitat Țntotdeauna. Nepȃsȃtori unul faȚă# de celȃlalt, au ales să# se lase Țn pace. Ambii erau fost apropiaȚi ca putere Ți nici unuia nu-i pȃsa de dominaȚia asupra celuiȃlalt. Ei doar existau

Împreună în aceeași lume, văzându-și de propria viață. Este trăsându-și viața lor nesfârșită.

Toate instinctele lui Kotaro se treziseră la viață, văzând vampirul în umbră... uitându-se la el. Nu l-a putut vedea suficient de clar pentru a-i identifica trăsăturile distinctive, dar instinctul i-a spus că văditul de sânge era o amenințare. Avea încă nevoie să-și elibereze o parte din agitația sângelui. Este sparse pumnii, gândindu-se că poate era unul dintre subalternii lui Hyakuhei.

Chiar când a decis să se întoarcă și să atace, imaginea a devenit mai puternică, apoi s-a vălurit și a dispărut. ## Ochi de aur? Kotaro se ridică în toată statura, realizând că aproape îl atacase pe Kyou. ## Ce facea el aici?

La naiba. Kotaro a optat și alergă de teamă că Kyoko nu ar mai fi fost în locul unde a lăsat-o. Trebuia să se întoarcă la ea rapid... erau destui vampiri în jur. În seara asta și ea nu putea fi una din victimele lor. Și cu Kyou în jur... nu se poate spune că de periculoase ar putea deveni lucrurile.

Kyou a reapărut în fața aceluiași zid de cărămidă unde a pus fata. Văzând că nu mai era acolo, ochii lui sângerau roșu, iar o urlătură îngrozită izbi aleea goală, producând un ecou pe străzile din jur.

Suki È#i Shinbe l-au Ã®ntÃ¢lnit pe Kotaro la uÈ# clubului. ApucÃ¢ndu-l pe Shinbe de umÃ¢r, Kotaro Ã®l Ã®ntrebÃ# repede. â## Mai Kyoko Ã®nÃ#untru? SimÈ#urile sale supraomeneÈ#ti s-au Ã®nverÈ#unat, cÃ#ci instinctele-i spuneau cÃ# nu e pe-aproape.

Suki se ridicÃ# Ã®nainte, apucÃ¢ndu-l pe Kotaro de cÃ#maÈ#Ã# È#i confirmÃ¢ndu-È#i suspiciunile. â## Un om a luat-o cam acum zece minute, trebuie sÃ# o gÃ#seÈ#ti! Ochii ei s-au umplu de lacrimi Ã®n timp ce Ã®i vorbea. â## Nu o gÃ#sim nicÃ#ieri!

Nu chiar pregÃ¢tit sÃ# o lase pe Suki sÃ# plece Ã®ncÃ#, Shinbe i-a tras mÃ¢na, izbind-o de pieptul lui. Ã#È#i Ã®nfÃ#È#urÃ# braÈ#ele Ã®n jurul ei ca o bandÃ# de oÈ#el. Privind la Kotaro, a adÃ#ugat: Ceva tocmai a dus-o de aici.

Shinbe se uitÃ# Ã®n jos la forma tremurÃ¢ndÃ# a lui Suki È#i Ã®ncercÃ# s-o calmeze. Nu l-ar lÃ#sa niciodatÃ# sÃ# facÃ# ceea ce dorea fÃ#rÃ# sÃ# se certe. â## Ã#È#i promit, o vom gÃ#si. Cu promisiunea fÃ#cutÃ#, el a aruncat o privire Ã®napoi sÃ# vorbeascÃ# Ã®ncÃ# o datÃ# cu Kotaro, dar gardianul era deja plecat.

â## Uu... Unde a plecat? Shinbe se bÃ¢lbÃ¢ci privind Ã®n jur, dar nu gÃ#si nici o urmÃ# de gardian. ScuturÃ¢nd din cap, a oftat. A vÃ#zut destul de mult rahat pentru o noapte.

Revenindu-È#i din starea ei pierdutÃ# È#i lipsitÃ# de speranÈ#Ã#, Suki a Ã®nceput sÃ# se enerveze. â## Ar face bine sÃ# o gÃ#seascÃ# pe Kyoko... sau Ã®l fac pe Kotaro

kebab la cină... Trăgându-l pe Shinbe în spatele ei ca și cum ar fi schimbat brusc rolurile, adăugă: „La mâina mea! Acum! Să mergem!

Shinbe aruncă o privire în jurul parcurii, de parcă și-ar fi amintit brusc ceva important. „Vorbind despre mâini... Toya lipsește.

Capitolul 6

Hyakuhei l-a lăsat pe tăcărul pe care-l alegea ca unul dintre copiii săi într-o cameră întunecată deasupra sunetelor clubului. Dându-și la o parte părul castaniu este moale din ochii lui închiziți, putu mirosi încă aroma fetei impregnată pe pielea băiatului. ## Tasuki, îl auzise pe ceilalți chemându-l.

Ei bine, Tasuki, când te trezești, vei avea un dar foarte prețios din partea mea... darul vieții veșnice. El dădu un zămbet simpatic, ca este cum ar fi vorbit cu un copil. ## Dar vei rănește... că viața asta e a mea.

Ochii lui Hyakuhei plăpăriră roșu, simind că unul dintre copiii lui îi chemă. Nu-i plăcea să fie deranjat în timp ce aștepta o trezire, dar unul dintre favoriștii îl convocă. Țiind că subordonatul nu l-ar fi chemat niciodată decât dacă ar fi fost ceva important, el i-a răspuns cererii.

Privind încă o dată la băiatul pe care-l transformase, corpul lui Hyakuhei licări este dispăru, lăsându-l pe Tasuki singur în limitele camerei încălțate.

Yohji putu simți ghimpul durerii, forțându-l să se trezească. Doamne, îl durea peste tot. Este aminti încet ce s-a întâmplat este de ce se simțea atât de

ru. Se întîlni cu Kyoko Èi hotărîse să se joace cu ea, când a apărut acel gardian prost.

Cum ar putea fi cineva atât de puternic? Când încercase să riposteze, nu avusese nici măcar o Èansă. Era ca Èi cum ar fi încercat să se pună o hoardă de lupi înfometaÈi Èi acum suferea foarte tare pentru ce-a făcut.

Am cele din urmă. Cândrăznind să-È deschidă ochii, Yohji fu surprins să vadă un băieÈel care stătea acolo... urmăindu-l. Părea că avea vreo 12 ani Èi l-ar fi numit albinos, dacă ochii lui nu ar fi fost atât de negri Èi goi.

Atras de mirosul de săçnge proaspăt, Yuuhi se alătură de tipul rănit. Urmăindu-l îndeaproape, stătea nemiÈcat ca o statuie, atingându-i scurt cu aura lui, înainte de a da un semn din cap. Băiatul avea deja o nuanță de rău în el, dar exista un miros de puritate care se agățea de energia sa negativă.

Aceste rămăÈe de energie pură pareau să fie vii cu o putere care nu murea. ## NeaÈteptat...

Am timp ce ochii rănitului se deschiseră, Yuuhi Èopti încet: ## Tată, a atins-o pe cea pură ... energia ei continuă să-l atace... colÈii copilului au strălucit în întineric într-un zămbet de batjocură. ## Să-l păstrăm?

Ochii lui Yohji se micșorau la cuvintele ciudate ale băieÈelului, apoi se uitară în jurul celui cu care vorbea copilul, doar pentru a vedea un om sinistru, învăluit în negrul din umbre, în lumina slabă a aleii. El era înalt Èi din forma sa se degaja o putere, ca Èi cum ar fi fost o divinitate răzbunătoare.

Ochii plini de spaimă a lui Yohji se lărgiseră, blocaÈi de ochii roÈii de săçnge Èi de data asta văzu clar colÈii. ÈÈi lipi corpul maltratat de perete. Nu ar fi avut niciodată

vreo Țansa dacĂ# ar fi Ȃncercat sĂ# fugĂ# Ȃn starea Ȃn care se afla deja.

Hyakuhei se uitĂ# Ȃn jos la tĂ#nĂ#rul care o hĂ#rȚise pe fata pe care o considera acum a sa. Acest netot a ȂndrĂ#znit sĂ# o atingĂ# Ți acum va plĂ#ti pentru insolenȚa lui. Inhalase... rĂ#mĂ#Țele de miros ale lupului care Ȃl bĂ#tuse deja grav Ți ochii lui ca miezul nopȚii se ȂngustarĂ# ca niȚte fante. Kotaro fusese aici!

Cum ȂndrĂ#zni Kotaro sĂ# intervinĂ# Ȃn asta. Era motivul pentru care fata dispĂ#ruse brusc fĂ#rĂ# urmĂ#? Hyakuhei a mĂ#rĂ#it chiar la gĂ#ndul cĂ# un lican s-a aflat atĂ#t de aproape de Gardianul Inimii de Cristal, dar Ți de fatĂ#. Doar pentru cĂ# fata l-a ales pe el asta nu o fĂ#cea cu adevĂ#rat a lui. Nu fusese niciodatĂ# la latitudinea ei... nu Ți-a ȂnvĂ#tat ȂncĂ# lecȚia din trecut?

El crezuse cĂ# a ucis creatura ȂmpreunĂ# cu Toya cu secole Ȃn urmĂ#, pentru cĂ# a ȂndrĂ#znit sĂ# i se opunĂ# Ți sĂ# Ȃncerce sĂ# o fereascĂ# sĂ# devinĂ# posesia lui. Ȃ## Nu conteazĂ#, gĂ#ndurile lui Hyakuhei s-au devenit melancolice pentru o clipĂ#: Ȃ## Tu ai Ȃntors-o odatĂ# pe Toya si pe preoteasa Ȃmpotriva mea Kotaro... si uite ce m-ai fĂ#cut sĂ# fac.

O umbra de milĂ# Ȃi strĂ#bĂ#tu figura, gĂ#ndindu-se la trecut. DacĂ# Toya nu ar fi Ȃncercat sĂ# devinĂ# gardian al preotesei Ți sĂ# o ȂndepĂ#rteze pe Kyou de el... Toya nu ar mai fi Ȃn lumea de jos, ci aici, lĂ#ngĂ# el, ȂmpreunĂ# cu

frumoasa Kyou. Cel vinovat de a-l hrÄ#ni pe Toya cu minciuni rÄ#u famate era Kotaro.

Kotaro a fost È#i cel care a avertizat-o pe preteasÄ# despre intenÈ#ia sa adevÄ#ratÄ#. Era ciudat cum timpul putea distruge chiar È#i minciunile spuse.

â## Deci Kotaro... È#opti el,... â## Ai gÄ#sit-o din nou.

A fost readus Å®n prezent de smiorcÄ#itul care venea de la bÄ#iatul ghemuit pe perete. Ar fi avut nevoie de mai mult de un singur recrut pentru a-È#i gÄ#si preteasa dacÄ# Kotaro era È#i el cu ea. Hyakuhei o dorea È#i o va avea.

IntenÈ#iona sÄ# o revendice cu ajutorul acestui imbecil care se gÄ#ndise sÄ# o pÄ#ngÄ#reascÄ#. Coruperea unei astfel de creaturi era destinatÄ# numai pentru el. A avut multe planuri pentru preteasa sa, pÄ#nÄ# la urmÄ#... o mie de ani a fost o lungÄ# perioadÄ# de timp pentru a chibzui noi modalitÄ#È#i de a tortura pe cineva.

Ä#ntorcÄ#ndu-se Å®n umbre, ochii Å®i strÄ#luceau È#i dÄ#du din cap lui Yuuhi. â## FÄ# sÄ#-l doarÄ#. TortureazÄ#-i carnea, dar nu-l omorÄ®. El a vrut ca acest bÄ#iat sÄ# sufere un pic mai mult pentru acÈ#iunile sale, astfel cÄ# va Å®nÈ#elege sÄ# nu-È#i sfideze noul stÄ#pÄ#n È#i sÄ# n-o mai atingÄ# niciodatÄ# pe fatÄ#.

Capul lui Yohji se rÄ#suci Å®napoi la copil È#i ochii i se lÄ#rgirÄ# de fricÄ#. BÄ#iatul zÄ#mbea la el, dar nu era un zÄ#mbet bun, ci fatal. Å#n colÈ#urile buzelor palide, bÄ#iatul avea colÈ#ii lungi ascuÈ#iÈ#i, iar ochii lui nu mai erau negri, ci de

un roÈ#u Ã®nchis.

Acei ochi goi aveau un contrast ciudat cu pielea È#i pÃ®rul de alabastru. ArÃ®ta ca un copil, dar era un demon hoÈ# de suflete, iar Yohji se temea cu adevÃ®rat.

El privea Ã®n groazÃ® cum picioarele-i pÃ®rÃ®siserÃ® pÃ®mÃ®ntul, iar bÃ®iatul se aruncÃ® asupra lui, provocÃ®nd un È#ipÃ®t Ã®nfricoÈ#at din gÃ®tului lui deja brutalizat. El n-a È#tiut ce s-a Ã®ntÃ®mplat cÃ®ci avea dinÈ#i È#i gheare Ã®ncleÈ#tate pe trup, provocÃ®ndu-i o durere cum nu-È#i imaginase niciodatÃ®.

Toya se uitÃ® la fatÃ® care se aplecÃ® peste scaunul pasagerului lÃ®ngÃ® el. â## La naiba, Kyoko, sÃ® nu mÃ® mai sperii niciodatÃ® aÈ#a de tare! È#tia cÃ® nu-l poate auzi, dar asta nu-i opri critica de uÈ#urare. â## IdioatÃ® micÃ®, ai fi putut fi moartÃ® sau mai rÃ®u! Se Ã®ndreptÃ® spre clÃ®direa unde era se afla apartamentul ei.

Chiar dacÃ® avea Ã®ncÃ® o cÃ®utÃ®turÃ® furioasÃ®, o luÃ® ca È#i cum ar fi fost cea mai preÈ#ioasÃ® bijuterie de pe pÃ®mÃ®nt È#i o duse pe scÃ®ri. GÃ®sind uÈ#a Ã®ncuiatÃ®, el Ã®njurÃ®, Ã®mpingÃ®nd mÃ®nerul, sperÃ®nd sÃ® nu facÃ® prea multÃ® pagubÃ®, Ã®n timp ce se auzirÃ® sunete de crÃ®pÃ®turi È#i uÈ#a se deschise.

â## Ei bine, oricum avea nevoie de o Ã®ncuietoare mai bunÃ® acum cÃ® avem un ucigaÈ# Ã®n libertate. Toya folosi acea scuzÃ®, pÃ®strÃ®nd-o pentru cÃ®nd se va trezi È#i va

striga la el că a spart ușa. Cel puțin e încă pe
balamale, murmură el în timp ce intra în apartamentul
slab luminat.

Stând nemișcat în mijlocul camerei de zi, se uită
la Kyoko și ridică o sprâncenă, mirosind alcoolul
amestecat cu aroma ei naturală.

Oh, văd acum ce fel îți e Kyoko. Și este:
Nu-i corect... Nici măcar nu m-ai luat să beau cu tine.
La ce te gândeai?

Kyou luptă să rămână calm, ceea ce părea să
se întâmple cam des în această seară. Imposibil să
o țină sub control, pumnul său se repezi înainte și
lovi zidul de cărămidă cu o asemenea forță încât
bucșile de tencuială au zburat în toate direcțiile.
Făcu o mormăială furioasă, iar ochii i se coloraseră
în roz, în timp ce adulmecă aerul.

Nimeni nu-i va lua ceea ce îi aparține fără să
plătească pentru amestecul lor.

A luat imediat mirosul lui Kyoko amestecat cu altul care
i se părea ciudat de familiar și de masculin. Kyou scoase
un mormăit, alungând senzația, în timp ce levită pe
alee și urmări parfumul care era acum înghesat în
ânsăși ființa lui.

Figura lui singuratică a dispărut în umbre pe când
văna pradă. O va găsi și o va lua înapoi de la hoșul

care o furase. Mușchii se încălzeau. Încovoia maxilarul lui Kyou de furie. Cum a îndrăznit ea să rostească numele fratelui ei ca să-l deruteze... ca și cum l-ar fi cunoscut?

Cumva, femeia-copil îi aruncase o vrajă, era sigur de asta. Putea simți prezența ei îmbibată pe vârful degetelor și simți dorința de a-i atinge pielea încă o dată. Trebuia să știe cum se făcea că era atât de curată și ce fel de lumina emana trupul ei.

A fost ceea ce a căutat Toya? Dacă da, atunci această fată purta vina pentru moartea lui Toya? Ce a însemnat asta? El și dorea răspunsuri. Lumina aceea îl atrase ca o molie la o flăcără și acum, a descoperit că nu putea să o lase să plece. Era ca și cum ea l-ar fi chemat fără să vrea iar el nu avea de ales decât să răspundă.

Kyou a mășcrăcit gutural în timp ce ochii îi străluceau roșii de sânge. Fata asta era periculoasă. Nu era unul care să aibă nevoie sau să vrea, timp de secole, ci să se războvească. Trebuia să o trateze cu blândețe. Nu avea încredere în el în jurul ei. Ea îl capturase cumva și-l înfuria imens faptul că fata asta într-un fel, l-a făcut slab.

Bălbăind ceva despre întâlnirile alcoolicii anonimi, Toya a dus-o pe Kyoko în dormitorul ei și a așezat-o ușor pe pat. Mișcându-se repede înapoi prin apartament până la ușa din față, o închise cu

zÄ#vorul, deoarece rupse Ä®ncuietoearea obiÈ#nuitÄ#.

â## Bine cÄ# a blocat doar mÄ#nerul â## a ridicat din umeri È#i s-a uitat Ä®n jur la singurÄ#tatea apartamentului. Era mult diferit de vuietul asurzitor care era la clubul de noapte. Aproape prea liniÈ#titÄ#. ScoÈ#Ä#ndu-È#i pantofii, oftÄ#. â## Ce noapte. È#i-a lÄ#sat umerii sÄ# se relaxeze pentru prima oarÄ# toatÄ# ziua, Ä®n timp ce, Ä®n tÄ#cere, se Ä®ntoarse spre locul unde se afla Kyoko.

Lumina lunii se strecurÄ# prin fereastrÄ#, aruncÄ#nd o strÄ#lucire etericÄ# asupra corpului ei. FaÈ#a lui Toya se liniÈ#ti cÄ#nd privirea se odihni pe faÈ#a ei. Corpul ei vioi era aÈ#ezat pe pat, cu mÄ#cinile pe jumÄ#tate relaxate de fiecare parte a capului. ArÄ#ta ca un Ä®nger, atÄ#t de liniÈ#titÄ# È#i de fragilÄ# faÈ#Ä# de pericolul ce ar fi pÄ#ndit-o, mÄ#na lui se fÄ#cu pumn cÄ#nd Ä®È#i corectÄ# gÄ#ndul, ce a pÄ#ndit-o. Avu un impuls sÄ# o scuture È#i sÄ# strige la ea... dar nu a vrut.

O Ä®ncruntare traversÄ# chipul lui Toya, Ä®ncercÄ#nd sÄ# se gÄ#ndeascÄ# cum ar fi putut sÄ# ajungÄ# pe alee, singurÄ#, leÈ#inatÄ#, dar fÄ#rÄ# sÄ# fie vÄ#tÄ#matÄ#. Nici cÄ# ar fi vrut sÄ# caute calul la dinÈ#i aÈ#a cÄ# a decis sÄ# le mulÈ#umeascÄ# gardienilor care au vegheat-o... oricine ar fi fost.

Restul nopÈ#ii, Kyoko va fi cu el È#i Ä®n siguranÈ#Ä#. Asta e tot ce conteazÄ#.

Ä#n ochi Ä®i strÄ#luci o rÄ#utate pasagerÄ#, Ä®n timp ce-i scoase Ä®ncÄ#lÈ#Ä#mintea È#i trÄ#sese pÄ#tura peste

forma ei adormit. Probabil că o va uide mîine, dar... Toya sa strecurat în pat și i-a lipit corpul ei de al lui.

Ca de obicei, gînduri uor murdare îi umplur mintea, a cum au avut de multe ori cînd era singur acasă. Cu toate acestea, din anumite motive, acele gînduri preau greite în momentul de față. Era ceva despre apropierea lui de ea ce preau... nevinovat? El clătină uor capul și se eză mai confortabil lîngă ea.

Înănd-o strîns, a mulumit oricăruia dumnezeu de acolo, că era vie și nevătămată. Apoi acasă. Și preau atît de bine să o înă în brațe și savură acest moment. La dimineață s-ar putea să-i fie amenințată viața, dar dacă ar muri, cel puțin ar muri fericit.

Kyoko oftă cu mulumire, apropiindu-se de căldura protectoare care îi înconjura corpul.

Un zămbet moale îndulci buzele lui Toya în timp ce-i săruta uor tîmplă și o urmă în fericirea mulumitoare a somnului.

Trupul lui Kyou, levită pînă la fereastra unde putu simți mirosul cel mai puternic. Orbitale de aur topit s-au lărgit ocate la scena care i se aternu înaintea ochilor. Acolo... în încăperea unde locuia Kyoko, intrase un tîc_nă_r cu ochi aurii și pă_r lung ca miezul nopții cu dungi de argint care se potriveau cu ale lui.

Se sim  i ca și cum aerul i-ar fi fost smuls din pl  m  ni, pe c  nd imaginea   n oglindă a fratelui său ucis stătea l  ng   marginea patului, privind la fat   adormit  , pe care venise să o răpească.

Masca lui de ghea   a dispărut complet la vederea acestui băiat care seamănă cu fratele său iubit de at  ta vreme în urmă.      Cum era posibil? Amintindu-și primul cuv  nt pe care i-l spusese,   i trezi o durere în piept.   l numise pe el Toya din gre  eal   iar acum...   n camera ei era imaginea lui Toya?

Kyou adulmecă   ncet,   ncerc  nd să verifice ce i-au spus ochii, dar mintea lui nu putea   n  elege. Mirosul fratelui său era u  or amestecată cu mirosul băiatului ăsta, dar   nainte de a putea chibzui mai multe despre asta, băiatul se t  r  se în pat   i     i   nf  ura brațele în jurul ei.

Gelozia alb-caldă travers     ntregul corp al lui Kyou, în timp ce fata se înghesui cu   ncredere în   mbr    i  area t  cn  rului. O vibra  ie slabă de avertizare   i vibr   în piept, în timp ce ochii ii tresări ro  ii. Frate sau nu... nu i-ar putea permite.

Se întinse spre fereastr  , în timp ce o cascad   de strălucire, care spăla geamul,   l făcu să-  i smucească m  cna înapoi. V  z  nd praful de curcubeu cum se a  az   pe pervaz ca și cum ar proteja-o, a m  r     it din nou. Fata părea a fi înconjurată de tot ceea ce era

supranatural, iar nemuritorul să se lăture pe ultimul său nerv.

Ochii i se îngustară, întrebându-se dacă nu era decât o vrajă care îl lăsa să-și vadă pe fratele său. Nu cumva ea l-a vrăjit pe când îi optea numele fratelui mort?

Atenția lui se îndepărtă de pe fereastră și se uită la pământul de sub el... lupul venea. El a trimis o ultimă privire ucigătoare prin cameră, înainte de a se ridica rapid pe acoperiș.

Toya tocmai a adormit când a auzit o mârșălă animalică ce părea să vină de la fereastra lui Kyoko. ### Asta nu e bine... ea stă la etajul al doilea. Ochii lui Toya se deschise, auzind din nou sunetul.

Ridicându-și ușor capul, ca să nu o deranjeze pe Kyoko, se uită spre fereastra de unde provenea sunetul. Fiecare instinct din corpul său i-a spus că ceva sau ceva era acolo... urmându-i.

Privirea lui se opri pe umbra a ceea ce părea a fi un bărbat. Părea că stătea la fereastra... la etajul al doilea? Un contur de argint se răsfrîdea în jurul formei sale și făcea să pară aproape fantomatic. Toya văzuse această apariție mai înainte... în coșmaruri.

Ochii de aur se uitau spre pământ, dar Toya i-a putut vedea roșii doar pentru o clipă și ar fi putut să jure că a văzut și strălucirea unor colți. Imaginea licri în

timp ce fulgi metalici de praf multicolor s-au răsparșit pe fereastră ca Ți cum ar fi blocat vederea.

Toya clătină din cap Ți clipi repede Țnainte de a privi din nou spre fereastră, doar pentru a o descoperi acum pustie. Ț Ce naiba a fost asta?

SimȚindu-se mai mult decȚt puȚin speriat, ieȚi din pat Ți se tȚrȚ spre fereastră. Privind afară, el zȚri doar umbre Ți Țntuneric. InspirȚnd adȚnc, se Țncruntă, observȚnd un miros neobiȚnuit pe lȚngă pervaz pe care nu-l recunoȚtea.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.